Dr. Rav. Michael Laitman

KABBALAH IN CUVINTE SIMPLE

Traducere din ebraica: Aurica Zehava Schwartz
Grafica: Simona Riven
Corectura: Sara Lev
Coordonare: Adrian Silvasanu

קבלה במילים פשוטות

www.kab.co.il

Cuprins

Capitolul 1 - Kabbalah ieri si astazi……..5
Programul Creatorului.....5
Leaganul stiintei.....7
Divergenta……8
Marile intrebari……..……...8
Intelepciunea Kabbalah se implica.....9
Motorul care pune in miscare schimbarea……..…….10
A sta pe scaunul soferului…….10
Cauta-Ma, dar nu Ma vei gasi..... 12
Criza are un sfarsit bun 13
Capcana ego-ului.....14
Necesitatea iubirii aproapelui.....15
Perceptia in spatiu.....17
Acum este timpul.....18
Putin din putin (Rezumat).....19

Capitolul 2 - Dorinta cea mai mare…….....….21
Oportunitatea de schimbare…….…..21
Tentatia stiintei……..……..22
Dezvoltarea dorintelor.....23
Confruntarea cu dorintele.....26
O dorinta noua in oras.....27
Sistem nou pentru dorinta noua.....27
Tikun – Corectare.....29
Putin din putin (Rezumat).....30

Capitolul 3 - Povestea Creatiei…… 32
Lumile Spirituale.....32
Patru etape de baza, sau in limbajul Kabbalah: Arba Bhinot

de or iashar – patru diferentieri ale luminii directe……..33
Etapele, Diferentierile Intelepciunii
Kabbalah……37
Expeditie pe urmele Gandirii Creatiei……..…….38
Radacina.....42
Superior si inferior.....44
Adam Cadmon (Omul Primordial) – Sufletul tuturor.....47
Putin din putin (Rezumat).....49

Capitolul 4 - Universul nostru.....51
Piramida……..…….51
Cum e sus asa - si jos.....53
De-a lungul scarii ……..……...54
Oare exista diferenta intre a denumi Lumina
"Or Makif" sau simplu "Or" ……..……..55
Dorinta pentru Spiritualitate. Gusturile nu se discuta.....58
Putin din putin (Rezumat)…….……..63

Capitolul 5 - Programul realist a vietii noastre.....65
Cele trei limite ale studierii Kabbalah.....67
Prima limita – Ce percepem (si mai important, ce nu).....67
A doua limita – Unde percepem.....68
A treia limita – Cine percepe.....69
Realitate care nu exista.....69
Al saselea simt.....70
Ceea ce este exterior este interior.....72
Daca un copac cade in padure si nu exista nimeni care sa auda
Zgomotul, el, totusi va scoate sunet?.....73
Mahshevet haBria – Gandirea Creatiei.....74
Reshimot (Liste, amintiri, impresii) – reintoarcere la viitor.....76
Putin din putin (Rezumat).....78

Capitolul 6 - Calea spre libertate……..80
(Totdeauna) este mai intuneric inaintea zorilor.....81
O lume noua in patru pasi.....84
Pentru libertate de alegere (liber arbitru) ne-am nascut.....87
O rugaciune antica.....88
Fraiele vietii……88
A schimba societatea pentru a ma schimba.....90

Patru factori.....91
Alegerea mediului corect.....94
Sfarsitul inevitabil al ego-ului.....97
Medicamentul (Leacul, Solutia).....98
Libertate de falsificare.....100
Conditii pentru liber arbitru.....101
Practicarea liberului arbitru.....102
Credinta.....102
Cunoastere.....103
Putin din putin (Rezumat).....103

Capitolul 1

Kabbalah ieri si astazi

Programul Creatorului

Nu este un secret faptul ca Intelepciunea Kabbalah nu a inceput ca o moda. De fapt, ea se gaseste aici de mii de ani. Cand a aparut pentru prima data, omenii erau mult mai apropiati de natura, şi nutreau un sentiment de dragoste fata de ea.

Nu aveau nici un motiv sa se deconecteze de natura, ei nu erau atat de concentrati in ei insisi si instrainati de mediul lor natural cum suntem noi astazi. Omenirea era atunci o parte integranta a naturii.

In acele timpuri oamenii nu aveau prea multe cunostinte despre natura ca sa se simta siguri. Le era teama de fortele naturii, si aceasta teama i-a determinat sa se refere la natura ca la o forta majora, puternica.

Prin apropiere de natura, pe de o parte, si frica de ea - pe de alta parte, oamenii sperau, nu numai sa invete despre lumea din jurul lor, dar si mai important, sperau sa afle CE sau CINE domina natura.

Ei nu puteau sa se ascunda de fortele naturii, cum o facem noi astazi. Nu puteau să se fereasca de fortele ei in felul cum ne ferim noi, azi, in universul artificial pe care l-am construit. Si ceea ce este cel mai important, frica de natura si in acelasi timp apropierea de ea, i-a indemnat pe multi sa caute si sa descopere care este scopul naturii, ce planuri are ea pentru noi toti.

Acesti pionieri in cercetarea naturii au dorit sa afle daca natura are vreun tel, plan supranatural oarecare, si daca da, care poate fi rolul omenirii in

acest plan. Acesti oameni, cu un inalt nivel de cunostinte in cercetarea supranaturalului (a fortelor ce guverneaza natura) sunt cunoscuti sub numele de "Mecubalim" – Intelepti.

Printre acei pionieri a fost un om special si neobisnuit - Patriarhul Abraham. Cand Abraham a realizat ca exista un plan supranatural, nu numai ca l-a cercetat mai adanc, dar a si predat si a transmis si altora cunostintele sale.

Abraham a inteles ca singura garantie contra suferintei şi fricii este ca oamenii sa inteleaga complet planul naturii. Din clipa cand a inteles acest lucru, el nu a precupetit nici un efort si a impartasit ideile sale, tuturor celor care doreau sa invete. Astfel a devenit Abraham primul mecubal şi a deschis seria de educatori de Kabbalah. Studentii cei mai buni au devenit generatia urmatoare de educatori, si acestia au transmis cunostintele lor la generatiile urmatoare de studenti.

Mecubalimii – Inteleptii - denumesc planificatorul, realizatorul acestui plan supranatural "Creator", si planul insusi - "Mahshevet haBria" - Gandirea Creatiei . Cu alte cuvinte - si acesta este un punct important - cand inteleptii vorbesc despre natura sau despre legile naturii, ei vorbesc despre Creator. Si tot asa, cand vorbesc despre Creator, ei vorbesc despre natura si despre legile naturii; acestea sunt cuvinte sinonime.

"Si ca sa nu fim siliti, de acum inainte sa prezentam acestea in doua limbi, adica, Natura şi Supraveghetor… este mai bine sa cadem de acord si sa primim vorbele mecubalimilor, in sensul ca, atunci cand spun "Natura", se ia in consideratie "Creator",… si atunci am sa pot sa denumesc legile Creatorului, in numele Poruncilor Naturii, sau invers, caci este unul si acelasi."(Rabinul Yehuda Ashlag - Baal HaSulam - Stapanul Scarii, articolul "Pacea")

Pentru un mecubal, conceptia "Creator" nu presupune (descrie) o individualitate supranaturala îndepartata si insolita, ci nivelul urmator la care omul trebuie sa ajunga prin ambitia sa de a ascede la o cunoastere mai inalta.

Cuvantul "Creator" este compus in ebraica din cuvintele "bo" (vino) si "re" (vezi) – BOREAH = VINO SA VEZI.

Deci, cuvantul "Creator" este o invitatie personala, sa venim si sa experimentam universul spiritual.

Leaganul stiintei

Cunostintele pe care le-au obtinut primii mecubalimi i-au ajutat sa inteleaga cum se desfasoara lucrurile in spatele realitatii, in culisele ei. Şi nu numai atat, cu ajutorul lor au putut sa explice fenomenele naturii, de care ne ciocnim cu totii. De aceea este de inteles ca au devenit educatori si cunostintele pe care ni le-au transmis au devenit baza tuturor stiintelor – antice si moderne.

Avem tendinta sa credem ca inteleptii sunt oameni singuratici, care se ascund in camere obscure si scriu manuscrise in coduri secrete la lumina unei luminari palpainde. Si e adevarat - pana la sfarsitul secolului XX Intelepciunea Kabbalah s-a pastrat in secret. Abordarea invaluita de mister, a Intelepciunii Kabbalah a trezit nenumarate legende si supozitii in ce priveste natura sa. Majoritatea acestor povesti au o baza gresita, confuza si obscura chiar si in parerile celor mai „intelepti” si inteligenti.

Dar Intelepciunea Kabbalah nu a fost totdeauna secreta. De fapt, primii mecubalimi nu au ascuns deloc întelepciunea lor, si chiar erau foarte implicati în societatile in care traiau. Deseori mecubalimii erau conducatorii poporului. Printre acestia, regele David este cel mai cunoscut exemplu de mare mecubal, care a fost si un mare conducator.

Guthfrid Vilhelm Leibnitz – Intelectual si inventator al metodei binare (zero si unu) pe care se bazeaza tot domeniul de electronica si computere de astazi – a descris reflectiile sale despre cum a influentat taina (faptul ca a fost tinuta in secret) asupra Intelepciunii Kabbalah: "Deoarece omenirea nu avea adevarata cheie la secret, pasiunea pentru cunostinta s-a risipit pe prostii si superstitii. Astfel s-a format un fel de "kabbalah populara", plina de diferite fantezii sub denumirea mincinoasa de vrajitorie si care umplu cartile, dar care, insa, nu are nici o legatura cu adevarata Kabbalah.

Implicatia mecubalimilor in viata societatii a ajutat pe invatatii acelor vremuri sa dezvolte baza a ceea ce noi, azi, cunoastem ca "filosofia vestica", care a devenit mai tarziu temelia stiintei moderne. In legatura cu aceasta scrie Johann Reuchlin - filosof si specialist in limbi antice, consultant al caizerului german - in cartea sa "Despre credinta Kabbalei": "Profesorul meu, Pitagora, tatal filosofiei, dupa cate se pare, a primit doctrina sa de la evrei si nu de la greci, si el este primul care a tradus cuvantul "kabbalah" - care nu era cunoscuta de catre cei din generatia lui - in cuvantul grecesc "filosofie"… Intelepciunea Kabbalah nu ne lasa sa ne traim viata in praf, ci ne inalta mintea la culmile cunostintei".

Divergenta

Filosofii nu erau insa, mecubalimi. Ei nu au invatat Inteligenta Kabbalah si de aceea nu au putut sa inteleaga cu adevarat adancimea stiintei Kabbalah. Ca rezultat, stiinta care trebuia sa se dezvolte intr-un anumit fel si sa primeasca o anumita atitudine speciala (din partea celor care o studiau), s-a dezvoltat intr-o forma gresita si a primit o interpretare gresita. Cand Intelepciunea Kabbalah a emigrat in alte colturi ale lumii, in locuri unde nu existau mecubalimi in acea perioada, ea a primit inca o intorsatura.

Astfel, omenirea a urmat un drum ocolitor. Cu toate ca filosofia occidentala continea parti din Intelepciunea Kabbalah, ea s-a indreptat pana la urma intr-o cu totul alta directie. Filosofia occidentala a creat stiinte care cercetau lumea materiala, pe care o percepem prin cele 5 simturi, pe cand Intelepciunea Kabbalah este o stiintă care cerceteaza ceea ce se intampla **dincolo de** ceea ce percepem cu simturile noastre. Aceasta schimbare fundamentala a dus omenirea intr-o directie opusa cunostintei originare pe care mecubalimii au obtinut-o, traseu suplimentar, al carui rezultat il vom cerceta în capitolul urmator.

Marile intrebari

Intelepciunea Kabbalah a intrat in ascunzisul ei inainte cu doua mii de ani. Motivul a fost simplu – nu avea revendicare (cerere). In acel timp omenirea era ocupata cu dezvoltarea religiilor monoteiste si mai tarziu cu dezvoltarea stiintei. Amandoua s-au creat pentru a da raspuns la intrebarile fundamentale ale omului: Care este locul nostru in lume? Care este telul existentei noastre? Si cu alte cuvinte: De ce ne-am nascut?

Dar astazi, mai mult decat oricand, multi simt cum ceea ce s-a pierdut timp de doua mii de ani, nu se potriveste necesitatilor lor. Raspunsurile pe care le ofera stiinta si religia, nu mai sunt satisfacatoare. Acesti oameni se indreapta spre alte cai pentru a gasi raspunsurile la intrebarile fundamentale asupra scopului vietii. O parte se indreapta spre metode orientale, la preziceri de viitor, magie si misticism, iar o alta parte se indreapta spre Intelepciunea Kabbalah.

Deoarece Intelepciunea Kabbalah a fost creata ca sa raspunda la aceste intrebari fundamentale, raspunsurile pe care le ofera sunt legate direct de ele. Descoperirea raspunsurilor vechi la intrebarile despre sensul vietii aduce la Tikun - Corectarea rupturii larg deschise intre omenire si Natura, in timp ce atentia noastra fusese directionata de la Intelepciunea Kabbalah spre filosofie.

Intelepciunea Kabbalah se implica

Inceputul Intelepciunii Kabbalah este cu circa 4000 ani in urmă, în Mesopotamia, o tara veche din regiunea Irak-ului de astazi. Mesopotamia nu a fost doar originea Kabbalei, ci a tuturor metodelor antice si a misticismului. In acele timpuri oamenii credeau în multe si diferite teorii, si adeseori, in cateva teorii in acelasi timp. Astrologia, prezicerea viitorului, numerologia, magia, vrajitoria, descantul – toate acestea si inca multe altele, s-au dezvoltat si au prosperat in Mesopotamia, centrul cultural al lumii antice.

Atata timp cat oamenii erau multumiti cu credintele lor, nu simteau nevoia de schimbare. Ei doreau sa afle ce au de facut pentru ca viata lor sa fie sigura si placuta, si nimic mai mult. Nu se intrebau despre originea

vietii, sau despre ceea ce este cel mai importat – Cine sau Ce a creat legile vietii.

La prima vedere, asta poate sa apara ca o diferenta mica, dar diferenta dintre a intreba despre viata si a intreba despre legile care guverneaza viata, este ca diferenta dintre a invata cum sa conduci o masina, fata de a invata sa creezi tu insuti masina. Aceasta este o treapta de cunoastere, complet diferita.

Motorul care pune in miscare schimbarea

Dorintele nu apar asa, din gol. Ele sunt create in noi inconstient, si apar doar atunci cand devin ceva materializat, ca de exemplu, "Doresc pitza". La inceput, sau nu simtim dorintele, sau, cel mai ades, simtim o neliniste generala. Toti am simtit acea senzatie de a dori ceva fara a sti exact ce anume. Asta se intampla atunci cand dorinta, inca nu s-a dezvoltat pe deplin.

Platon a spus odata, "Necesitatea este tatal inventiei", si el a avut dreptate. Intelepciunea Kabbalah arata ca suntem in stare sa invatam ceva doar daca **dorim** sa-l invatam. Aceasta este o formula foarte simpla. Cand dorim ceva, facem ceea ce trebuie pentru a-l obtine; ne facem timp liber, acumulam energie si dezvoltam talentele necesare. De aici, reiese concluzia: motorul schimbarii este dorinta.

Felul cum dorintele noastre se dezvolta defineste si modeleaza toata istoria omenirii. Cu cat dorintele omenirii s-au dezvoltat, cu atat impulsul omenirii de a cerceta spatiul inconjurator era mai mare, pentru a realiza aspiratiile sale. Diferit de pietre, plante si animale, oamenii s-au dezvoltat continuu. Si cu fiecare generatie si in fiecare om dorintele au devenit mai puternice.

A sta pe scaunul soferului

Acest motor al schimbarii – dorinta – este format din 5 grade, pe o scara de la 0 la 4. Mecubalimii denumesc acest motor - "dorinta de a primi placere" sau pe scurt "dorinta de a primi". Cand Intelepciunea Kabbalah a aparut, dorinta de a primi era la gradul zero. Astazi ne aflam pe gradul patru – gradul cel mai înalt.

Dar atunci cand dorinta de a primi era inca la gradul zero, dorintele nu erau destul de puternice pentru a ne indeparta de natura si a ne desparti unii de altii. Unitatea cu natura - pentru care multi dintre noi platim bani grei ca s-o reinvatam prin lectii de yoga si meditatie (si este de recunoscut - nu totdeauna cu succes) - era felul de trai normal. Oamenii nu cunosteau altfel de trai. Ei nici macar nu stiau ca exista si posibilitatea de a trai separati de natura si nici nu doreau asta.

De fapt, in acele zile, comunicarea omenirii cu natura si a oamenilor intre ei decurgea atat de neted, incat nu erau necesare nici macar cuvintele. Oamenii comunicau prin puterea gandirii, asemanator cu telepatia. Acela era un timp de unitate si toata omenirea era ca un singur popor.

Dar încă din Mesopotamia s-a produs schimbarea: dorintele oamenilor au inceput sa creasca si ei au devenit din ce in ce mai egoisti. In loc sa doreasca a se potrivi cu natura, ei au inceput sa doreasca a schimba natura, pentru ca ea sa se potriveasca necesitatilor **lor**. Astfel au inceput sa se desparta de natura, si au devenit deconectati si instrainati unii fata de altii. Au incetat sa aiba atitudine de apropiere unii fata de altii si fata de natura ca si casa a lor. Ura a inlocuit iubirea.

Astazi, dupa multe sute de ani, descoperim ca acest fapt nu a fost o idee buna. Pur si simplu nu functioneaza.

Ca rezultat, acest popor al lumii antice s-a impartit. La inceput, s-a divizat in doua grupuri care au emigrat spre est si respectiv, vest. Cele doua grupuri au continuat sa se divida, pana la urma, creandu-se infinitele popoare de astazi.

Una dintre simptomele accentuate ale dezbinarii, pe care o descrie Tora sub denumirea de "Caderea turnului Babel" (Nefilato shel migdal Babel), a fost aparitia diferitelor limbaje. Varietatea lor a separat oamenii si a dus

la incapacitate de functionare si confuzie. Ca simbol al acestei confuzii, capitala Mesopotamiei a primit numele - Babel (bilbul = confuzie).

In timp ce avea loc toata aceasta confuzie, Abraham locuia in Babel si isi ajuta tatal în construirea statuilor de zeitati mici si sa le vanda in magazinul familial. Este usor de inteles de ce Abraham era localizat in chiar mijlocul acestei confuzii de idei eruptive, care au inflorit in Babel – „New York"-ul lumii antice. Aceasta confuzie explica intrebarea care ardea in Abraham – intrebare la care, raspunsul l-a adus la descoperirea legii naturii – "Cine este stapanul capitalei?" Abraham - intelegand existenta unui scop al acestei confuzii si instrainari - a inceput imediat sa predea despre aceasta lege si s-o explice la oricine era de acord sa-l asculte.

Incepand de la acea dezbinare, cand dorintele noastre au crescut de la gradul zero la gradul unu, noi ne gasim in conflict cu natura. In loc sa fi corectat ego-ul care crestea tot timpul, si sa ramanem uniti cu natura, cu Creatorul, noi am construit o armura mecanica, un scut tehnologic, care sa ne apere de ea. Motivul pentru care am dezvoltat stiinta şi tehnologia a fost de a ne asigura existenta aparandu-ne de fortele naturii. Dar reiese, daca ne dam, sau nu, seama de asta, ca, de fapt, incercam sa-l controlam pe Creator si sa „ocupam scaunul soferului".

Cauta-Ma, dar nu Ma vei gasi

Egoismul a continuat sa creasca si sa se multiplice, iar fiecare grad ne impingea mai departe de natura, de Creator. In Intelepciunea Kabbalah distanta nu se masoara in centimetri sau metri, ea se masoara in Thunot - Calitati. Calitatile Creatorului sunt Integritate, Conectare si Acordare (Daruire) - (Shlemut, Hibur ve-Netina), dar El se poate simti doar atunci cand impartasim aceste calitati. Cand suntem concentrati numai asupra propriei persoane, nu exista nici o sansa sa ne putem conecta la ceva atat de intreg si iubitor cum este Creatorul. Este ca si cum am dori sa vedem pe cineva stand spate an spate cu noi.

Deoarece noi ne aflam cu spatele la Creator, si deoarece noi dorim sa-L si conducem, cu cat incercam mai mult, cu atat devenim mai frustrati. Si

asta deoarece nu avem posibilitatea sa conducem ceva, ce nu suntem in stare a vedea sau macar a simti. Aceasta dorinta nu se poate implini niciodata, doar daca vom face "stanga-mprejur", vom privi în directia opusa si Il vom descoperi.

Multi dintre noi au obosit deja in asteptarea fericirii, sanatatii, si ceea ce este cel mai important – a unui viitor sigur. Mult prea putini au reusit sa obțina toate acestea si nici ei nu pot sa fie siguri de existenta lor si maine. Dar exista un avantaj in aceasta situatie – ea ne sileste sa reflectam la revizuirea directiei noastre si la a ne pune intrebarea: oare, in tot acest timp, nu am mers intr-o directie gresita?

In special astazi, acceptand deja criza si impasul la care am ajuns, putem recunoaste, pe deplin ca alegerea noastra a fost un drum fara iesire. In loc sa compensam egoismul in contradictie cu natura - prin alegerea tehnologiei - trebuie sa schimbam egoismul si sa-l transformam in iubirea aproapelui si astfel sa ajungem la reunirea cu natura.

In Intelepciunea Kabbalah, conceptia care descrie aceasta schimbare se numeste "Tikun" (Corectare). Intelegerea contradictiei dintre noi si natura ne sileste a recunoaste dezbinarea care s-a petrecut intre noi, inainte cu patru mii de ani. Acest proces se numeste "Acarat haRa" (Recunoasterea raului) si nu este un lucru usor, dar este primul pas care trebuie facut in drumul spre sanatate si fericire adevarata.

Criza are un sfarsit bun

Din dezbinarea primara, inceputa in Mesopotamia s-au creat doua brate din care au continuat sa se dezvolte multe si diferite popoare. Unul dintre brate a devenit ceea ce numim astazi "Cultura occidentala", iar al doilea a devenit ceea ce cunoastem sub denumirea de "Cultura orientala".

Conflictul din ce in ce mai adanc dintre cele doua civilizatii reflecta punctul culminant al procesului de dezbinare. Inainte cu patru mii de ani, un singur si unit popor – omenirea – s-a dezbinat, caci egoismul a crescut si a despartit pe membri lui. Acum a sosit timpul ca "poporul" sa se

reuneasca si sa redevina un popor consolidat. Astazi, inca mai suntem in punctul de dezbinare intamplat atunci, dar suntem mult mai constienti de ea.

Conform Intelepciunii Kabbalah, conflictul dintre culturi si reintoarcerea la misticismul care era raspandit in Mesopotamia antica, marchează inceputul reimbinarii, reunirii omenirii intr-un singur popor. Astazi i**ncepem** sa intelegem ca toti suntem conectati unii cu ceilalti. Trebuie sa recream situatia care a existat inainte de rupere. Cand omenirea va deveni din nou reunita, se va reinnoi conexiunea noastra cu natura, cu Creatorul.

Capcana ego-ului

In timpul infloririi misticismului, Intelepciunea Kabbalah s-a dezvaluit si a furnizat cunostinte despre cresterea treptata a ego-ului nostru si cauza acestui egoism. Mekubalimii au explicat ca tot ceea ce exista este din dorinta de a primi placere. Dar aceste dorinte nu se pot implini in forma lor naturala, fiind concentrate in sine, caci in timp ce alimentam dorinta, aceasta se umple din nou, se implineste si prin asta, de fapt, se anuleaza. Si, daca dorinta de ceva se anuleaza, nu mai putem avea placere pentru ea.

De pilda, ganditi-va la o mancare care va place. Acum, imaginati-va ca sunteti intr-un restaurant magnific, va tolaniti comod pe scaun in timp ce chelnerul politicos va serveste cu o farfurie mare si o pune pe masa. Ah… acest miros cunoscut si bun! Aveti deja placere?

Dar din moment ce incepem sa mancam, placerea scade. Si cu cat ne saturam, avem mai putina placere, pofta de mancare. Pana la sfarsit, cand, satui, nu mai suntem in stare sa avem placere de mancare, si de aceea ne oprim din mancat. Noi nu ne oprim fiindca suntem plini, ci fiindca nu este placut sa mananci cand ai burta plina. Aceasta este capcana ego-ului – in minutul in care primeste ceea ce a dorit, el nu mai doreste acel lucru.

Si deoarece noi nu suntem in stare a trai fara de placere, suntem **siliti** sa continuam si sa cautam in noi placeri si mai mari. Dezvoltam dorinte noi, care si ele vor ramane nesatisfacute. Astfel se creeaza un cerc vicios. Este

clar: cu cat dorim mai mult, ne simtim mai goi, mai secatuiti, devenim mai frustrati.

Si deoarece acum ne aflam in gradul cel mai puternic al dorintei din istoria noastra, nu putem decat sa tragem concluzia ca astazi suntem mai nemultumiti decat oricand, cu toate ca avem mult mai mult decat au avut stramosii si stra-stramosii nostri. Contrastul dintre ceea ce avem, pe de o parte, si marea nemultumire pe care o avem, pe de alta parte, este esenta crizei pe care o resimtim astazi. Cu cat devenim mai egoisti, cu atat ne simtim mai secatuiti, mai pustiiti, si criza devine mai grea.

Necesitatea iubirii aproapelui

La origine, toti oamenii erau conectati in interior. Ne simteam ca un singur om si exact astfel se raporta natura la noi. Acest om "general" se numeste "Adam ha-rishon" (primul om). Cuvantul "Adam" (om) din radacina "dome" (asemanator, comparativ), adica asemanator Creatorului, care, si El este UNUL si INTREG.

Desi exista aceasta unitate originara a noastra, cu cat ego-ul nostru crestea, ne indreptam spre pierderea senzatiei unitatii, si astfel am devenit din ce in ce mai indepartati unii de altii, dezbinati.

Cartile de Kabbalah explica faptul ca planul naturii este ca ego-ul nostru sa continue sa creasca, pana vom intelege aceasta devenire a noastra in deconectati si plini de ura unii fata de altii. Logica acestui plan este trezirea nevoii noastre de a ne simti ca o fiinta unica, ce a fost dezbinata in oameni egoisti si separati. Abia atunci vom intelege ca fiind contrarul Creatorului, in scopurile noastre egoiste.

Aceasta este singura cale prin care putem concepe ego-ul ca ceva negativ, nesatisfacator si de aceea fara de speranta.

Dupa cum s-a mentionat, ego-ul nostru ne desparte unii de altii si implicit de natura. Dar pentru a fi in stare de a schimba acest lucru, trebuie sa intelegem aceasta situatie de fapt. Aceasta intelegere ne va duce sa dorim a ne schimba si a gasi independent, fiecare, calea de a ne transforma in iubitori de aproape, reconectati cu toata omenirea si cu natura –

Creatorul. Si am mentionat deja faptul ca Dorinta este motorul schimbarii.

Marele Mekubal, Rabinul Yehuda Ashlag – cunoscut sub numele "Baal haSulam", dupa "Pirush haSulam" (Interpretarea Scarii) pe care a scris-o la cartea Zohar (Splendoarea) – a explicat ca intrarea si iesirea luminii spirituale in dorinta, schimba vasul potrivit rolului sau – uniunea cu Creatorul. Cu alte cuvinte, daca dorim a simti unitatea cu Creatorul, trebuie mai intai sa fim conectati cu El, si pe urma sa simtim pierderea acestei uniri, conexiuni. Prin experimentarea acestor doua situatii vom putea alege constient, si această constientizare este necesara pentru obtinerea uniunii adevarate.

De fapt, iubirea aproapelui nu este o obtiune (varianta) de alegere. Doar ni se pare ca avem posibilitatea de a alege intre a fi egoisti sau a fi iubitori de aproape, dar daca vom cerceta natura, vom descoperi iubirea aproapelui ca fiind legea ei de baza. Fiecare celula a corpului este egoista prin natura ei, dar pentru a supravietui este nevoita sa-si paraseasca inclinarea egoista, pentru binele, sanatatea corpului ca intreg.

Ca rasplata, acea celula simte nu numai existenta sa insasi, ci si vitalitatea intregului corp.

Noi suntem nevoiti sa dezvoltam intre noi, o relatie asemanatoare. Cu cat vom reusi a ne conecta intre noi, vom simti existenta eterna a lui "Adam haRishon" (primului om) in loc de trecatoarea noastra existentă fizica.

Mai ales astazi, iubirea aproapelui a devenit eminamente necesara pentru supravietuirea noastra. Este deja clar in ochii tuturor faptul ca suntem conectati si dependenti unii de altii. Aceasta dependenta creeaza o noua si foarte exacta definitie expresiei "Ahavat hazulat" – iubirea aproapelui: orice actiune sau kavana (intentie) care apare din necesitatea de a uni toata omenirea intr-un corp. Si reversul: orice actiune sau intentie **care nu este** indreptata spre uniunea omenirii, este egoista.

Situarea noastra in opozitie cu natura este originea, cauza tuturor suferintelor pe care le vedem in lume. Toate celelalte elemente din natura se supun instinctiv legii iubirii, existente în natura. Numai comportamentul uman se gaseste in contradictie cu natura, cu Creatorul.

Dar suferinta pe care o vedem in jurul nostru nu este numai a noastra; toate celelalte parti ale naturii sufera si ele, in urma faptelor noastre daunatoare. Daca fiecare parte a naturii se supune instinctiv legii naturii, ai numai omul n-o face, atunci reiese clar faptul, ca omul este singurul motiv deteriorant in natura. Cand ne vom corecta si ne vom transforma din egoisti in iubitori ai aproapelui, toate celelalte se vor corecta si ele: dezastrul ecologic, foametea, razboaiele si societatea in general.

Perceptia in spatiu

Exista un cadou in plus in iubirea aproapelui. Poate ni se pare ca singura schimbare care va avea loc, va fi aceea ca ne vom raporta la ceilalti, ei fiind mai importanti decat noi insine, dar de fapt exista beneficii mai mari: cand incepem a gandi la altii, ne unim cu ei, si ei cu noi.

Ganditi-va la asta astfel: exista astazi in lume, cam 6.5 miliarde de oameni. Ce s-ar intampla daca in loc de doua maini, doua picioare si un creier de control, ar fi 13 miliarde maini, 13 miliarde picioare si 6.5 miliarde de creieri de coordonare? Vi se pare confuz? Nu tocmai, caci toti acesti creieri ar funcționa ca unul singur, si mainile ar funcționa ca o singura pereche. Toata omenirea ar functiona ca un singur corp al carui calitati ar fi multiplificate de 6.5 miliarde de ori.

Si mai exista si alte cadouri! Toti cei care au inceput sa-si iubeasca aproapele, se vor schimba nu numai in ceva supraomenesc, ci vor primi si cadoul cel mai dorit – cunostinte infinite si totale. Deoarece iubirea aproapelui este natura Creatorului, ea compara natura noastra cu Natura Sa, ne provoaca sa gandim ca El. Incepem sa intelegem de ce s-a intamplat totul, cand trebuie sa se intample, si ce trebuie sa facem daca dorim ca lucrurile sa se intample altfel. In Intelepciunea Kabbalah aceasta situatie se numeste "Ishtavut hatzura" (comparatia figurii) sau "Ishtavut hathunot" (comparatia calitatilor) - acesta este telul creatiei.

De fapt, Ishtavut hatzura este motivul pentru care am fost creati uniti si pe urma ne-am spart (sufletele noastre s-au despartit) – ca sa putem (sa fim nevoiti) a ne reuni; In procesul reunirii sa invatam de ce natura

functioneaza cum functioneaza si sa devenim intelepti ca Gandirea care ne-a creat.

Cand ne vom uni cu natura, ne vom simti eterni si deplini ca natura. In situatia de unire cu natura, chiar si atunci cand corpul nostru va muri din punct de vedere fizic, vom simti cum continuam sa traim in natura veşnica. Viata si moartea fizica nu vor avea influenta asupra noastra, caci vechea noastra conceptie va fi înlocuita prin conceptia deplina, de iubire a aproapelui si viata noastra va deveni viata intregii naturi.

Acum este timpul

Cartea Zohar a fost scrisa inainte cu doua mii de ani. In ea gasim preconizat ca la sfarsitul secolului XX, ego-ul omenirii va creste la cote nemaiintalnite.

Dupa cum s-a mentionat mai sus, cu cat dorim mai mult, ne simtim mai deserti. De aceea de la sfarsitul secolului XX omenirea simte o desertaciune, alienare, instrainare cum nu a simtit niciodata.

Cartea Zohar ne mai spune ca, atunci cand aceasta desertaciune va fi simtita, omenirea va avea nevoie de un mijloc care s-o insanatoseasca si sa-i ajute pe oameni sa se implineasca. Si ca momentul trezirii acestei simtiri va fi timpul potrivit pentru a face cunoscuta omenirii intregi Intelepciunea Kabbalah - ca mijloc de a obtine deplinatatea, perfectiunea, implinirea prin asemanarea, conectarea cu natura.

Procesul obtinerii deplinatatii – "haTikun" (corectarea) – nu se va intampla deodata si nu se va intampla in acelasi timp la toti. Pentru ca Tikun - ul sa se realizeze, trebuie ca omul sa doreasca, sa se intample asta. Acesta este un proces care creste din liberul arbitru al omului.

HaTikun incepe cand omul intelege ca firea sa egoista este originea tuturor relelor. Acesta este un proces foarte intim si puternic, dar totdeauna il aduce pe om la dorinta de schimbare, de trecere de la egoism la iubirea aproapelui.

Creatorul se refera la toti ca la o singura creatură unificata. Am incercat sa realizam telurile noastre prin egoism, dar astazi intelegem ca

problemele noastre pot fi rezolvate doar intr-o forma generala si prin iubirea aproapelui. Cu cat vom constientiza mai mult ego-ul nostru, cu atat vom simti o dorinta mai puternica de a ne folosi de sistemul Kabbalah pentru a ne schimba natura proprie, egoista - in iubirea aproapelui. Nu am facut-o cand Intelepciunea Kabbalah a aparut pentru prima data, dar putem s-o facem acum, caci acum stim cat de mare nevoie avem de ea!

Cei patru mii de ani ai evolutiei omenesti au fost un proces lung de experimentare a unui sistem, cercetarea placerilor pe care le ofera, trezire din iluziile pe care le creeaza, si parasirea ei spre binele altuia. Alte sisteme au venit una dupa alta, dar noi n-am devenit mai fericiti.

Acum, cu redescoperirea sistemului Kabbalah, care este destinat a corecta gradul cel mai puternic al egoismului, nu mai avem nevoie sa continuam a merge pe cararea iluziilor care zboara in vant. Simplu, putem sa ne corectam ego-ul prin Intelepciunea Kabbalah si toate celelalte corectari vor urma, ca o reactie în lant.

Putin din putin (Rezumat)

Intelepciunea Kabbalah a aparut pentru prima data in urma cu patru mii de ani, cand oamenii au inceput sa se intrebe despre scopul existentei lor. Cei care l-au cunoscut s-au numit Mekubalim, si aveau raspuns privind telul existentei si rolul omenirii in univers.

Dar in acele timpuri dorintele majoritatii oamenilor erau mici si nedezvoltate indeajuns pentru a aspira la o altfel de cunoastere. Si de aceea Mekubalimii, vazand ca omenirea nu simte nevoia de Intelepciunea lor, au ascuns-o si au

pastrat-o in secret pentru timpul in care toti vor fi pregatiti pentru ea. Intre timp, omenirea si-a cultivat alte canale ca religia si stiinta.

Astazi, din ce in ce mai multi oameni sunt convinsi ca religia si stiintele nu furnizeaza raspunsuri la intrebarile cele mai adanci ale vietii, si de aceea ei cauta raspunsuri in alte locuri. Acesta este exact timpul pe care l-

a asteptat Intelepciunea Kabbalah si acesta este motivul reaparitiei ei - pentru a furniza raspuns privind scopul existentei.

Intelepciunea Kabbalah ne explica ca natura – Creatorul este Deplin, Iubitor si Consolidat. Ea ne spune nu numai cum trebuie sa intelegem natura, dar sa si dorim aplicarea acestui fel de a trai in iubire si consolidarea ei in noi insine.

Intelepciunea Kabbalah ne mai arata ca, in minutul cand vom indeplini acestea, nu numai ca vom deveni identici naturii, ci vom intelege si gandirea care se afla in spatele ei – planul spiritual. Pana la urma, Intelepciunea Kabbalah determina prin intelegerea planului supranatural, devenirea noastra ca egali cu Planificatorul, si acesta este telul creatiei – sa devenim egali cu Creatorul.

Capitolul 2: Dorinta cea mai mare

Oportunitatea de schimbare

Sa incepem de unde am terminat primul capitol. Am spus ca totul va fi minunat daca vom invata numai, cum sa ne folosim de ego-ul nostru altfel – conectandu-ne cu ceilalti si formand impreuna un singur corp spiritual. Am mai sustinut existenta unui mijloc care a fost inventant special pentru acest lucru – Intelepciunea Kabbalah.

Dar daca vom privi imprejur, vom vedea clar, ca viitorul spre care ne indreptam, nu este chiar promitator. Ne gasim in criza, intr-o criza serioasa. Si chiar daca, inca nu a lovit in noi direct, nu avem nici o garantie ca nu vom fi loviti. Se pare ca nu exista nici un domeniu in care criza sa nu-si fi lasat amprenta – in viata noastra personala, in societatea din jurul nostru si chiar in natura.

Dar crizele nu sunt neaparat negative. Ele, pur si simplu indica o situatie care si-a terminat stagiul, si a sosit timpul pentru a inainta spre o faza noua. Democratia, revolutia industriala, emanciparea femeii, fizica quantica – toate acestea s-au dezvoltat din criza in domeniul respectiv. De fapt, tot ceea ce exista astazi este rezultatul unei oarecare crize care s-a intamplat in trecut.

Ca orice criza, si cea actuala este o sansa de schimbare, o rampa pentru dezvoltare. Daca vom face alegerea corecta, toate greutatile vor disparea, pur si simplu. Putem cu usurinta sa aprovizionam cu apa, alimente si sa oferim adapost pentru toata lumea. Putem sa aducem pace in toata lumea si sa transforman acest loc intr-un loc infloritor si dinamic. Dar pentru ca aceasta sa se intample, trebuie ca noi sa **dorim** producerea acestui lucru si sa schimbam alegerea noastra actuala de dezbinare, in ceea ce **natura** doreste sa alegem: Adhut – Uniune (Adeziune).

Atunci de ce nu dorim a ne contacta? De ce ne instrainam unii de altii? Cu cat inaintam, cu cat adunam mai multe cunostinte, devenim mai putin veseli. Am învatat sa construim nave cosmice, am creat roboti de marirea

unei molecule si am descifrat ADN-ul uman, atunci de ce nu am invatat cum sa fim fericiti?

Cu cat vom inainta in Intelepciunea Kabbalah, vom afla ca totdeauna ea ne conduce spre radacina lucrurilor. Inainte sa dea vreun raspuns, ea ne explica de ce suntem in situatia in care ne gasim. Si din moment ce vom cunoaste radacina situatiei noastre, aproape ca nu va mai fii nevoie de alta indrumare.

Tentatia stiintei

"Daca va primi o educatie proasta sau nesatisfacatoare, omul este cel mai barbar si crud dintre toate fiintele care exista."(Platon - "Legile").

Cunostintele au fost totdeauna socotite ca o valoare. Spionajul nu este o inventie a erei moderne, el exista de la inceputurile istoriei. Dar spionajul a existat fiindca cunostintele au fost predate doar celor care trebuiau sa stie, si disputele erau doar despre **cine** trebuia sa se stie.

In trecut, stapanii (posesorii) cunostintelor erau denumiti "Hahamim" – Intelepti (oameni de stiinta, intr-un limbaj modern) si cunostintele lor erau despre secretele naturii. Inteleptii ascundeau cunostintele lor, de teama ca ele sa nu cada in mainile unor neaveniti.

Dar cum determinam cine este in drept sa stie? Si faptul ca am in maini o bucata de informatie exclusiva, imi da dreptul de a o ascunde? Desigur, nu exista om care sa fie de acord ca nu este potrivit a sti. De aceea noi incercam a "fura" orice informatie pe care o dorim, in cazul in care nu avem acces liber la ea.

Dar acest lucru nu a fost intotdeauna asa. Cu foarte multi ani in urma, ego-ul nu ajunsese inca la gradul inalt de acum, oamenii aveau grija in primul rand de binele public, inaintea celui personal. Ei se simteau conectati la toata natura si toata umanitatea. Aceasta era o forma de existenta naturala pentru ei.

Dar astazi, consideratiile noastre s-au schimbat intr-un mod radical si credem in dreptul de a sti totul si a face totul. Astfel ne dicteaza gradul ego-ului nostru.

De fapt, chiar inainte ca umanitatea sa ajunga cu dorinta la gradul patru, invatatii au inceput sa-si vanda cunostintele pentru castiguri materiale, ca bani, onoare si putere. Cu cat cresteau ispitele pamantesti, oamenii s-au indepartat de stilul de viata modest si de cercetarea naturii. Ei au inceput sa se foloseasca de cunostintele lor pentru a dobandi placeri pamantesti, materiale.

Astazi, cu progresul tehnologic si sub impulsul intensificat al ego-ului nostru, abuzul de cunostinta, accesul la cunoastere a devenit norma. Si cu cat tehnologia a avansat, am devenit mult mai periculosi pentru noi insine si pentru mediul inconjurator. Cu cat devenim mai puternici, suntem mai periculosi in ispita de a folosi puterea noastra pentru a primi ceea ce dorim.

Asa cum am mentionat, dorinta de a primi este alcatuita din cinci grade de intensitati. Cu cat dorinta se amplifica, cu atat se intensifica si deteriorarea noastra sociala si morala. Deci nu este surprinzator faptul ca suntem in criza. In consecinta, este clar de ce inteleptii au ascuns cunostintele lor, si de ce cresterea propriului lor ego, i-a silit s-o dezvaluie – pentru castig.

Stiinta si progresul nu ne vor ajuta, daca nu ne vom schimba. Ele doar vor crea pagube si mai mari decat au facut-o deja. Ar fi naiv sa asteptam de la progresul stiintific sa-si tina cuvantul si sa ne ofere o viata bună. Daca dorim un viitor mai bun, trebuie doar sa ne schimbam. Cum procedam? Vom discuta despre asta mai tarziu…

Dezvoltarea dorintelor

Se pare ca declararea ca firea omului este egoista nu ar fi un titlu bun ca stire de prima pagina, dar fiind egoisti prin natura noastra, a tuturor – fara nici o exceptie – suntem inclinati a abuza de cunostintele noastre. Asta nu spune ca ne vom folosi de ele pentru a infaptui o crima. Aceasta se poate manifesta in lucruri foarte mici si chipurile fara nici o semnificatie, ca de pilda a primi o promovare la locul de munca, in conditiile in care n-o meritam, sau a povesti despre altii lucruri pe care ei ar dori sa le tina in particular.

Stirile adevarate despre ego-ul omului nu spun ca natura lui este egoista, ci **EU** sunt egoist (egoista). Atunci cand pentru prima data stam in fata ego-ului nostru, traim o experienta destul de socanta, desteptatoare, o enorma durere de cap.

Exista un motiv bun pentru care "dorinta de a primi" se dezvolta continuu. Imediat vom atinge acest subiect, dar deocamdata sa ne concentram la rolul acestei dezvoltari din punct de vedere al felului in care obtinem cunostintele noastre.

In timp ce apare o noua dorinta, produce necesitati si pretentii noi. Si in timp ce cautam a satisface aceste pretentii, creierul se dezvolta, se ascute. Cu alte cuvinte, intarirea dorintei de a primi, este cea care provoaca dezvoltarea.

Primul grad al dorintei este gradul dorintelor corporale, ca: hrana, sex, familie si casa. Acestea sunt cele mai de baza, cele mai simple dorinte, („dorinte animalice”) si ele exista in egala masura in toate fiintele care traiesc.

Spre deosebire de primul grad, toate celelalte grade de dorinta sunt specifice numai omului si rezulta din traiul nostru in societatea umana:

- Al doilea grad este dorinta de abundenta, de acumulare
- Al treilea grad este dorinta de onoare, celebritate si dominare.
- Al patrulea grad este dorinta de cunoastere.

Daca vom privi istoria umanitatii din punct de vedere a dezvoltarii dorintelor, vom afla cum dorintele crescand in om au creat toate ideile, descoperirile si inventiile. De fapt, orice inovatie, de-a lungul istoriei, incepand cu inventarea rotii, pana la descoperirea penicilinei, si dezvoltarea computerului, a fost o unealta care ne-a ajutat sa satisfacem pretentiile si necesitatile crescande pe care le-au furnizat dorintele noastre.

Fericirea sau tristetea, placerea sau suferinta pe care le simtim depinde de masura in care ne satisfacem necesitatile noastre. Dar multumirea pretinde efort. De fapt, noi suntem atat de condusi de catre dorinta noastra de a simti placere, incat cum a spus Baal haSulam: "Omul nu va face, nici

o miscare, oricat de mica, daca aceasta nu-i va aduce o cat de mica placere. De pilda, cand omul isi misca mana de pe scaun pe masa, face asta pentru ca i se pare ca punand mana pe masa, va avea (va primi), o placere mai mare. Si daca nu i s-ar fi parut asa ceva, ar fi lasat mana pe scaun in toti cei saptezeci de ani ai sai, fara ca s-o miste din loc."

In primul capitol am explicat cum ego-ul ne pune capcane. Cu alte cuvinte, intensitatea placerii depinde de intensitatea dorintei. Cu cat a crescut in noi senzatia de plenitudine pentru ceva, dorinta pentru acel ceva scade pe masura. Si cand dorinta dispare - si placerea dispare. Adica, pentru a avea placere de ceva, noi trebuie nu numai sa-l dorim, ci sa si continuam a-l dori; altfel, placerea va disparea.

Si nu numai atat; placerea nu se gaseste in obiectul poftit, ci in cel ce doreste placerea. De pilda, daca sunt "nebun" dupa salata de ton, asta nu inseamna ca exista o oarecare placere in ton, ci placere "in forma" de ton exista in **mine**.

Intrebati orice peste ton daca are placere de carnea sa. Ma indoiesc ca raspunsul lui va fi afirmativ. Eu pot sa fiu fara tact si sa intreb tonul: "Dar cum se poate ca nu ai placere de asta? Cand iau din tine o muscatura, este atat de gustoasa… si tu ai tone de ton! Daca as fi in locul tau, as fi in Rai".

Desigur toti stim, ca acesta nu este un dialog realist, si nu numai fiindca pestii ton nu vorbesc limba noastra. Ne este clar ca pestii ton nu pot avea placere de propria lor carne, cu toate ca oamenii pot avea mare placere pentru gustul tonului. De ce, deci, exista aceasta placere pentru gustul tonului? Deoarece avem **dorinta** pentru ea.

Motivul pentru care pestii ton nu pot avea placere pentru propria lor carne, este ca nu au nici o dorinta pentru asta. Dorinta specifica pentru o placere specifica se numeste Cli – Vas, iar primirea placerii in vas se numeste Or – Lumina. **Principul Vasului si al Luminii este, fara indoiala, principiul cel mai important in Intelepciunea Kabbalah.**

Confruntarea cu dorintele

Acum, stiind ca dorintele creeaza progres, sa vedem cum ne-am confruntat cu ele de-a lungul istoriei. De obicei avem doua cai de a manipula dorintele: una – a trasforma totul in obisnuinta, "a instrui" dorintele sau a le inhama la rutina zilnica, si a doua – a le ascunde si a le suprima.

Majoritatea religiilor se folosesc de prima posibilitate, adica, retribuiesc orice actiune cu oarecare rasplata. Pentru a ne provoca sa facem ceea ce este socotit ca bun, invatatorii nostri si oamenii din jurul nostru ne rasplatesc cu reactii pozitive de fiecare data cand facem ceva "corect", sau ne pedepsesc de cate ori facem ceva "incorect". Cu cat ne maturizam, treptat stimulentele dispar. Dar actiunile noastre au fost deja "marcate" in noi ca recompense sau ca pedepse.

In momentul in care ne-am obisnuit cu ceva, el devine a doua natura a noastra. Si cand actionam dupa felul nostru de a fi (chiar daca este a doua natura), noi ne simtim totdeauna bine cu noi insine. Daca am primit totdeauna o atitudine pozitiva, de fiecare data cand am dat de pomana, cand voi creste, ma voi simti bine de fiecare data cand voi da de pomana, chiar daca nimeni nu va stii de ea, ci, pur si simplu, fiindca in mine insumi aceasta actiune este asociata deja cu ceva pozitiv si placut.

Al doilea fel de confruntare cu dorintele noastre este de a le ascunde. Ea este folosita in special de sistemele orientale. Aceasta atitudine se explica printr-o lege simpla: "Sa fii obisnuit (comun), imbratiseaza simplitatea, imputineaza egoismul, sa ai putine dorinte." ("Calea spre Lau-Tzu")

Timp de multi ani s-a parut ca putem sa ne descurcam doar cu aceste două sisteme. Cu toate ca nu am primit ceea ce am dorit (din cauza legii: in momentul in care primesti ceea ce ai dorit, - nu il mai doresti), insasi fuga dupa ea ne-a satisfacut. De fiecare data cand aparea o dorinta noua, am crezut ca de aceasta data, in special aceasta dorinta, ne va satisface ambitiile. Atata timp cat am continuat sa visam, eram plini de speranta. Si unde exista speranta – exista viata, chiar daca nu intocmai reusim a ne realiza visurile.

Dar dorintele noastre au crescut, si mai mult de atat – s-au schimbat. Nu ne-am mai multumit cu visuri neimplinite, cu vas gol care nu contine completarea care trebuia sa se gaseasca in el. Si amandoua caile de a ne confrunta cu dorintele – instruirea si ascunderea – se gasesc in fata unei provocari serioase. Cand nu putem sa ascundem sau sa suprimam dorintele noastre, nu avem alta posibilitate decat de a le satisface. In această situatie parasim caile vechi, sau macar le imbinam intr-o noua forma de cautare.

O dorinta noua in oras

Dupa cele spuse, dorinta de primi are patru grade care se impart in două feluri: dorintele animalice, ale corpului – hrana, sex si familie – se gasesc in primul grad. Acestea sunt dorinte de baza si sunt comune tuturor fiintelor vii. Dorintele umane – abundenta, onoare si dominare, si dorinta de cunoastere – sunt gradele doi, trei si respectiv patru si acestea sunt dorinte specifice omului.

Dar in zilele noastre se descopera o dorinta noua – al cincilea grad in dezvoltarea dorintei a primi. Cum am mentionat in primul capitol, in cartea Zohar sta scris ca la sfarsitul secolului XX va apare o dorinta noua.

Aceasta dorinta nu este o dorinta oarecare. Ea contine calitati specifice care o separa de celelalte dorinte.

Cand mekubalimii vorbesc despre inima, ei nu se refera la inima fizica, ci la dorintele din primele patru grade. Dar gradul al cincilea al dorintei difera subsantial. Ea poate sa se umple si sa ajunga la satisfactie doar din spiritualitate si din nimic altceva ce poate această lume sa ofere. Aceasta dorinta este si radacina dezvoltarii spirituale pentru care omul a fost format s-o experimenteze. De aceea mekubalimii o denumesc "hanecuda shebelev" (punctul din inima).

Sistem nou pentru dorinta noua

Cand "punctul din inima" se trezeste, omul incepe sa treaca de la dorinta de placeri lumesti – sex, bani, dominatie si cunoastere – la dorinta de placeri spirituale. Si deoarece acum cautam un nou fel de placere, avem

nevoie si de un sistem nou pentru a-l satisface. Acest sistem se numeste "Intelepciunea Kabbalah".

Pentru a intelege noul sistem, sa privim diferenta dintre Intelepciunea Kabbalah, al carui tel este de a satisface dorinta pentru spiritualitate, si sistemele cu ajutorul carora umplem celelalte dorinte. Cu ajutorul dorintelor noastre "obisnuite", de obicei putem sa definim ceea ce dorim destul de usor. Daca doresc mancare, eu caut mancare. Daca doresc onoare, ma comport in felul in care, dupa parerea mea, va face pe oameni sa ma respecte.

Dar in cazul in care eu nu prea stiu ce inseamna spiritualitate, cum pot sa stiu ce am de facut pentru a o obtine? Deoarece la inceput nu prea înțelegem ca ceea ce dorim este de fapt spiritualitate si anume, a descoperi pe Creator, noi nu intelegem nici ca am avea nevoie de o noua metoda pentru asta. Aceasta dorinta este atat de diferita de tot ceea ce am simait vreodata, incat nici noua nu ne este complet clara. De aceea sistemul pentru descoperirea si implinirea ei se numeste "Hohmat haNishtar" (Intelepciunea Ascunsa).

Cand tot ceea ce doream era: mancare, situatie sociala, si tot mai multe cunostinte, nu aveam nevoie de Intelepciunea Ascunsa, si tocmai de aceea ea a ramas ascunsa. Dar faptul ca a fost ascunsa nu inseamna ca a fost parasita. Din contra, timp de mii de ani mekubalimii au finisat-o si au pregatit-o pentru timpul in care oamenii vor avea nevoie de ea. Au scris carti intr-un limbaj din ce in ce mai simplu, pentru a o face cat mai perceptibila si mai accesibila. Ei au stiut ca in viitor omenirea va avea nevoie de ea, si ca aceasta se va intampla cand va aparea al cincilea grad a dorintei. Acum acest grad este deja aici, si cei care o recunosc simt nevoia de Intelepciunea Kabbalah.

In conceptia Kabbalah: pentru a primi placere, avem nevoie de **Kli** (vas) pentru el, adica, avem nevoie de dorinta foarte bine formulata pentru o foarte speciala placere. Aparitia vasului ne sileste creierul sa caute calea de a il umple cu lumina. Acum, cand multi dintre noi au vasul pentru spiritualitate, adica, "punctul in inima", Intelepciunea Kabbalah se dezvaluie ca un mijloc de a satisface dorinta noastra pentru spiritualitate.

Tikun – Corectare

Sa ne intoarcem o clipa la capcana ego-ului, unde, cand in sfarsit primim ceea ce dorim, aproape imediat, nu mai dorim acel ceva. Si desigur, fara ca sa-l dorim, nu putem avea placere pentru el.

Dorinta pentru spiritualitate soseste cu un mecanism specific construit in ea, care previne aceasta capcana. Acest mecanism se numeste **Tikun – Corectare**. Dorinta de gradul al cincilea trebuie mai intai sa treaca prin ceea ce numim Corectare, si abia pe urma ne putem folosi de ea intr-o formă corecta si placuta. Dar la inceput trebuie sa intelegem conceptul **Tikun – Corectare**, pentru a preintampina multe confuzii si neintelegeri in legatura cu Intelepciunea Kabbalah.

Dupa cele spuse, dorinta de a primi este forta care pune in miscare orice dezvoltare si schimbare in istoria umanitatii. Dar dorinta de a primi a fost totdeauna dorinta de a primi placere pentru o satisfactie proprie. Sincer vorbind, nu exista nimic rau in dorinta de a primi placere, dar **haKavana – Intentia** de placere pentru necesitatea de satisfactie proprie o pune in contradictie cu natura, cu Creatorul. De aceea cand dorim a primi **pentru noi insine,** ne separam de Creator. Aceasta este tara, meteahna, imperfectiunea noastra si acesta este motivul tuturor problemelor si suferintelor.

Corectarea nu se intampla in secunda in care ne oprim de la „a primi”, ci cand schimbam **motivul** pentru care primim, **Intentia** noastra. Dupa cum am scris in primul capitol, calitatile Creatorului sunt Integritate, Conectare şi Acordare (Daruire) (Shlemut, Hibur ve Netina). De aceea cand primim pentru noi insine, acesta se numeste "Ego" (egoism), adica separatie, si cand primim pentru a ne uni, a ne conecta cu Creatorul si a actiona conform cu calitatile Sale de daruire, aceasta se numeste Conectare cu Creatorul, cu Natura.

Sa explic: Oare am avea placere sa mancam aceeasi mancare timp de luni de zile? Desigur ca nu. Dar exact acest lucru trebuie sa-l faca sugarul. Nu are nici un fel de optiune in asta. Singurul motiv pentru care e de acord s-o faca este pentru ca nu cunoaste nimic altceva. El poate, desigur, sa

obtina din mancare doar o placere restransa, pe langa faptul ca-si umple burta goala.

Acum, ganditi-va la mama sugarului. Inchipuiti-va cum fata ei straluceste cand isi hraneste sugarul. Este in nori doar vazandu-si copilul mancand sanatos. Copilul, cel mult, este mai linistit, dar mama este fericita.

Ce se intampla aici de fapt? Si mama si sugarul au placere din dorinta sugarului pentru mancare, dar in timp ce sugarul este concentrat in foamea lui, mama are placere pentru posibilitatea ei de a **da**. Ea nu se concentreaza la sine insasi, ci la copilul ei. Este conectata cu el, de aceea placerea ei nu scade pe masura ce copilul ei mananca, se satura – cum i se intampla copilului – ci este în crestere continua.

Acelasi lucru se intampla si cu Natura. Daca am sti ce doreste Natura de la noi, si am realiza aceasta dorinta, am simti placerea de Conectare si Daruire. Si mai mult, nu am simti aceasta la nivelul corporal, material, cum simt mamele intr-o forma naturala cu copiii lor, ci la nivelul spiritual, al relatiei noastre cu Natura, cu Creatorul.

De aceea Corectarea pe care trebuie s-o facem este de a alege **Intentia** corecta pe care o vom folosi in dorintele noastre. Ca rasplata a corectiei si obtinerea intentiei, noi indeplinim ultima si cea mai mare dorinta – dorinta noastra pentru spiritualitate, pentru revelatia Creatorului. Cand aceasta dorinta este satisfacuta, omul cunoaste sistemul care domina realitatea, participa la functionarea ei, si pana la urma „primeste cheile si se aseaza pe scaunul soferului”. Acest fel de om nu va mai simti viata si moartea cum le simtim noi, ci se va lasa dus de valuri cu placere si fara nici un efort, in fericire si perfectiune fara de sfarsit, conectat cu Creatorul.

Putin din putin (Rezumat)

Dorintele noastre au cinci grade, care se impart in trei categorii. In prima categorie sunt dorintele animalice (hrana, sex si familie); in a doua categorie sunt dorintele umane (bani, onoare si cunostinte); si a treia categorie este dorinta spirituala (punctul din inima).

Atata timp cat dorintele noastre au facut parte din primele doua categorii, ne-am multumit cu "instruirea" lor prin construirea unei rutine si prin reprimarea si ascunderea lor. Dar cand a aparut "punctul din inima", cele doua cai nu au mai corespuns, si am fost siliti sa cautam alta cale. In aceasta faza s-a redescoperit Intelepciunea Kabbalah, ascunsa mii de ani, in asteptarea timpului cand va fi nevoie de ea.

Intelepciunea Kabbalah este metoda Corectarii noastre. Cand ne folosim de ea, putem sa ne schimbam intentiile din dorinta de a primi placere doar pentru noi, din Egoism, in dorinta de a acorda placere, de a Darui. Prin aceasta de conectam cu Natura, cu Creatorul.

Criza intregii lumi, pe care o simtim astazi este de fapt o criza a dorintelor.

Cand ne vom folosi de Intelepciunea Kabbalah pentru a indeplini ultima dorinta, cea mai complexa, amplificata, dintre toate – dorinta de spiritualitate – toate problemele se vor rezolva de la sine, fiindca radacina lor este in frustarea spirituala pe care multi dintre noi o simtim astazi.

Capitolul 3: Povestea creatiei

Dupa ce am inteles necesitatea reala care exista astazi pentru a invata Kabbalah, a sosit timpul sa facem cunostinta cu cateva din bazele acestei intelepciuni. Cu toate ca volumul acestei carti nu ne permite a invata in profunzime despre lumile superioare, la sfarsitul acestui capitol veti avea o baza satisfacatoare pentru a continua, daca veti dori, a invata Intelepciunea Kabbalah in profunzime.

Un cuvant despre schitele din carte: Cartile de Kabbalah se folosesc mult de schite. Mekubalimii s-au folosit totdeauna de ele ca un mijloc de a explica ceea ce simt in drumul lor spiritual, dar este important de retinut faptul ca schitele nu reprezinta lucruri fizice, ci doar ajuta in descrierea situatiilor sau a structurilor **spirituale**, care se refera la relatia personala si interioara a omului cu Creatorul, cu Natura.

Lumile spirituale

Dupa cum s-a mentionat in capitolul de mai sus, intreaga creatie este formata din **ratzon lecabel taanug – dorinta de a primi placere**. Aceasta dorinta s-a dezvoltat in patru etape, ultima dintre ele fiind haNivrah – Creatul. Schita nr. 1 ne descrie acest proces, care este baza a tot ceea ce exista. Daca ne referim la acest proces ca la o poveste, ne vom putea aminti ca ele descriu stari sentimentale, spirituale si nu locuri sau lucruri.

Inainte de a crea ceva, trebuie sa ne gandim la el si sa-l planificam. Gandul care a creat creatia o denumim Mahshevet haBria – Gandirea Creatiei.

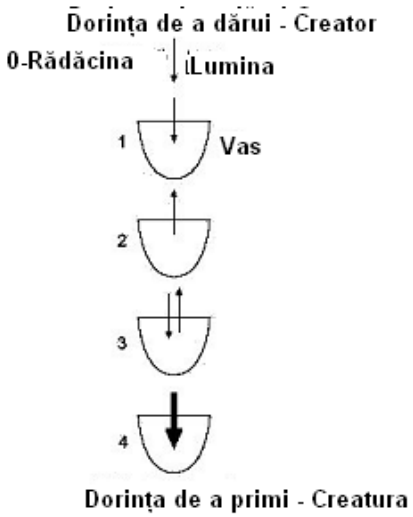
Mekubalimii se folosesc de termenul Kli - Vas pentru a descrie dorinta de **a primi** placere, lumina. Acesta este motivul pentru care au denumit intelepciunea lor Intelepciunea **Kabbalah (in ebraica – cel care primeste)**.

Placerea au denumit-o Or – Lumina deoarece, atunci cand vasul (dorinta creatului, omului) simte pe Creator, se raspandeste in el o senzatie de mare intelepciune. Ceva, care, parca se clarifica si se lumineaza din interior. Cand aceasta situatie ne copleseste, intelegem ca aceasta intelepciune care s-a revelat, totdeauna a fost acolo, doar ca a fost ascunsa de noi. Si deoarece aceasta lumina aduce cu sine intelepciune, mekubalimii o denumesc Or hohma – Lumina Intelepciunii.

Patru etape de baza, sau in limbajul Kabbalah: Arba bhinot de or iashar – Patru diferentieri ale luminii directe

Sa ne intoarcem la povestea noastra. Pentru a realiza Gandirea de a darui placere, Creatorul a planificat o Creatie care doreste sa primeasca o oarecare placere prin asemanarea cu El, cu Creatorul. Daca sunteti parinti, cunoasteti acest sentiment. Nu exista cuvinte care incalzesc mai mult sufletul unui tata decat cuvintele "Fiul tau este leit ca tine!"

Deci, dupa cum am spus, gandirea creatiei este de a acorda placere creatiei si ea este baza creatiei. De acea gandirea creatiei se numeste Bhinat Shoresh – diferentiere de baza (de Radacina), iar dorinta de a primi placerea se numeste Bhina Alef – diferentierea A.

Schita nr. 1: Cele cinci etape ale dezvoltarii dorintei de a primi.

Sagetile care apar in jos descriu lumina Creatorului care intra in vas, iar sagetile indreptate in sus descriu dorinta creatului de a restitui placere Creatorului.

Retineti, Bhinat Shoresh este descrisa ca o sageata indreptata in jos. Fiecare sageata indreptata in jos descrie lumina care ajunge de la Creator. Dar invers nu este corect: cand apare o sageata indreptata in sus, aceasta nu inseamna ca creatul daruieste Creatorului, ci ca el **doreste** a redaruiasca. Si ce se intampla cand sunt doua sageti care sunt indreptate in doua directii diferite? Continuati a citi, raspunsul va veni in curand…

Mekubalimii denumesc Creatorul, haRATZON LEASHPIA – Dorinta de a darui, abundenta, adica, Ratzon latet shefa. Creatul este denumit haRATZON LECABEL hanaa ve taanug – Dorinta de a primi incantare si placere, sau pur si simplu Ratzon lecabel - Dorinta de a primi. In continuare vom vorbi despre cum concepem Creatorul, dar in aceasta

etapa este important a intelege ca mekubalimii ne vorbesc totdeauna despre ce **ei** concep. Ei nu ne povestesc ca Creatorul are dorinta de a acorda, ei spun ca **ceea ce ei vad** in Creator este dorinta de a acorda, si acesta este motivul pentru care ei au denumit-o "dorinta de a acorda". Si deoarece au in ei insisi dorinta de a primi placerea pe care El doreste s-o acorde, ei au denumit-o "dorinta de a primi".

Pe urma, prima creatie este dorinta de a primi, aceasta fiind fundatia intregii creatii. Cand creatia (dorinta a primi) simte placerea care ajunge la ea de la cineva care doreste s-o acorde, el intelege ca adevarata placere este in daruire, si nu in primire. Ca rezultat, creatia incepe a dori a acorda (observati sageata indreptata in sus, care iese din cel de-al doilea vas – paharul din schita). Aceasta este o etapa complet noua, si se numeste - Bhina Bet – Diferentierea B.

Ce a trasformat-o intr-o noua etapa? Daca privim vasul in sine, observam ca ea nu se schimba de-a lungul diferentierilor. Aceasta inseamna ca dorinta de a primi, primeste in exact aceeasi masura cum a primit inainte. Deoarece dorinta de a primi a fost proiectata in Gandirea Creatiei - Mahshevet haBria, ea este eterna si nu se poate schimba.

Dar in diferentierea B dorinta de a primi doreste sa primeasca placere din **acordare**, daruire si nu prin primire, si aceasta este o schimbare semnificativa. Marea diferenta este, ca, diferentierea B trebuie sa se refere pozitiv la altcineva sau altceva in afara sa insasi.

Diferentierea B, care ne obliga a acorda, contrar instinctului nostru de baza de a primi, este ceea ce face viata posibila. Fara de ea parintii nu ar avea grija de copii, iar viata sociala ar fi imposibila.

Acum putem intelege de ce legea Naturii este legea daruirii, si nu legea primirii, cu toate ca dorinta de a primi este un instinct de baza care functioneaza in fiecare creat, exact ca in diferentierea A. Din momentul in care exista in creatie dorinta de a primi si dorinta de a darui, tot ceea ce se va intampla reiese din "complexul de relatie", relatia de reciprocitate, dintre aceste doua diferentieri.

Astfel, dorinta de a acorda din diferentierea B o sileste sa comunice, sa caute pe cineva care trebuie sa primeasca. De aceea, acum diferentierea B

incepe sa controleze ce poate darui Creatorului. Pana la urma, in aceasta etapa nu exista nimeni altcineva cui sa daruiasca.

Dar cand diferentierea B incearca a darui, ea descopera ca Creatorul doreste numai a darui, si nu are deloc dorinta de a primi. Si in afara de asta, ce poate creatul sa acorde Creatorului?

Si mai mult decat atat, diferentierea B descopera in sine – adica, in diferentierea A – ca adevarata dorinta a ei este de a primi. Ea descopera ca baza ei este in esenta dorinta de a primi incantare si placere, si nu are in ea nici macar un gram de adevarata dorinta de a darui. Dar, si acesta este un punct important, deoarece Creatorul doreste doar a darui, dorinta de a primi a creatului este exact ceea ce **poate** sa acorde Creatorului.

Este confunz? Poate. Dar daca va veti aminti de exemplul mamei si placerea pe care o primeste hranindu-si sugarul, veti intelege ca, de fapt, sugarul acorda placere mamei lui, pur si simplu prin dorinta lui de a manca.

De aceea in diferentierea C dorinta de a primi **alege** a primi, si prin aceasta ea restituie diferentierii de baza, la Creator. Acum avem un ciclu perfect in care cei doi jucatori acorda: diferentierea de baza (Creatorul) daruieste creatului (diferentierea A), si creatul, dupa ce a trecut prin diferentierea A, B si C, re-daruieste Creatorului prin primirea de la El.

In schita 1, sageata indreptata in jos in diferentierea A, si sageata indreptata in sus indica faptul ca actiunea ei este primire, ca si in diferentierea A, si sageata indreptata in sus indica **intentia** daruirii, ca in diferentierea B. Si din nou, cele doua actiuni se folosesc de aceeasi dorinta de a primi ca in diferentierile A si B. Aceasta nu se schimba deloc.

Dupa cum am inteles deja, intentiile noastre egoiste sunt cauzele tuturor problemelor pe care le observam in lume. Si aici, la Baza Creatiei, intentia este mult mai importanta decat insasi actiunea. Se observa ca acum avem un ciclu perfect in care Creatorul a reusit sa transforme creatul asemenea Lui – prin „a darui”. Mai mult decat atat, creatul are placere de a darui si prin aceasta a restitui placere Creatorului.

Dar oare aceasta implineste Gandirea Creatiei? Nu chiar. Actiunea de a primi (in diferentierea A) si perceptia cum ca singura dorinta a Creatorului este de a acorda (in diferentierea B), aduc creatul la dorinta de a fi în aceeasi situatie, care este diferentierea C. Dar faptul ca creatul s-a transformat in daruitor, nu inseamna ca a ajuns in situatia Creatorului, si prin aceasta ar fi indeplinit Gandirea Creatiei.

A fi in situatia Creatorului inseamna ca creatul nu numai sa se transforme in daruitor, ci sa aiba si aceleasi **Ganduri** asemanatoare celui care acorda, daruieste – Gandirea Creatiei. In aceasta situatie creatul va intelege motivul pentru care, de la inceput s-a format ciclul Creator – creat, si de ce Creatorul a creat creatia.

Dorinta de a intelege Gandirea Creatiei este o etapa complet noua. Se poate compara doar cu o situatie in care un copil doreste sa fie si puternic si intelept, asemanator parintilor. Ne este clar faptul ca acest lucru este posibil abia atunci cand copilul "va intra complet in pantofii parintilor".

In intelepciunea Kabbalah, intelegerea Gandirii Creatiei – gradul cel mai inalt de întelegere, se numeste – Ashgaha - Supraveghere. La aceasta tanjeste dorinta de a primi, in ultima ei diferentiere – diferentierea D.

Dorinta de a obtine Gandirea Creatiei este cea mai puternica forta in creatie, si sta la baza oricarei dezvoltari. Daca suntem constienti de aceasta sau nu, ceea ce toti intr-adevr cautam este de a intelege de ce Creatorul a facut ceea ce a facut. Aceasta este exact ceea ce a indemnat pe mekubalimi sa dezvaluie secretele creatiei cu mii de ani in urma, si atat timp cat nu o vom obtine noi insine, nu vom avea liniste si placere.

Etapele, Diferetierile Intelepciunii Kabbalah

Un alt nume pentru cele patru diferentieri (cinci, daca numaram si diferentierea de baza) este Sefirot – Enumarari (din cuvantul Safir – poate fi numarat). Fiecare Sfira are Lumina sa propie. Diferentierea de baza se numeste - Keter – Coroana , diferentierea A - Hohma - Intelepciune, diferentierea B - Bina - Inteligenta, diferentierea C - Zeir Anpin - Fatza Mica si diferentierea D - Malkut - Regalitate.

De fapt, exista zece Sfirot deoarece Zeir Anpin - Fatza Mica este formata din sase Sfirot: Hesed - Gratie, Gvura - Eroism, Tiferet - Grandoare, Netzah - Eternitate, Hod - Maretie si Iesod - Fundament, Baza. De aceea setul intreg a Sfirot-urilor este: KETER, HOHMA, BINA, HESED, GVURA, TIFERET, NETZAH, HOD, IESOD, MALKUT.

Expeditie pe urmele Gandirii Creatiei

Cu toate ca Creatorul doreste sa primim placerea de a ne asemana Lui, El nu a imprimat in noi acest lucru de la inceput. Tot ceea ce ne-a dat a fost tanjirea dupa placerea deplina. Dar dupa cum putem vedea în succesiunea diferentierilor, Creatorul nu a creat creatia cu dorinta de a fi ca El, ci aceasta este ceva ce s-a dezvoltat in creat de-a cursul diferentierilor.

In diferentierea C creatul primise deja totul si avea intentia de a redarui Creatorului. Succesiunea s-ar fi putut termina in acest punct, in care creatul facea exact ceea ce a facut si Creatorul – a daruit. In acest sens, in acel punct erau identici.

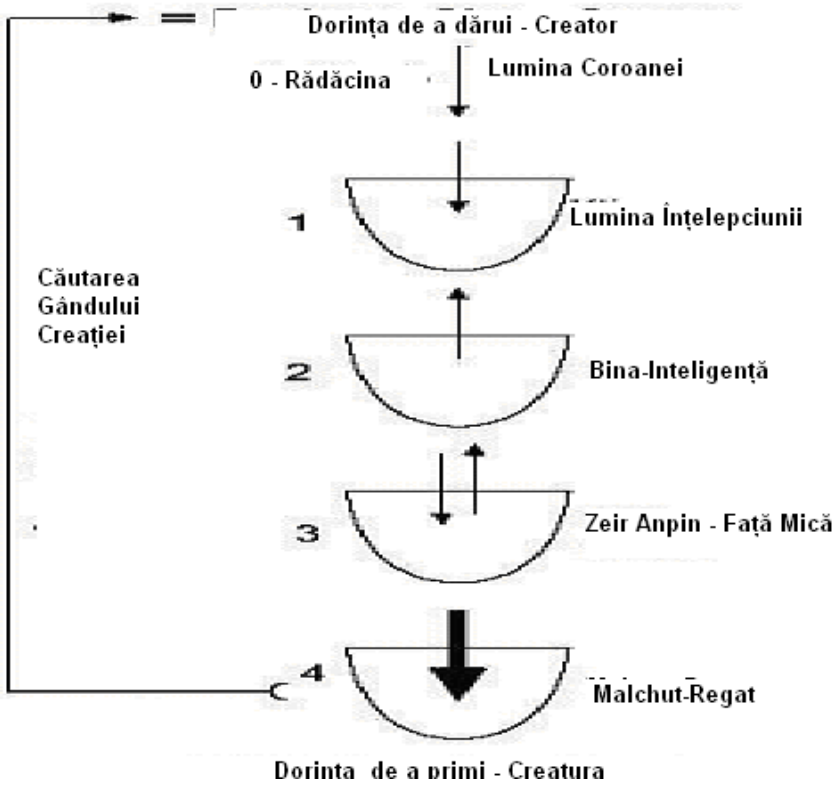
Dar creatul nu s-a multumit cu daruirea. El a dorit sa afle ce anume face daruirea placuta, de ce puterea de daruire este necesara pentru a crea realitatea si ce fel de intelepciune obtine daruitorul prin acordare. Pe scurt, creatul a dorit sa inteleaga Gandirea Creației. Aceasta a fost o noua tanjire, tanjire pe care Creatorul nu l-a 'implantat' in creat.

In acest punct, in expeditia sa pe urmele Gandirii Creatiei, creatul a devenit o fiinta distincta, separata de Creator. Se poate privi acest lucru in felul acesta: daca doresc sa fiu asemanator altcuiva, aceasta inseamna, neaparat ca sunt constient de existenta altcuiva in afara mea, si acest cineva are ceva ceea ce eu doresc, sau el insusi este cineva cum doresc eu sa fiu.

Cu alte cuvinte, eu, nu numai inteleg faptul ca exista inca cineva in afara mea, ci inteleg si ca acest cineva este diferit de mine. Si nu simplu diferit de mine, ci mai bun decat mine. Altfel, de ce as dori sa-i seman?

De aceea Malkut, diferentierea D, difera foarte mult de primele trei diferentieri, caci ea doreste sa primeasca o anumita placere speciala (de acea sageata este ingrosata) – placerea de a fi asemanator Creatorului.

Din punctul de vedere al Creatorului, dorinta Malkut completeaza Gandirea Creatiei, circuitul la care S-a gandit de la inceput (schita 2).

Schita nr. 2: Sageata de la Malcut la Creator descrie dorinta Malkut de a se asemana cu Creatorul.

Din pacate, noi nu privim lucrurile din punctul de vedere al Creatorului. Din punctul de vedere de aici, de jos, prin ochelarii sparti ai spiritualitatii noastre, imaginea este mai putin perfecta. Pentru ca vasul, complet contradictoriu luminii, sa devina ca lumina, el trebuie sa se foloseasca de dorinta lui de a primi cu **kavana – intentia** de a darui. Prin aceasta el transfera concentratia sa de la placere pentru sine la fericirea pe care o primeste de la Creator prin daruire. Prin aceasta actiune si vasul devine daruitor.

De fapt, a primi cu scopul de a darui Creatorului s-a intamplat deja în diferentierea C. In tot ceea ce tine de actiunile Creatorului, diferentierea C a indeplinit deja misiunea asemanarii cu Creatorul. Creatorul daruieste cu scopul de a darui, si diferentierea C primeste cu scopul de a darui, atunci, in acest sens ei sunt la fel. Diferenta intre ei este actiunea – Creatorul daruieste si diferentierea C primeste – dar **Intentia** de a darui este una.

Si cu toate aceastea, placerea deplina nu este in a sti ce face Creatorul si a imita actiunile Sale. Placerea deplina consta in a sti **de ce** Creatorul face ceea ce face; A obtine **Gandurile Sale**. Si aceasta parte, cea mai inaintata parte a creatiei – Gandirea Creatiei – nu i s-a acordat creatului. Aceasta, creatul (diferentierea D) trebuie s-o obtina singur.

Exista aici o legatura minunata. La prima vedere se pare ca noi si Creatorul ne gasim in parti opuse ale curtii, caci el daruieste si noi primim. Dar de fapt, cea mai mare placere a Sa este ca noi sa fim asemanatori Lui, si cea mai mare placere a noastra este sa fim ca El. Asta seamana cu dorinta naturala a fiecarui copil de a-si imita parintii si de a fi ca ei, si cu dorinta fiecarui parinte, ca, copiii lui sa obtina ceea ce el insusi nu a obtinut.

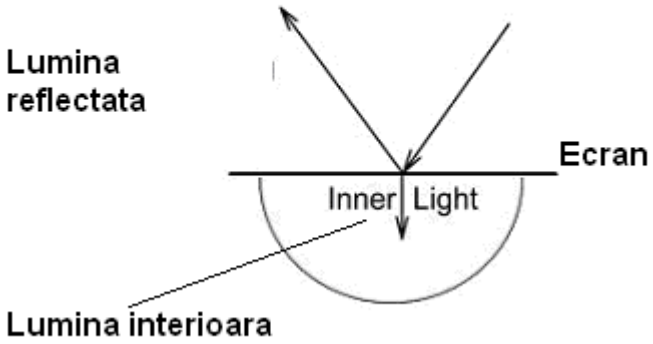
Noi si Creatorul tanjim de fapt dupa acelasi tel. Daca am putea percepe acest lucru, viata noastra ar fi cu totul alta. In loc de confuzie si lipsa de directie pe care multi dintre noi o simt astazi, am putea merge impreuna– Creatorul si creatul – spre telul pentru care am fost destinati de la inceputul istoriei creatiei.

Mekubalimii se folosesc de multe definitii pentru a descrie dorinta de a acorda: Creator, Lumina, Daruitorul, Gandirea Creatiei, Baza, Diferentierea de baza, Keter, Bina si multe altele. Ei se folosesc si de multe definitii pentru a descrie dorinta de a primi: creat, vas, mekubalimi (primitori), diferentierea A, hohma, malkut etc. Aceste definitii descriu diferente rafinate intre cele doua calitati – daruire si primire. Daca vom tine minte acest lucru, multiplele denumiri nu ne vor dezorienta.

Pentru a fi ca Creatorul, adica Daruitor, vasul face doua lucruri: In primul rand inceteaza de a primi, prin actiunea denumita – TZIMTZUM –

Limitare, Restrictie. Vasul opreste complet Lumina, si nu permite la nici o parte din ea sa intre. Asemenea cum, este mai usor sa te feresti complet de a manca ceva gustos dar nesanatos, decat a manca doar putin si a lasa restul in farfurie. De aceea actiunea Tzimtzum este primul si cel mai usor pas pe calea asemanarii cu Creatorul.

Lucrul urmator pe care il face Malkut este de a construi un sistem care controleaza Lumina (placerea) si se hotareste daca sa-l primeasca, si daca da, in ce masura. Acest sistem se numeste - MASACH – Ecran, Cortina. Conditia dupa care Masach hotaraste cata Lumina sa primeasca se numeste - KAVANA LATET - Intentia de a darui (Schita nr. 3). Simplu spus, vasul primeste in el doar ceea ce poate sa primeasca cu intentia de a aduce placere Creatorului. Lumina care se primeste in vas se numeste - OR PNIMI - Lumina Interioara, si Lumina ramasa afara se numeste - OR MACHIF - Lumina Inconjuratoare.

Schița nr. 3: Masach este linia care desparte Lumina pe care creatul poate sa o primeasca cu intentia de a darui placere Creatorului (Or Pnimi-Lumina Interioara), de Lumina pe care nu poate sa o primeasca cu aceasta intentie (Or Machif-Lumina Inconjuratoare).

La sfarsitul corectiei – Tikun, vasul - Kli va primi toata Lumina – Or - a Creatorului (Bore) si se va unifica cu El. Aceasta este scopul creatiei. Cand vom ajunge la aceasta situatie, noi vom simti aceasta si ca oameni inviduali si ca o singura societate, unita, caci de fapt, vasul deplin nu este format din dorintele unui singur om, ci din dorintele umanitatii intregi. Cand vom termina aceasta ultima corectie, ne vom asemana Creatorului, diferentierea D se va umple, iar creatia se va completa din punctul nostru de vedere, la fel cum este completa din punctul de vedere al Creatorului.

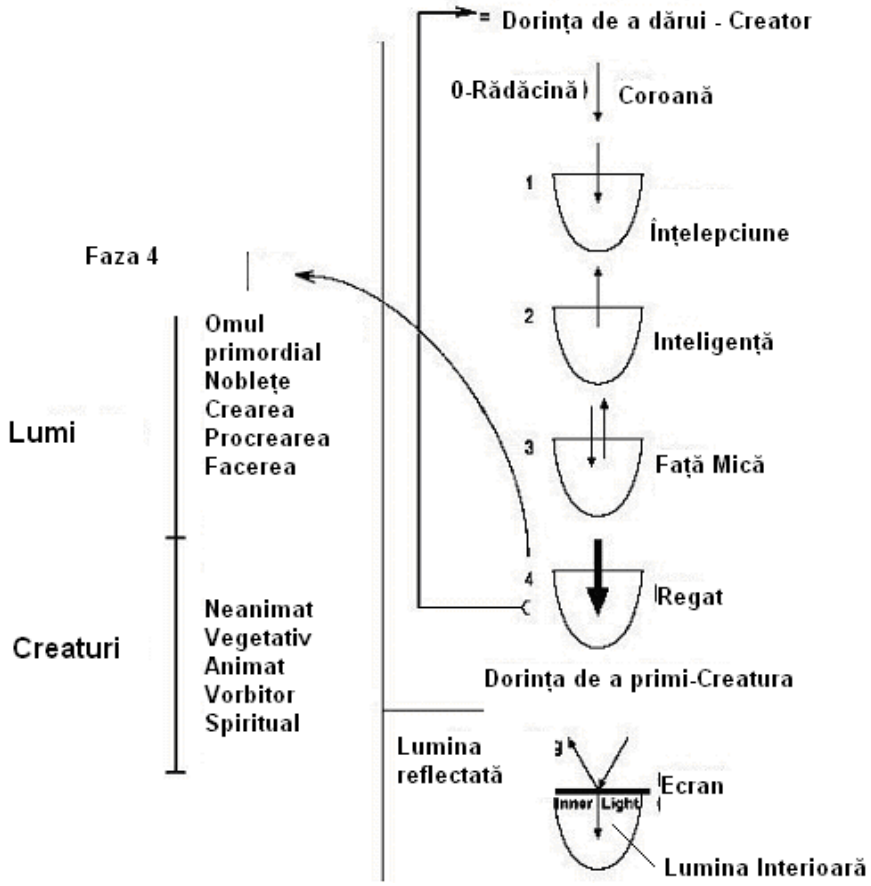
Radacina

Primul lucru pe care trebuie sa-l obtina creatul pentru a fi asemanator Creatorului este un mediu corect care sa-i dea posibilitate de dezvoltare. Acest mediu se numeste – OLAMOT - Lumi (Universuri).

In diferentierea D creatul se imparte in doua parti – superior si inferior. Partea superioara creeaza Lumile, si partea inferioara creeaza continutul lor, tot ceea ce gaseste in aceste Lumi. In general, se poate spune, ca universurile sunt formate din dorintele carora Masach a permis Luminii sa intre in diferentierea D – caci acestea sunt dorinte corectate cu intentia de a darui Creatorului, si continutul universurilor este format din dorinte carora Masah-ul nu le-a permis intrarea – caci acestea sunt dorinte necorectate cu intentia de a darui Creatorului.

Cand mekubalimii vorbesc in cartile lor despre creat sau despre creati, ei se refera in general la partea de jos a diferentierii D – partea care are nevoie de corectare.

La inceputul acestui capitol am spus, ca, forma de patru grade este baza a tot ceea ce exista. De aceea şi universurile se dezvolta in aceeasi forma care functiona in procesul creatiei diferentierilor: omul antecesor este socotit ca diferentierea de baza pentru Lumi, - ATZILUT – diferentierea A, BERIA – diferentierea B, YETZIRA – diferentierea C si ASSYA – diferentierea D. Partea stanga a schitei 4 descrie o vedere in componentele diferentierii D si impartirea ei in: partea superioara (universurile) si partea inferioara(creatul).

Schita nr. 4: Partea stanga a schitei se concentreaza in constructia interioara a Malkut, si reprezinta baza tuturor universurilor spirituale, si universul nostru (dar despre aceasta vom vorbi imediat).

Superior si inferior

Stim deja ca creatia este formata doar dintr-un singur lucru – dorinta de a primi încantare si placere. De aceea definitiile "superior" si "inferior" nu se refera la locatii, ci **la dorinte** la care **ne referim** ca fiind inalte sau joase. Cu alte cuvinte, dorintele inalte sunt dorintele pe care le apreciem mai mult decat dorintele pe care le socotim joase. In cazul diferentierii D, fiecare dorinta de care ne putem folosi pentru a acorda placere Creatorului apartine partii superioare, si fiecare dorinta de care nu ne putem folosi in acest fel apartine partii inferioare.

Fiindca exista cinci etape de dorinte – inert (neanimat, nemiscator), plante, animat, vorbitor si spiritual – fiecare etapa trece printr-o examinare minutioasă. Dupa cum s-a modelat in schita nr. 4, dorintele cu care se poate lucra creeaza Lumile, universurile, si dorintele cu care nu se poate lucra (deocamdata) creeaza Creatul.

Deci, sa ne adancim, inca putin in diferentierea D si in modul in care ea lucreaza cu Masach. De fapt, diferentierea D suntem noi. Daca vom intelege cum lucreaza, poate vom invata ceva despre noi insine.

Bhina D (dalet) (diferentierea D) – Malkut (Regalitate) – nu a aparut de nicaieri, ea s-a dezvoltat din bhina C (notat cu ghimel, ca fiind a treia litera in alfabetul ebraic), care s-a dezvoltat din bhina B (bet) si asa mai departe.

La fel, Beniamin Zehev Hertzel nu s-a nascut ca propovaduitor al infiintarii statului Israel. El s-a nascut ca orice sugar, mic si simpatic pe care parintii l-au denumit Ben (sau nu, dar asta nu prea conteaza). Cand a crescut si s-a dezvoltat, el a trecut prin diferite stadii in viata lui (cum ar fi, sa devina legislator, ziarist etc.) care l-au trasformat in ceea ce a devenit pana la urma, in maturitatea lui – initiator al infiintarii statului Israel.

Etapele care l-au format pe Hertzel, "haBhinot" anterioare, n-au disparut. Fara de ele nu ar fi devenit "propovaduitorul statului".

Comparativ cu Hertzel, in fiecare dintre noi se gasesc toate bhinot care incetul cu incetul ne-au format. Motivul pentru care nu le observam (sau

nu le bagam in seama) este faptul ca gradul superior, mai dezvoltat conduce gradele inferioare lui. Dar gradul superior nu numai ca simte existenta gradelor de mai inainte, ea insasi se construieste pe ele şi coopereaza cu ele.

Acesta este motivul pentru care, uneori ne simtim precum copiii, in special cand suntem ofensati sau "calcati pe batatura". Pur si simplu aceste locuri nu sunt acoperite cu strat matur, si aceste puncte sensibile ne produc o senzatie de lipsa de protectie, asemanator copiilor.

Constructia multi-structurala este cea care ne permite, pana la urma, sa devenim parinti. In procesul cresterii copiilor ne folosim de etape actuale si cele dinainte: intelegem situatiile prin care trec copiii nostri deoarece si noi am trecut prin aceleasi situatii. Si ne referim la aceste situatii cu cunostinta si experienta pe care am adunat-o de-a lungul anilor.

Suntem construiti astfel, deoarece Malkut (din care suntem formati) este construit exact la fel. Toate etapele precedente ale Malkut se afla in el si ajuta in intretinerea constructiei sale.

Pentru a deveni cat mai asemanator Creatorului, Malkut analizeaza fiecare grad de dorinta care se gaseste in ea, si desparte dorintele in fiecare grad si grad, in dorinte cu care se poate lucra si dorinte cu care nu se poate lucra. Dar dorintele cu care se poate lucra vor fi folosite nu numai pentru a primi in scopul de a darui placere Creatorului, ele vor 'ajuta' Creatorului sa-si indeplineasca sarcina – sa transforme Malkut-ul, asemenea Lui.

Inainte cu cateva pagini am mentionat ca pentru a-si indeplini sarcina de a se asemana cu Creatorul, creatul trebuie sa-si construiasca un mediu potrivit in care sa poata sa se dezvolte. Exact acest lucru fac Lumile, universurile – dorintele cu care se poate lucra. Ele "indica" dorintelor cu care nu se poate lucra, cum sa primeasca in scopul de a darui placere Creatorului, si prin asta le ajutam sa se corecteze.

Din tot ce am invatat pana acum, noi nu stim care din cele cinci universuri despre care am vorbit este universul nostru. De fapt, nici una dintre ele nu este al nostru. Reamintiti-va, in spiritualitate nu exista "locatii", exista numai situatii. Cu cat universul este intr-o pozitie mai

inalta, el reprezinta o situatie mai mare de daruire . Motivul pentru care universul nostru nu este pomenit in nici un loc, este faptul ca Lumile spirituale sunt universuri de iubire si daruire, iar universul nostru este ca noi, univers al ego-ului (de dorință de a primi pentru noi insine). Doarece ego-ul este exact invers altruismului, daruirii, universul nostru este deconectat de la sistemul universurilor spirituale, si de aceea mekubalimii nu l-au mentionat in constructia pe care au descris-o.

Cu atat mai mult, Lumile spirituale nu exista cu adevarat, ci doar in momentul in care le **formam** prin transformarea noastra in a fi asemanatori Creatorului. Motivul pentru care se vorbeste despre ele la trecut este fiindca mekubalimii, care au urcat din universul nostru la universurile spirituale, ne povestesc ceea ce ei au descoperit. Daca si noi dorim sa descoperim Lumile spirituale, trebuie sa reformam in interiorul nostru aceste universuri.

Putem sa descriem sistemul relatiilor dintre Lumile spirituale luand ca exemplu un grup de muncitori constructori, grup in care exista un muncitor care nu stie sa lucreze. Universurile arata creatului un model prin care sa realizeze fiecare dintre aceste sarcini: cum sa sfredeleasca in zid, cum sa se foloseasca de ciocan, de poloboc etc. In spiritualitate ele reprezinta ceea ce Creatorul le-a acordat, le-a daruit si cum ei lucreaza cu ele intr-o forma corecta. Astfel, treptat, creatul invata cum sa se foloseasca intr-o forma corecta de dorintele sale, care se ridica si plutesc, de la cele mai mici pana la cele mai puternice.

Dorintele se impart in acest fel (schita nr. 4): Universul omului primar este partea cu care se poate lucra din gradul inert, creatul, este partea cu care nu se poate lucra. De fapt, in gradul inert nu avem ce corecta fiindca nu exista in el nici o miscare, ea nu se schimba caci ea nu se foloseste de dorinta ei. Gradul inert este doar baza a tot ceea ce va urma.

Universul Atzilut, in gradul plante(vegetativ), este partea cu care se poate lucra, iar partea inferioara a gradului plante, creatul, este partea cu care nu se poate lucra.

Universul Beria, in gradul animat, este partea cu care se poate lucra, iar partea inferioara din gradul animat, creatul, este partea cu care nu se poate lucra.

Universul Yetzira in gradul vorbitor, este partea cu care se poate lucra, si partea inferioara in gradul vorbitor, creatul, este partea cu care nu se poate lucra.

Si in cele din urma, universul Assya in gradul spiritual, este partea cu care se poate lucra, este cea mai puternica dintre toate gradele dorintei, iar in partea inferioara a gradului spiritual Assya, creatul, este partea cu care nu se poate lucra.

Adam Cadmon (Omul Primordial) – sufletul tuturor

Adam Cadmon – Omul Primordial, Sufletul General, este adevarata baza a tot ceea ce se intampla aici. Acesta este o constructie de dorinte care a aparut in momentul terminarii creatiei Lumilor spirituale. Cum s-a mentionat, cele cinci Lumi – ADAM CADMON – Omul Primordial, ATZILUT - Noblețe, BERIA - Crearea, YETZIRA - Procrearea si ASSYA - Facerea – completeaza dezvoltarea partii superioare a Bhina D - Dalet. Dar partea inferioara trebuie sa se dezvolte inca.

Cu alte cuvinte, sufletul este format din dorinte cu care nu se poate lucra, adica, din dorinte care in timpul creatiei lor, nu puteau primi Lumina pentru a darui Creatorului. Acum sunt silite sa pluteasca la suprafata una dupa alta si sa se transforme in corectate, adica, sa se transforme in dorinte cu care se poate lucra. Aceasta se va intampla cu ajutorul Lumilor, universurilor (olamot) – dorinte cu care se poate lucra.

Si exact ca in partea superioara a Bhina D, si partea ei inferioara se imparte in grade de dorinte: inert, vegetativ, animat si vorbitor. Adam haRishon - Primul om doreste sa se dezvolte prin aceste grade ca si Lumile si cele Patru Bhinot - Arba Bhinot. Dar dupa cum s-a mentionat, el contine dorinte care nu puteau primi Lumina pentru a darui Creatorului, de aceea in secunda in care doreste sa primeasca, el primeste pentru sine, si prin acest lucru se desparte de Creator (de forta daruirii).

Ca rezultat, noi - parti din Adam haRishon - am pierdut senzatia de perfectiune si conectare cu care am fost creati, si ne simtim separati unii de altii, si de Creator.

Trebuie sa intelegem cum functioneaza sistemul spiritual. Dorinta Creatorului este de a darui. Acesta este motivul crearii noastre si cauza pentru care ne sustine (tine in viata). Dorinta de a primi este prin natura ei concentrata in sine, absoarbe, si pe de cealalta parte, dorinta de a darui neaparat este indreptata spre afara, spre cel care primeste. Acesta este motivul pentru care dorinta de a primi nu poate sa creeze, si acesta este si motivul pentru care Creatorul trebuie sa fie dorinta de daruire, altfel nu ar fi putut sa creeze.

Si deoarece El este dorinta de a acorda, ceea ce El creeaza, prin necesitate, va dori a primi, altfel cui ar Darui? Atunci El ne-a creat cu dorinta de a primi, si cu nimic altceva. Este important a intelege acest punct: Nu exista in noi nimic in afara dorintei de a primi, **si nu este nevoie** sa continem altceva in afara dorintei de a primi, caci scopul creatiei noastre este de a primi incantare si placere de la Creator. Daca primim acest lucru de la El, cercul se implineste. El este bucuros si noi suntem bucurosi. Adevarat?

Nu chiar. Daca tot ceea ce dorim este de a primi, nu vom putea crea o relatie cu cel care daruieste, caci nu exista nimic in noi care este indreptat in afara pentru a vedea de unde soseste ceea ce primim. Prin urmare este necesar sa avem dorinta de a primi, dar pentru a obtine scopul creatiei – asemanarea cu Creatorul (caci a fi ca Creatorul este o placere deplina) – noi trebuie si să **cunoastem pe Cel care ne daruieste**, si pentru aceasta avem nevoie si de dorinta de a darui. Acesta este motivul pentru care avem Bhina A (alef) **si** Bhina B (bet).

Calea pentru a obtine cele doua dorinte nu este prin a crea o noua dorinta, care nu a fost introdusa in noi de Creator, ci doar prin a primi placerea pe care o daruim Celui care ne daruieste, fara nici o legatura cu placerea pe care o vom simti sau nu o vom simti, in decursul acestui proces. Aceasta se numeste - Kavana latet - Intentia de a darui.

Aceasta este esenta corectiei, si ceea ce ne transforma din egoisti in iubitori ai aproapelui (posesori ai calitatii de daruire, asemanator Creatorului). Si psna la urma, in momentul in care vom obtine aceasta calitate, ne vom putea conecta cu Creatorul, si asta este ceea ce Lumile spirituale sunt destinate a ne invata.

Atata timp cat nu ne simtim conectati cu Creatorul, suntem socotiti ca parti sparte ale sufletului Adam haRishon, dorinte necorectate.

in secunda in care avem Dorinta de a Darui, ne Corectam si ne Conectam cu Creatorul si Intreaga Omenire.

Cand toti vom fi corectati, ne vom reinalta la bhina shoresh – radacina noastra, chiar si pentru Adam Cadmon, la insasi Mahshevet haBria – Gandirea Creatiei care se numeste - Einsof - Infinit, caci primirea noastra acolo va fi infinita si eterna.

Menirea universului nostru este de a ne ajuta sa performam aceasta transformare de la primire la daruire. In urmatoarele copitole vom vedea cum realizam acest lucru.

Putin din putin (Rezumat)

Gandirea Creatiei este de a darui incantare si placere prin realizarea unui creat asemanator Creatorului.

Aceasta gandire (Lumina) creeaza dorinta de a primi incantare si placere.

Pe urma, dorinta de a primi (creatul) incepe a dori sa daruiasca si a primi, caci Daruirea este calitatea Creatorului. Doar prin ea se poate asemana Lui, si de aceea este atat de ravnita.

In urmatoarea etapa dorinta de a primi, cu toate acestea hotaraste a primi, caci aceasta este calea de a darui placere Creatorului.

Dorinta de a primi vrea sa cunoasca gandirea care l-a creat, caci ce poate sa fie mai placut decat a cunoaste **totul**?

Pe urma, dorinta de a primi incepe sa primeasca cu intentia de a darui, caci daruirea il transforma in asemanator Creatorului, si astfel poate sa invete Gandirea Creatorul.

Dorintele care pot primi pentru a acorda creeaza Lumile, care sunt socotite ca parte superioara a creatiei, iar dorintele cu care nu se poate lucra pentru a darui, creeaza sufletul general, denumit Adam Cadmon. Aceste dorinte sunt socotite ca parte inferioara a creatiei.

Lumile si sufletul sunt alcatuite asemanator, dar cu intensitatea dorintelor, diferita. De aceea Lumile pot arata sufletului cum sa lucreze pentru a darui si astfel ajuta pe Adam haRishon sa devina corectat.

In general, fiecare dorinta trece prin Tikun – Corectare, intr-un Olam – Lume, univers, specific. Astfel: gradul inert trece Tikun in Olam Adam Cadmon, gradul vegetativ(plante), in Olam Atzilut, gradul animat in Olam haBeria, vorbitorul in Olam haYetzira, si dorinta de spiritualitate poate sa treaca Tikun doar in Olam haAssya, Lume a carei parte - cea mai inferioara - este universul nostru fizic. Si Universul Fizic este subiectul capitolului urmator.

Capitolul 4: Universul nostru

La inceputul capitolul 3 am mentionat, ca inainte ca ceva sa se fi creat, a fost Machshevet haBria – Gandirea Creatiei. Aceasta Gandire a creat Bhinot-urile de la A la D ale dorintei de a primi, care au creat Lumile, Universurile Adam Cadmon pana la Assya. Acestea au creat Sufletul Adam haRishon, care s-a spart in infinite suflete care exista astazi.

Este important a retine ordinea aceasta a creatiei, caci ea ne aminteste ca lucrurile se dezvolta de sus in jos, de la spiritualitate la fizic, si nu invers. Sensul acestui lucru este ca universul nostru **a fost creat si condus** de catre universurile, Lumile spirituale.

Nu exista nici macar un caz in lumea noastra care nu se fi intamplat mai intai acolo, sus. Diferenta dintre lumea noastra si Lumile spirituale este: tot ceea ce se intampla in Lumile spirituale reflecta intenitii de iubire, iar lucrurile care se întampla in universul nostru reflecta intentii egoiste.

Din cauza acestui fel de structura succesiva a universurilor, lumea noastra se numeste "Olam haMetziut"- Lumea Realitatii, a desfasurarilor si a proceselor spirituale. Dupa cum s-a mentionat, tot ceea ce facem aici, nu are nici o influenta asupra universurilor spirituale. Si mai mult, daca dorim a schimba ceva in lumea noastra, trebuie ca mai intai sa ne urcam la universurile spirituale, la "Camera de Control" a lumii noastre, caci doar de acolo vom putea influenta.

Piramida

Ca si in universurile spirituale, tot ceea ce exista in universul nostru se dezvolta prin acele 5 etape – de la zero la 4. Universul nostru are o constructie de piramida. La baza ei, la inceputul dezvoltarii acestui univers, se gaseste gradul neanimat, inert, care este format din miliarde de tone de materie (Schita nr. 5).

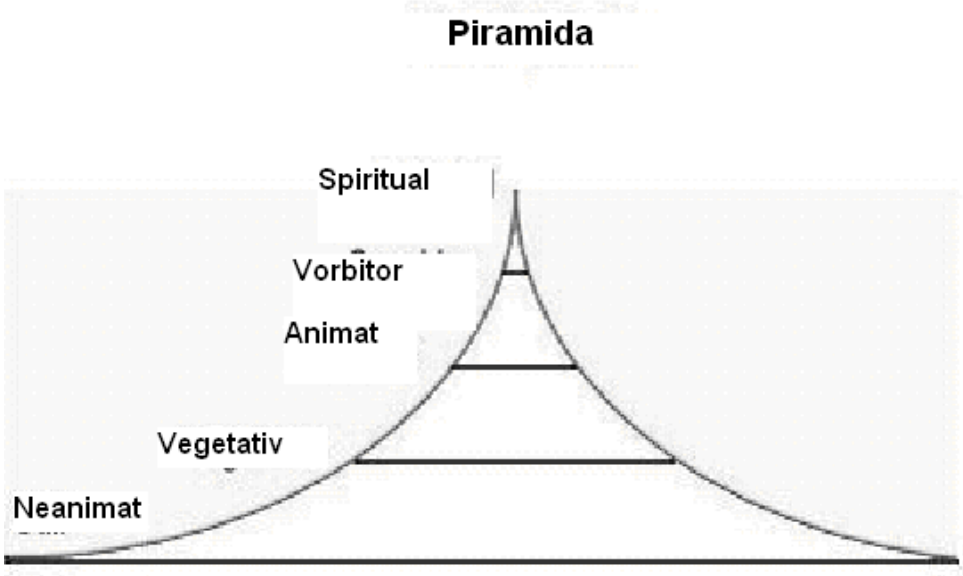
Intr-un anumit loc, oarecare, intre miliardele de tone de materie, exista un punct foarte mic denumit "Planeta Pamant". Si pe aceasta planeta a aparut

gradul vegetativ (planta). Cantitatea plantelor de pe Pamant este foarte mica fata de cantitatea materialului inert, neanimat din tot universul.

Dupa plante au aparut animalele, (treapta animate), a carei cantitate este si mai mica, daca o comparam cu plantele.

Si vorbitorul, desigur, a aparut ultimul si in cantitatea cea mai mica dintre toti (reprezentantii celorlalte grade).

In ultimul timp a aparut un grad nou din gradul vorbitor. El se numeste "Gradul Spiritual" sau "Spiritualitate". (Fiindca este vorba despre ere geologice, expresia 'in ultimul timp' inseamna ca s-a intamplat 'doar' inainte cu mii de ani). Noi nu suntem in stare a concepe maretia creatiei, dar daca vom privi la piramida creatiei si vom reflecta la proportia, distanta dintre fiecare doua grade (alaturate), vom incepe a intelege cat de speciala si noua este, intr-adevar, Dorinta de spiritualitate. De fapt, daca vom reflecta la marimea timpului de cand universul nostru exista (aproximativ 15 miliarde de ani) ca la o zi, atunci, proportional, dorinta pentru spiritualitate a aparut inainte cu 0.0288 secunde.

Schita nr. 5: Piramida realitatii este si piramida dorintelor, care este valabila si in universurile spirituale si in lumea fizica.

Pe de o parte, cu cat dorinta este mai inalta ea este mai rara (si mai tanara). Pe de alta parte, faptul pentru care deasupra gradului uman se afla gradul spiritual, indica situatia ca, deocamdata, inca nu am terminat dezvoltarea noastra. Evolutia continua dinamic, ca totdeauna, dar, deoarece noi suntem ultimul grad care a aparut pana astazi, natural, avem impresia ca suntem gradul superior. Poate suntem acum in gradul cel mai inalt, dar nu suntem in gradul terminal. Noi ne gasim in ultimul grad dintre gradele care au aparut.

Gradul terminal se va folosi de corpurile noastre ca gazduitori, dar va fi format din forme complet noi de gandire, conceptie si senzatie. Acest grad se dezvolta deja in noi, si se numeste "Gradul Spiritual".

Aici nu exista necesitate de schimbari corporale sau crearea de creaturi noi, ci doar schimbari interne in modul cum percepem universul nostru. De acea gradul urmator este atat de evaziv; el se afla in noi, gravat in noi, asemanator unor informatii inscrise pe hard disk, si aceasta informatie se va citi si practica daca suntem constienti de ea sau nu. Dar noi putem s-o citim si s-o practicam mult mai repede si mai placut, daca o s-o citim cu 'motorul, calitatea' corecta – Intelepciunea Kabbalah.

Cum e sus asa - si jos

Daca am compara dezvoltarea Planetei Pamant cu cele patru Bhinot de Or - Diferentieri de Lumina - era neanimata a planetei, este paralela cu Bhinat Shoresh, era plantei (vegetativ) - paralela cu Bhina A, era animate cu Bhina B, era vorbitor cu Bhina C si era spirituala cu Bhina D.

Tineretea fierbinte a planetei Pamant s-a desfasurat in cateva miliarde de ani. Cand s-a racit, au aparut plantele, si au stapanit pamantul de-a lungul multor milioane de ani. Dar la fel cum gradul plantei in piramida spirituala este mult mai ingust decat gradul neanimat, perioada

vegetativa, a planetei Pamant a fost mai scurta decat perioada inerta, neanimate.

La sfarsitul etapei vegetativ a sosit perioada animate. Si la fel, ca cele doua grade anterioare, era animate a fost mult mai scurta decat era vegetativa.

Etapa omului, paralela gradului vorbitor din piramida spirituala, este prezenta doar de ‚cam' patruzeci de mii de ani. Dar, doar cand umanitatea isi va termina dezvoltarea gradului patru (si ultim), dezvoltarea generala se va implini şi umanitatea se va reunifica cu Creatorul.

Etapa spirituala a inceput inainte cu 5,769 de ani (corect pentru momentul, data scrierii acestei carti), cand punctul din inima a aparut pentru prima data. La fel ca in lumea spirituala, si in universul nostru, omul care a simtit pentru prima data trezirea (punctului din inima) se numea Adam (da, da, sotul Evei si locuitor temporar in Rai). In spiritualitate el se numeste "Adam haRishon" – Primul Adam (om). Numele Adam se trage din cuvintele "Edame leElion" (ma voi asemana cu Superiorul) (Isaia 14, 4), si oglindeste dorinta pe care a simtit-o Adam de a semana cu Creatorul.

In aceste zile, la inceputul secolului XXI, dezvoltarea generala ajunge la ultimul ei grad – la dorinta de asemanare cu Creatorul, si de aceea astazi, din ce in ce mai multi oameni cauta raspunsuri spirituale intrebarilor lor.

De-a lungul scarii

Cand mekubalimii vorbesc despre dezvoltare spirituala, ei vorbesc despre urcarea scarii spirituale. De aceea cel mai mare mekubal al generatiei noastre, Rabinul Yehuda Ashlag, a denumit interpretarea pe care a scris-o cartii Zohar, Interpretarea Scarii, si de aici pseudonimul lui Ashlag, "Baal haSulam" - Propietarul (Stapanul)Scarii). "Laalot beSulm" - Urcarea Scarii, inseamna intoarcerea la bazele noastre spirituale. Pentru ca noi am fost deja sus, si acum trebuie sa aflam cu puterile noastre cum sa ne reintoarcem.(atentie la semnificatia sensului !)

Baza este telul nostru final; acolo trebuie sa ajungem pana la urma. Pentru a ajunge acolo repede si cu usurinta, avem nevoie de o mare dorinta pentru aceasta – Kli - Vas. O astfel de dorinta pentru spiritualitate poate sa ne vina doar de la Lumina, de la Creator, dar pentru a ne deveni destul de puternica, ea trebuie sa primeasca forta de la mediul inconjurator, anturaj.

Iata un exemplu fizic, (intr-o oarecare masura fizic), care ne arata in ce fel putem sa ne marim dorinta: daca doresc prajitura, imi imaginez prajitura in creier – textura ei, culoarea ei, mirosul ei dulceag si felul cum mi se topeste în gura. Cu cat ma gandesc la ea mai mult, cu atat o doresc mai mult. In termeni de Kabbalah, am putea spune ca prajitura "ma lumineaza cu Or Machif – Lumina Inconjuratoare".

Pentru a dori spiritualitate trebuie sa ne insusim acel fel de Or Machif care sa ne faca a dori placeri spirituale. Cu cat vom aduna mai mult din aceasta Lumina, vom progresa mai repede. A dori spiritualitate inseamna "Legadel Adam – A creste Om", iar sistemul pentru aceasta este identica cu "cresterea" si... intarim dorinta pentru prajitura – ne imaginam prajitura si gustul ei, discutam, citim despre ea, ne gandim la ea si facem tot ceea ce este posibil pentru a ne concentra asupra ei. Dar mijlocul cel mai puternic pentru a intari orice dorinta, este **anturajul social** al nostru. Putem sa ne folosim de societate pentru a intensifica dorinta noastra pentru spiritualitate, - 'Omul' din noi, si astfel sa acceleram progresul nostru.

Oare exista diferenta intre a denumi Lumina "Or Machif" sau simplu "Or"

Denumirile "Or Machif" si "Or" se refera la doua functiuni diferite ale aceleiasi Lumini. „Or” care nu este considerat Machif este ceea ce noi simtim ca placere, iar Or Machif este Lumina care ne formeaza Kli-ul - Vasul nostru, locul unde Lumina va intra pana la urma. Cele doua Lumini sunt de fapt aceeasi Lumina, dar in timp ce Lumina ne corecteaza si ne construieste, o denumim "Or Machif", iar in timp ce o simtim ca placere, o denumim simplu "Or".

Inainte de a ne dezvolta Vasul, nu putem primi nici un fel de Lumina. Dar Lumina este acolo, inconjoara sufletele noastre exact cum natura ne inconjoara totdeauna. Atunci cand nu avem Vas, Lumina Inconjuratoare ni-l construieste prin amplificarea dorintei noastre pentru Lumina.

Subiectul ‚societate' pe care l-am mentionat, il vom dezvolta in capitolul sase, dar pana atunci sa ne gandim astfel: Daca exista si numai un singur lucru care este socotit "La Moda", si imediat toti in jurul meu vorbesc despre aceasta si il doresc, atunci, desigur si eu il voi dori. Nu am nici o posibilitate de alegere.

In cap. 2 am vorbit despre aparitia vasului, dorinta, care ne obliga creierul de a gasi o cale sa umple vasul cu lumina pentru a-l satisface. Cu cat vasul este mai mare, Lumina pe care o primim este mai mare. Dar pentru a intelege cum construieste vasul nostru Lumina Inconjuratoare, si de ce, in general se numeste "Or" - Lumina, trebuie la inceput sa intelegem conceptia "Reshimot" – Liste, Registre, Amintiri, Insemnari.

Dupa cum s-a mentionat, Universurile Spirituale si sufletul Primului Om s-au dezvoltat in aceeasi ordine. In Universuri ordinea era – Adam Cadmon (Omul primordial), Atzilut (Noblete), Beria (Creatie), Yetzira (Procreatie) si Assya (Facere), si dezvoltarea Primului Om s-a denumit dupa tipurile de dorinte care au aparut – Domem (Inert, neanimat), Tzomeah (Vegetativ, plante), Hai (Animate), Medaber (Vorbitor) si Ruhani (Spiritual).

La fel cum nu uitam experientele copilariei noastre, ci actionam in prezent cu toate experientele pe care le-am acumulat in trecut, tot astfel, fiecare etapa a procesului dezvoltarii care se termina, nu dispare, ci este notata în "memoria spirituala" in constienta, a noastra. Cu alte cuvinte, in interiorul nostru exista istoria completa a dezvoltarii noastre spirituale, incepand din timpul cand am fost unificati cu Mahshevet haBria - Gandirea Creatiei si pana astazi. Astfel reiese, ca a ne urca pe Sulam - Scara inseamna a ne reaminti de toate situatiile pe care le-am avut deja, si reintoarcere pentru a redescoperi aceste amintiri.

Aceste amintiri se numesc "Reshimot" (de la cuvantul Itrashmuiot – *Impresii* sau Rashumim – *Inregistrari*), si fiecare astfel de

"Reshimo"(reshima) - Lista, impresie, inregistrare) reprezinta o situatie spirituala specifica. Deoarece dezvoltarea noastra spirituala a tot impins inregistrarile in jos intr-o anumita ordine, acum Reshimot plutesc in noi exact in aceeasi ordine, doar ca invers, de jos in sus.

Cu alte cuvinte, situatiile noastre viitoare sunt deja hotarate, si noi nu cream nimic nou, ci doar ne reamintim si re-experimentam ceea ce ni s-a intamplat deja. Singurul lucru pe care putem sa-l hotaram, si il vom discuta pe larg in capitolele urmatoare, este viteza cu care urcam pe scara. Cu cat vom lucra mai din greu, mai cu spor, pentru a ne urca pe ea, situatiile se vor schimba mai repede, iar progresul nostru spiritual va fi mai rapid.

Fiecare Reshima se termina cand terminam s-o experimentam pe deplin. Si asemanator cu un lant, in clipa cand o Reshima se termina, imediat soseste urmatoarea Reshima - Impresie. Reshima care apare e creata de Reshima – Impresia - actuala. Dar datorita faptului ca urcam ‚inapoi' pe scara, actuala Reshima trezeste pe cea care de la inceput a creat-o. De aceea in clipa cand situatia actuala se termina, ea va conduce la urmatoarea, si asa mai departe pana la terminarea intregului lant de Reshimot. Si cand vom termina lantul de Reshimot, toate impresiile, inregistrarile, amintirile atunci vom ajunge si noi la sfarsitul corectiei noastre.

Cand incercam sa obtinem spiritualitate, ne apropiem de situatia noastra corectata, caci trezim Listele – Reshimot, mai repede. Si deoarece aceste liste sunt de fapt impresii din experientele noastre spirituale (mai) superioare, senzatiile pe care ni le trezesc sunt senzatii mai spirituale – de conexiune mai puternica cu Creatorul si cu aproapele.

Incetul cu incetul incepem sa simtim conectarea, integrarea, si iubirea care exista in aceasta situatie, ca o lumina pala si slaba care ne lumineaza din departare. Cu cat ne fortam a ajunge la ea, cu atat ne apropiem si ea lumineaza mai puternic si mai senin. Si cu cat lumina se face mai puternica, dorinta noastra pentru ea se intareste si ea. Astfel lumina construieste vasul nostru, dorinta noastra pentru spiritualitate.

Acum putem vedea ca numele Or Machif = Lumina Inconjuratoare descrie intr-o forma exacta felul cum o simtim. Inainte de a o obtine, noi o percepem ca ceva in afara noastra, atragator, ca o iluzie a unei promisiuni de fericire.

De cate ori lumina construieste in noi Vasul destul de mare pentru a urca la etapa urmatoare, soseste urmatoarea Lista si o dorinta noua se trezeste in noi. Noi nu stim de ce se schimba dorintele noastre, caci ele sosesc totdeauna de pe lista care se afla intr-un grad mai inalt decat gradul nostru actual, chiar daca nu se vede astfel. Deci la fel cum a aparut in noi lista anterioara si ne-a adus la situatia noastra actuala, acum vine spre noi o dorinta noua, dintr-o lista noua, si astfel noi continuam sa urcam scara. Dorintele schimbatoare din noi fac parte, de fapt, dintr-o spirala de liste si urcari, al carui sfarsit este in atingerea telului, scopului creatiei – in radacinile sufletelor noastre, in care suntem egali Creatorului si suntem conectati cu El.

Dorinta pentru spiritualitate

Gusturile nu se discuta

Singura diferenta dintre oameni este doar in felul in care doresc sa experimenteze placerile. Placerea insasi este abstracta si fara forma, dar cand o introducem in diferite "straie" sau o acoperim "farduri, masti", se creeaza o iluzie de parca ar exista mai multe feluri de placere. De fapt, acestea sunt "masti" diferite pentru aceeasi placere.

Placerea, de fapt, este spirituala in esenta, si asta explica de ce avem un impuls puternic si inconstient sa punem peste, o placere artificiala, in dorinta de a simti in forma ei pura – Lumina Creatorului.

Dar, deoarece nu suntem constienti de faptul ca este vorba de o placere si masti diferite, noi judecam oamenii dupa mastile, fardurile lor preferate.

Anumite acoperiri, masti (sau eludari ale realitatii) sunt privite de noi ca legitime, ca de pilda iubirea parintilor pentru copiii lor, iar altele, ca stupefiantele, sunt socotite nelegitime. Cand simtim trezirea in interiorul nostru a unei suprapuneri nelegitime pentru placere, suntem siliti sa ascundem dorinta noastra pentru aceasta suprapunere, masca. Dar ascunderea dorintei nu o face sa si dispara si, desigur, nici n-o corecteaza.

Dupa cum am mentionat in capitolul anterior, partea de jos a diferentierii D este sufletul primului om (omenirea). Si la fel cum universurile sunt construite dupa dorinte mari, astfel s-a dezvoltat sufletul primului om prin cele cinci etape: Zero (inert, neanimat), pana la gradul patru (spiritual). Omenirea a simtit in intregime fiecare etapa care se trezeste pana se indeplineste complet, si atunci se trezeste gradul urmator al dorintei, corespunzator seriei Listei din noi.

Pana astazi am experimentat toate listele tuturor dorintelor, incepand cu gradul inert pana la gradul vorbitor. Si pentru a termina dezvoltarea omenirii, ne-a ramas doar a experimenta dorintele spirituale complete. Cand asta se va intampla, vom obtine conectarea cu Creatorul.

De fapt, dorintele de gradul cinci au inceput sa apara deja in secolul XVI, cum le-a descris mekubalul Rabi Itzhak Loria (Prea Cuviosul Hari), dar astazi ele apar intr-o forma mult mai dominanta, si transforma cautarile noastre pentru spiritualitate in una dintre trasaturile specifice cele mai accentuate ale generatiei noastre. Acesta este motivul pentru care milioane de oameni din intreaga lume cauta raspunsuri spirituale la intrebarile lor.

Si deoarece Listele care plutesc in noi astazi sunt mai aproape de spiritualitate decat in trecut, intrebarile principale pe care si le pun oamenii, sunt despre originea, baza lor spirituala. Intrebari ca: "De unde vin? Cine a planificat acest lucru si cu ce scop?" se trezesc astazi in oameni. Si atunci cand religiile nu furnizeaza raspuns la intrebarile lor, ei cauta raspunsuri in alte sisteme.

Principala diferenta dintre gradul cinci si celelalte grade este necesitatea noastra de a ne dezvolta **intr-o forma constienta**. In gradele precedente, **Natura** ne-a obligat totdeauna sa înaintam de la un grad la altul. Natura a

facut aceasta prin activarea, trezirea unei asemenea de tensiuni care ne face sa ne simtim atat de incomod in situatia noastra, incat sa fim obligati s-o schimbam. Astfel dezvolta Natura toate partile ei: omul, animalul, plantele si chiar materia inerta, neanimata.

Deoarece de felul nostru suntem lenesi, noi ne miscam, mutam de la o situatie la alta doar atunci cand tensiunea din situatia actuala devine insuportabila. Altfel, nu am misca nici macar un deget. Logica este simpla: daca imi este bine in locul unde sunt, de ce sa ma misc, de ce sa schimb situatia?

Dar Natura are alte planuri pentru noi. In loc de "a ne permite" sa ramanem linistiti si nepasatori in situatia noastra, ea ne impinge sa ne dezvoltam si sa ajungem la gradul Ei, gradul Creatorului. Acesta este scopul creatiei, placerea completa, totala.

In cazul acesta avem doua posibilitati: Sau vom alege sa ne dezvoltam impulsionati tensiune, durere provocate de Natura, sau ne vom dezvolta fara a trece prin dureri, ci prin acceptarea, participarea noastra constienta. Nu avem posibilitatea de a ramane nedezvoltati, caci aceasta nu se potriveste cu planul Naturii.

Gradul nostru de spiritualitate incepe sa se dezvolte doar daca dorim ca ea sa se dezvolte in interiorul nostru si sa ajunga la situatia Creatorului. Exact ca in Bhina D din cele patru diferentieri, acum **suntem siliti a alege** schimbarea dorintei noastre.

Si de aceea Natura va continua sa ne preseze. Noi vom continua sa suferim de crize diferite si ciudate – economice, de securitate, climatice, personale, etc., pana cand vom intelege ca **noi** suntem siliti a ne schimba, suntem siliti sa ne reintoarcem **constient** la radacinile noastre.

Sa facem o scurta recapitulare: Radacina noastra spirituala se dezvolta de la Bhinot (diferentiere) A pana la D. Bhina (diferentiere) D; s-a impartit in Olamot (Lumi) - partea ei superioara si in Neshemot (Suflete) - partea ei inferioara. Sufletele – care au fost grupate impreuna in sufletul Adam haRishon (primul om) intergral-unitate – s-a spart si astfel a pierdut senzatia de integrare, comuniune, apartanenta cu Creatorul. Spargerea

Primului Om a adus omenirea in situatia ei de astazi, cand un Masach (Ecran, Perdea) nevazut desparte Lumile spirituale de universul nostru.

Sub Masach, Forta Spirituala a creat o particica fizica, care a inceput sa se dezvolte. Acesta a fost Big Bang-ul.

De retinut: cand mekubalimii vorbesc despre lumea spirituala si lumea fizica, ei vorbesc despre calitatile de iubire sau de egoism, corespunzatoare. N**iciodata ei** nu vorbesc despre lumile care ocupa un loc fizic in univers sau in orice univers necunoscut.

De pilda, noi NU putem zbura cu o nava spatiala la universul Yetzira (Procrearea) sau macar sa descoperim spiritualitatea prin schimbarea comportamentului nostru. Noi o putem descoperi doar prin transformarea noastra in iubitori – asemanatori Creatorului. In clipa cand vom proceda astfel, vom descoperi pe Creator care este deja in noi si totdeauna a fost acolo, doar Ne asteapta.

Toate etapele precedente ale dezvoltarii noastre, pana la ultimul ei grad, s-au intamplat fara nici o constientizare "in sine". Din punctul de vedere al propriei constiente, faptul existentei noastre nu indica constientizarea existentei noastre. Inainte de a ajunge la al patrulea grad, abia daca existam. Cu alte cuvinte, noi pur si simplu ne traim viata cat mai comod posibil, dar luam existenta noastra ca un fapt evident, fara a ne pune intrebari despre scopul ei.

Dar oare aceasta este chiar atat de evident? Mineralele, exista in pamant pentru ca plantele sa le asimileze si ca sa creasca, plantele exista pentru ca animalele sa se poata hrani si trai; Mineralele, plantele si animalele exista pentru ca oamenii sa se hraneasca din ele si sa creasca. Dar care este scopul existentei oamenilor? Toate gradele ne slujesc, dar pe cine sau ce slujim noi? Pe noi insine? Sau ego-ul nostru? Cand ne punem aceste intrebari pentru prima data, acel moment semnifica inceputul dezvoltarii constientei noastre, aparitia dorintei pentru spiritualitate. Si ea se numeste "haNecuda shebaLev" (punctul din inima). (Punctul care este in inima)

In ultimul grad de dezvoltare incepem sa intelegem procesul in care ne aflam. Incepem sa obtinem, sa asimilam si sa interiorizam logica Naturii. Cu cat intelegem logica din ea, cu atat ne largim constienta noastra si ne

integram cu ea, natura. Pana la urma, cand devenim "maiestri" in arta legilor naturii, intelegem cum functioneaza Natura si chiar invatam a o conduce. Acest proces are loc doar in ultimul grad al dezvoltarii – etapa de sublimare spirituala.

Trebuie totdeauna sa tinem minte ca ultimul grad a dezvoltarii noastre trebuie sa se descopere constient prin libera alegere. Fara de dorinta precisa si puternica pentru crestere spirituala nu se va putea trece prin nici un fel de dezvoltare spirituala. Pana la urma, dezvoltarea spirituala de sus in jos s-a petrecut deja. Am fost coborat deja prin cele patru diferentieri de Lumina, la cele cinci universuri, Lumi (Adam Kadmon – Omul Primordial, Atzilut - Noblete, Beria - Crearea, Yetzira - Procrearea, si Assya – Facerea), si deja ne-am stabilit aici, in aceasta lume.

De acea, daca dorim sa re-urcam scara spirituala, suntem siliti **a alege,** a opta pentru aceasta. Daca vom uita ca scopul creatiei, de a deveni asemanatori Creatorului, nu vom intelege de ce Natura nu ne ajuta, si ca uneori, chiar ne pare ca 'ne pune piedica'.

Pe de alta parte, daca ne vom concentra continuu asupra scopului Naturii, vom simti ca viata este o expeditie de descoperiri fascinante, chiar "Cauta comoara" spirituala. Si, mai mult, cu cat mai activ vom participa la excursia vietii, indrumati si de un ghid, descoperirile vor sosi intr-o forma mai rapida si mai usoara. Si chiar mai bine decat atat, suferintele vor fi simtite ca intrebari la care trebuie sa primim raspunsuri, in loc de suferinte carora trebuie sa le facem fata. De aceea este preferabil a ne dezvolta constient si din initiativa proprie si sa nu asteptam ca Natura sa ne stimuleze dureros din spate!

Daca avem dorinta de dezvoltare spirituala, atunci avem Vasul potrivit pentru aceasta, si nu exista o senzatie mai buna decat un Vas plin, de dorinta realizata.

Dar inainte de implinirea spirituala trebuie sa fie **dorinta** pentru spiritualitate, caci nu exista placere fara 'dorinta anterioara' pentru ea. Pregatirea Vasului pentru primirea luminii nu este numai singurul mijloc prin care urcam la al patrulea grad, acesta este si singurul mijloc care nu contine nici un fel de senzatii de durere sau neajuns.

Daca ne gandim la acest lucru, nu exista o cale mai naturala decat a pregati in prealabil, vasul. Daca doresc sa beau apa, atunci apa este lumina, placerea mea. Si bineinteles, pentru a bea apa eu sunt silit inainte, sa pregatesc vasul, care in acest caz va fi setea (dorinta de a bea). Acest principiu este adevarat pentru tot ceea ce dorim a obtine in lumea noastra. Daca 'Lumina mea' este o masina noua, atunci dorinta mea pentru ea este 'vasul' meu. Acest vas ma provoaca la lucru si deranj pentru a obtine masina, si el este cel care asigura grija sa nu cheltuiesc banii pe diferite alte lucruri.

Singura deosebire dintre un vas spiritual si un vas lumesc este, ca, in cazul vasului spiritual eu nu prea stiu ce voi primi. Pot sa-mi imaginez diferite lucruri, dar, deoarece exista Machsom (Bariera) intre situatia actuala si scopul pe care-l doresc, eu niciodata nu voi putea sa stiu cu adevarat care este senzatia care exista in scopul meu, pana cand nu ajung acolo de fapt. Cand ajung la ea, ea este mai uriasa decat orice as fi putut sa-mi inchipui, dar niciodata nu voi stii cu siguranta cat este de uriasa pana nu am sa ajung la ea. Daca as fi stiut anterior, care este castigul, nu s-ar fi format în mine calitatile de iubire si daruire, ci ar fi fost, nimic mai mult decat egoism mascat in daruire.

Putin din putin (Rezumat)

Lumea fizica se dezvolta in aceleasi etape, asemanator cu lumea spirituala, prin piramida de dorinte. In lumea spirituala, dorintele (Domem – neanimat, Tzomeah – vegetativ, Hai – Animat, Medaber – Vorbitor si Ruhani – Spiritual) creeaza Olamot – Lumile: Adam Cadmon – Omul Primordial, Atzilut – Noblete, Beria – Creatie, Yetzira – Procreatie si Assya – Facere. In lumea fizica ele creeaza pietre (minerale), plante, animale, oameni SI oameni cu "punctul in inima".

Astazi, la inceputul secolului XXI, toate gradele s-au finalizat, in afara dorintei pentru spiritualitate care in aceste zile pluteste si se descopera. In clipa in care ne vom corecta, ne vom unifica cu Creatorul, deoarece dorinta noastra pentru spiritualitate este de fapt, dorinta de unificare cu

Creatorul. Acesta va fi punctul culminant in progresul dezvoltarii lumii si a omenirii.

Cand ne marim dorinta reintoarcerii la radacinile noastre spirituale, noi formam Vasul spiritual – Kli-ul. Or Machif - Lumina Inconjuratoare corecteaza si dezvolta Vasul nostru. In fiecare grad de dezvoltare noua, Kli-ul – Vasul, trezeste in Ratzon – dorinta noastra o Reshima – Lista noua – impresiile care au ramas in noi din situatia pe care am experimentat-o in trecut, cand eram unificati si conectati intr-un singur Suflet. Pana la urma, Or Machif - Lumina Inconjuratoare corecteaza tot Kli- ul - Vasul, si Neshema – Sufletul lui Adam haRishon – Primului Om se reuneste cu toate partile lui (sparte) si cu Creatorul.

Dar acest proces ne duce la o intrebare: Daca Reshimot - Listele sunt scrise in mine, si daca si situatiile se trezesc si sunt simtite in mine, atunci unde exista realitatea obiectiva in toate acestea? Daca altcineva are alte Reshimot – Liste, asta inseamna ca el traieste in alta lume decat mine? Si in legatura cu Lumile Spirituale, unde sunt ele, daca totul exista in mine? Si unde este Creatorul?

Toate raspunsurile – in capitolul urmator.

Capitolul 5: Programul realist a vietii noastre

Intre toate notiunile neasteptate pe care le intalnim in Intelepciunea Kabbalah, nu exista o notiune mai surprinzatoare, mai uimitoare si cu toate acestea atat de profunda si excitanta ca notiunea "Realitate". Daca nu ar fi fost Einstein si fizica quantica, care a provocat o revolutie in felul cum percepem realitatea, ideile introduse aici ar fi fost respinse inca de la inceput.

In capitolul precedent am discutat despre cum are loc dezvoltarea, deoarece

dorinta noastra de a primi placere se dezvoltă din Bhina D (diferentierea D). Dar dacă dorintele noastre au pus în miscare dezvoltarea lumii noastre, oare lumea intr-adevar exista in afara noastra? Oare se poate ca lumea din jurul nostru sa fie numai o poveste pe care noi **dorim** s-o credem? Sau poate este de fapt o reflectare a dorintelor noastre?

Pentru a raspunde la aceasta intrebare, sa incepem cu un mic experiment. Ridicati ochii pentru o clipa din carte. Priviti in jur si imaginati-va cum muschii ochilor voştri slabesc, si imaginea din jurul vostru se incetoseaza incetul cu incetul. Incercati sa va concentrati, sa vedeti clar, dar totul devine vag si nu reusiti sa recunoasteti nimic clar. Nici macar aceasta carte, nici macar mana voastra cu care tineti cartea.

Imaginati-va că cineva se apropie de voi si va ofera ochelari. Daca in general aveti nevoie de ochelari, cunoasteti foarte bine acea clipa in care imaginea se clarifica si se accentueaza. Pe mine ma surprinde de fiecare data. Dar oare ceva s-a schimbat in realitatea insasi, doar pentru ca am pus ochelarii? Desigur ca nu. Realitatea nu s-a schimbat, doar Vasul cu care percep realitatea din jurul meu s-a schimbat – s-a corectat.

Aceasta este tot cea ce face Intelepciunea Kabbalah. Ea face posibila folosirea vasului nostru de perceptie – dorinta de a primi – intr-un mod corect. Cu alte cuvinte, coborarea din universul infinit si pana la lumea noastră, este pur si simplu un preces de incetosare a perceptiei noastre. De fapt doar prin 'iesirea din focalizare', am inceput sa vedem corect.

Spargerea, despartirea dintre partile de suflet ale primului om, nu s-a intamplat intr-un loc exterior undeva, ci doar in senzatiile noastre. Si noi suntem inca tot timpul (chiar si acum) in acel univers infinit pe care l-a creat Creatorul. Singura problema este ca noi nu-l simtim. Dar ce se poate face in legatura cu asta? Sa ne folosim de Intelepciunea Kabbalah, si sa extindem cu ajutorul ei senzatia. Acesta este scopul exact al Kabbalah.

Dar de unde primim acest film care se numeste "viata noastra"? In "Introducerea la cartea Zohar" Baal haSulam ne explica, cum intreaga realitate se reflecta in interiorul nostru ca un film care ruleaza pe un ecran de cinema. Si cu cuvintele sale: "In partea din spate a creierului nostru avem un fel de masina fotografica, care ne picteaza tot ceea ce vedem, si nimic in afara noastra." (Introducere la cartea Zohar", litera 34).

In cazul in care vom examina sistemul nostru ocular, vom vedea cum se exprima pe nivelul fiziologic. Noi nu vedea cu adevarat ceva ce exista în exteriorul nostru. De fapt, ochiul nostru doar raspunde la oarecare stimulare, si cea ce noi "vedem" este reactia care se intampla in creierul nostru la acel stimul. Dar nu stim ce este acel stimul care a actionat creierul pentru a crea o imagine. Poate ca nu exista deloc un astfel de stimul, si toate imaginile pe care le vedem sunt create in creierul nostru de parca am visa?

Intr-adevar, cand mekubalimii vorbesc despre lumea noastra, ei o denumesc "HaOlam HaMedume" (Lumea Inchipuita).

In concluzie, programul realist nu se intampla pe ecranul mic, si nici pe plasma de 50 de inci a vecinei Sima. Ea se intampla in interiorul nostru. Si doar in interiorul nostru. De acea nu are nici un rost sa cautan vinovati cand lucrurile nu se petrec conform dorintei noastre. Daca dorim a schimba realitatea, trebuie sa ne schimbam – sa corectam ecranul nostru. Si pentru a incepe schimbarea, veniti sa examinam asupra a ce merita sa ne concentram si a ce - nu.

Cele trei limite ale studierii Kabbalah

Pentru a invata despre Lumile spirituale trebuie sa cunoastem legile care le guverneaza. Si cand noi invatam ceva in lumea fizica, trebuie sa ne conformam anumitor legi. De pilda, pentru ca o anumita teorie sa fie socotita corecta, ea trebuie sa fie examinata prin testari. Daca testarile arata ca ea functioneaza, este socotita corecta, pana cand cineva va dovedi – prin testare, nu prin cuvinte – ca ea nu functioneaza. Inainte ca ceva sa fie adeverit prin testare, este doar o teorie.

Si in universurile spirituale exista limite – trei limite, mai precis. Daca dorim a ajunge la scopul creatiei si a deveni asemanatori Creatorului, trebuie sa ne conformam acestor limite.

Prima limita – Ce percepem (si mai important, ce nu)

In "Introducere la cartea Zohar", Baal haSulam descrie existenta a patru nivele de perceptie – Homer (Substanta), Tzura she beHomer (Forma substantei), Tzura Mupshetet (Format abstract), si Maut (Esenta).

- **Homer - Substanta** este dorinta de a primi
- **Tzura she beHomer - Forma substantei** este haKavana – Intentia cu care primim (pentru noi sau pentru aproapele).
- **Tzura Mupshetet – Format abstract** este calitatea insasi – Daruire sau Primire.
- ha**Maut – Esenta,** este esenta celui care Daruieste.

Cand abordam cercetarea naturii spirituale, trebuie sa hotaram care din aceste niveluri ne furnizeaza cunostinte adevarate si credibile, si care nu. Pentru a preveni confuzii, cartea Zohar explica faptul ca putem concepe formatul corect doar in primele doua niveluri – substanta si forma substantei. Cu alte cuvinte, fiecare cuvant scris in Zohar si in celelalte carti de Kabbalah, este scris sau din punctul de vedere al **Dorintei** (substanta) sau din punct de vedere al **Intentiei** (forma substantei). Nu exista in ele nici macar un cuvant care se ocupa de format abstract sau esenta. Cartea Zohar ne mai spune ca, chiar daca am dori, nu am putea percepe corect formatul abstract si esenta. De acea nu are rost sa ne ocupam de ele, caci ar fi o discutie stearpa – Filosofie.

Pentru a ne explica de ce esenta si formatul abstract sunt lucruri imposibil de perceput, Baal haSulam se foloseste de un exemplu din electricitate: Putem sa ne folosim in multe feluri de electricitate – a incalzi, a racori, a asculta muzica sau a viziona la televizor. Adica, substanta (electricitate) poate "sa imbrace" diferite forme. Dar oare putem vorbi de "formatul abstract" al electricitatii, sau putem concepe esenta lui?

A doua limita – Unde percepem

Dupa cum s-a spus in capitolul precedent, substanta care umple universurile spirituale se numeste "Neshemat Adam haRishon" (Sufletul Primului Om). Am mai mentionat ca sufletele – care au fost grupate impreuna in sufletul primului om – s-au spart (despartit) si au pierdut senzatia de coeziune cu Creatorul. Aceasta spargere a primului om a adus omenirea in actuala ei situatie, cand o bariera invizibila desparte Lumile Spirituale de lumea noastra.

Dar sufletul primului om nu numai s-a despartit de Creator, ci s-a si sfaramat in infinite fragmente. Aceste fragmente suntem noi. Si precum lumea spirituala este "casa" sufletului conectat a primului om, asa si lumea fizica – in care a cazut sufletul care s-a spart – este "casa" sufletului spart a primului om. Propriu zis, toti suntem fragmente din acelasi suflet, dar nu-l simtim deoarece suntem sparti – dorim sa primim doar pentru noi, in loc sa traim ca un corp unic care este conectat prin iubire.

Cu alte cuvinte, daca asimilam toate placerile doar in noi, ne simtim doar pe noi insine. Daca vom cauta cai de a darui placere altora, vom simti uniunea, "punctul de sudura" dintre noi. Punctul de sudura este "haBORE" (Creatorul). Si dupa cum am explicat in primul capitol, cuvantul "BORE" este compus din cuvintele "bo" (vino) si "Rae" (vezi) – vino la situatia corectata, si priveste-Ma, - calitatea de iubire.

Si in cuvinte simple: Daca suntem despartiti si egoisti (ne iubim doar pe noi), percepem lumea fizica. Iar daca suntem conectati in iubire, percepem Lumea Spirituala. In clipa in care vom ajunge la Uniunea deplina, vom intelege treapta iubirii Creatorului si ne vom conecta cu El.

Atunci vom indeplini scopul creatiei – sa devenim asemanatori Creatorului.

A treia limita – Cine percepe

Cu toate ca in cartea Zohar gasim descris in amanuntime ce se intampla in fiecare Lume, si se poate gresi gandind ca exista un loc fizic oarecare unde aceste lucruri se intampla, cartea de fapt se ocupa doar de **experientele** sufletelor. Adica, ne povesteste despre forma in care mekubalimii **percep** lucrurile.

Conceptia noastra este complet subiectiva si nu se poate transmite. Tot ceea ce se poate transmite este tehnica cu care se poate percepe mai mult decat lumea fizica.

La ce ne referim? Daca, de pilda, ma intorc dintr-o excursie la New York si povestesc unui prieten despre calatoria mea, pot sa vorbesc despre cladirea "Times Square" si sa schitez o harta a regiunii in care se gaseste. Dar eu pot sa si descriu **cum m-am simtit,** aflandu-ma in mijlocul Times Square, inundat de un belsug ametitor de lumini, culori si sunete si cu senzatia de anonimitate completa.

Diferenta dintre prima descriere si a doua, este ca in primul descriu in general ceea ce fiecare om poate vedea in Menhathan, si in a doua, povestesc despre **experienta mea personala** in acel loc. Schitarea hartii este paralela cu ceea ce face posibila Kabbalah – a ajunge in "locuri" indepartate si a sti unde ne gasim in Lumea spirituala. Explicatia a doua este o descriere a experientei personale. Senzatia nu se poate transmite cu precizie, dar se poate a incerca a o descrie in cuvinte.

Realitate care nu exista

Pentru a incepe sa ne referim la realitate intr-o forma corecta, trebuie sa terminam cu ideea ca ceea ce percepem este imaginea "adevarata". Ceea ce percepem nu este imaginea exterioara, obiectiva, ci doar **reactia** noastra la stimuli, a caror origine nici macar nu putem s-o mentionam. Se prea poate cu adevarat ca imaginea pe care o percepem ca exterioara, sa

nu o primim deloc din sursa exterioara, ci sa fie rezultatul unei stari sentimentale sau al unui dezechilibru psihic. Altfel spus, faptul ca noi vedem un mar rosu ca rosu, nu inseamna ca el este intr-adevar rosu, sau ca el este intr-adevar mar, sau ca intr-adevar exista acolo ceva.

Dar ceea ce surprinde pe cei mai multi studenti de Kabbalah invatand pentru prima data subiectul Perceptia realitatii, este, cat de putin stim, cu adevarat despre noi. Astfel scrie Baal haSulam despre acest subiect: "Nici macar esenta noastra propie, nu se stie ce este. Caci eu simt si stiu, eu ocup loc in lume, si eu sunt (material) substantial, si eu sunt cald, si eu gandesc… dar daca m-ai intreba: "Ce este esenta mea…?" – nu stiu ce sa-ti raspund." ("Introducere la cartea Zohar", paragraful 12).

Al saselea simt

Sa incepem si acest fragment cu putina imaginatie (da, acest capitol este mai experimental posibil decat de obicei): Imaginati-va ca va aflati intr-un loc intunecat, in vacuum complet. Nu vedeti nimic, nu auziti nimic, nu exista mirosuri, nici arome ale senzatiilor gustative si nimic din ceea ce se poate atinge. Acum imaginati-va ca sunteti in aceasta situatie atat de mult timp, incat ati ajuns a uita ca odata ati avut simturi cu care puteati simti toate acestea.

Si atunci, deodata, apare un miros fin si slab. El se intareste si incepe a va inconjura, dar nu puteti sa-i gasiti sursa. Dupa el apar inca, alte mirosuri – puternice, slabe, dulci si acre, iar cu ajutorul lor incepeti a va orienta in lume. Aromele diferite sosesc din diferite locuri, si puteti sa le urmariti.

Deodata se aud sunete din toate directiile. Sunetele sunt diferite una de alta. Unele sunt sunete muzicale, altele, cuvinte şi altele - pur si simplu - zgomote. Dar sunetele va ofera si cunostinte despre spatiul in care va aflati.

Acum deja puteti sa apreciati distante si directii, puteti sa ghiciti de unde sosesc mirosurile si sunetele pe care le receptionati. Acesta nu mai este un spatiu oarecare, este o intreaga lume de sunete si mirosuri.

Dupa un anumit timp se descopera un lucru nou. Ceva va atinge. Si imediat dupa aceasta descoperiti inca lucruri in plus pe care le puteti atinge. O parte sunt reci si o parte calde, o parte uscate si o parte umede, o parte aspre si o parte fine, o parte dure si o parte moi. Descoperiti ca o parte din ele le puteti pune in gura, si au gusturi diferite si multiple.

Acum deja traiti intr-o lume bogata, plina de sunete, mirosuri, senzatii tactile si arome. Puteti atinge lucrurile care se afla in lumea voastra si puteti studia mediul inconjurator.

Aceasta este lumea orbilor din nastere. Daca v-ati afla in locul lor, ati simti nevoia de inca un simt, de pilda vederea? Oare ati stii ca ea exista si va lipseste? Niciodata! Doar daca ati simtit-o precedent si ati pierdut-o sau vi s-a povestit despre existenta ei.

La fel si despre al saselea simt. Noi nu tinem minte daca am avut astfel de simt, cu toate ca toti l-am avut inaintea spargerii primului om, cum am mentionat, toti suntem parti din el.

Al saselea simt nu ne-a fost acordat de Natura; Acesta este un simt pe care trebuie sa-l dezvoltam singuri.

De fapt, notiunea "al saselea simt" poate sa induca-n eroare, caci de fapt, intr-adevar nu dezvoltam inca un simt, noi dezvoltam ha**Kavana (Intentia)**. Cand dezvoltam aceasta intentie, invatam calitatea Creatorului, calitatea de daruire, care este inversa structurii noastre egoiste instinctive. De acea al saselea simt nu ni s-a dat de la Natura – este opusa sinelui nostru.

Construirea intentiei de a iubi peste orice alta dorinta pe care o simtim, ea, este cea care ne face a fi constienti de cine suntem, constienti de reprezentarea Creatorului, si ea este cea care ne permite sa analizam daca dorim sau nu a fi ca El (sa ne asemanam Lui). Doar daca avem in fata noastra doua posibilitati, putem sa facem o adevarata alegere. Creatorul nu ne obliga a fi ca El – a darui – ci doar ne arata cine suntem, cine este EL, si ne da posibilitatea de a alege liber si independent. In clipa in care alegem, noi devenim cine si ce suntem intentionati noi, a fi – asemanatori Creatorului, sau nu.

Deci, de ce denumim Intentia de a darui "al saselea simt"? Deoarece atunci cand avem intentie identica Creatorului, ne trasformam in a fi ca EL. Caci am dezvoltat o calitate ca a LUI, incepem a vedea si percepe lucruri pe care nu le putem percepe prin trasaturile noastre egoiste. Noi, de fapt, incepem a vedea prin ochii **LUI**.

Este important a retine sa nu ne referim la cartea Zohar ca o carte care ne povesteste intamplari mistice, sau ca la o colectie de legende. Cartea Zohar, ca si toate cartile de kabbalah, trebuie sa le folosim ca mijloc de studiu. Cu alte cuvinte, cartea va va ajuta doar daca veti Dori a experimenta voi insiva ceea ce ea descrie. Altfel, cartea nu va putea ajuta, si nu o veti intelege.

Retineti: Intelegerea corecta a cartilor kabalistilor depinde de **Intentia** voastra in timpul citirii ei, **si nu** de ascutimea creierului vostru. Dar in cazul in care veti dori o devenire a voua insiva in sensul calitatilor de iubire si de daruire care le descrie, cartea va va influenta.

Ceea ce este exterior este interior

In primul capitol am mentionat, ca principiul vasului si al luminii este fara indoiala, principalul principiu din Intelepciunea Kabbalah. De fapt, dintre cele doua, Vasul este mai important pentru noi, cu toate ca obtinerea Luminii este adevaratul lui scop.

Sa incercam a explica aceasta prin exemplificare: In filmul "Credinta" (What the Bleep Do We Know!?), care explica perceptia realitatii in ochii stiintei, Dr. Candace Pert ne explica despre faptul ca, daca anumita forma nu exista in interiorul meu de la inceput, eu nu o pot vedea in exterior. Ca exemplificare la aceasta ne povesteste despre indienii care se aflau pe malul oceanului, privind flota lui Columb cu navele care se apropiau. Ea povesteste ca este obisnuit a gandi ca indienii nu puteau sa vada navele, cu toate ca priveau drept la ele.

Dr. Candace Pert explica, de ce indienii nu puteau sa vada navele, caci nu aveau precedent in ei, „matritele” navelor. Doar vraciul tribului, care privea curios valurile ciudate, care soseau de parca de nicaieri, a

descoperit navele dupa ce a incercat sa-si imagineze ce poate sa produca, aceste valuri. Cand a descoperit navele a povestit membrilor tribului sau, le-a descris ceea ce a vazut, si atunci si ei au reusit sa vada navele.

Daca vom discuta in termeni kabbalistici – este nevoie de Vas interior pentru a recunoaste un obiect exterior. Dar de fapt, Vasele noastre nu numai descriu realitatea externa, ele o creeaza! Adica, flota lui Columb exista doar ca o imaginare in Vasele interioare ale indienilor care o vedeau.

Daca un copac cade in padure si nu exista nimeni care sa auda zgomotul, el, totusi va scoate sunet?

Aceasta renumita enigma - Zen se poate defini in stil kabbalist: Daca nu exista vasul care sa recunoasca sunetul caderii, cum se poate sti daca exista, de fapt, acel sunet?

Se poate inversa si descoperirea lui Columb intr-o enigma Zen si intreba: "Inainte sa fie descoperita de Columb, America exista?

Nu exista asa ceva ca "lume din afara noastra". Exista dorinte, vase de perceptie, care creeaza lumea exterioara dupa formele lor. In exteriorul nostru exista doar forma abstracta, Creatorul abstract si de neconceput. Lumea noastra este cunoasterea si forma in care percepem Natura, forta Daruirii care functioneaza asupra noastra.

De aceea nu ne va ajuta sa ne rugam la Creator sa ne salveze de suplicii sau sa transforme lumea din jurul nostru inspre bine. Lumea nu este nici buna nici rea, ea este reflectia situatiei Vaselor dorintelor noastre. Cand ne vom corecta vasele si le vom transforma in perfecte (altruiste), lumea va fi minunata în ochii şi sentimentele noastre. **Tikun (Corectarea)** este in interior, si Creatorul suntem noi in forma corectata sau cu alte cuvinte: noi corectati.

De pilda, orele de noapte in jungla intunecata este timpul cel mai bun pentru pasarile de noapte. Prin analogie – pentru noi, acesta este un timp de orbire aproape completa. Realitatea noastra este doar iradierea vaselor

noastre interioare. Si ceea ce noi denumim "Lume" este doar o reflectare a corectiei sau a spargerii noastre interioare, anterioare.

Daca dorim sa ne ridicam la perceptia adevarata, trebuie sa ne potrivim la paradigmele corecte. Pana la sfarsit, tot ceea ce percepem este corespunzator structurii sufletului nostru. Nu exista nimic ce descoperim in exteriorul nostru, in afara Luminii Superioare abstracte care functioneaza asupra noastra si dezvaluie noile forme din **interiorul nostru**, corespunzator cu dispozitia noastra.

Acum a ramas sa descoperim doar unde se pot gasi vasele (dorintele) corectate. Oare ele exista in interiorul nostru, sau trebuie sa le construim? Si daca trebuie sa le construim, cum procedam?

Mahshevet haBria – Gandirea Creatiei

Vasele sunt pietrele constructiei sufletului nostru (materialele de constructie, caramizile si lemnul), si intentiile sunt uneltele noastre de lucru (surubelnitele, sfredel si ciocane). Dar la fel ca la construirea unei case, trebuie sa citim planul inainte de a incepe lucrarea. Din pacate, Creatorul, arhitectul planului, Refuza sa ni-l dea. In loc de asta, El doreste ca noi sa invatam si sa aplicam planul construirii sufletului nostru, independent. Doar in acest fel vom putea vreodata sa intelegem cu adevarat Gandirea Lui si sa fim ca El.

Pentru a invata cine este El, trebuie sa privim cu atentie la ceea ce a facut, si sa invatam a-L intelege prin faptele Sale. Mekubalimii formuleaza aceasta scurt si raspicat: "Prin faptele Tale Te cunoastem".

Dorintele noastre, materialele de baza ale sufletelor, exista deja. El ni le-a dat, si noi trebuie doar sa invatam cum sa ne folosim de ele corect si sa le "imbracam" cu intentiile corecte. Atunci, sufletele noastre vor fi corectate.

Asa cum s-a mentionat, intentiile corecte sunt intentii de iubire si daruire aproapelui. Cu alte cuvinte, trebuie sa dorim a ne folosi de dorintele noastre pentru a darui aproapelui, nu de a ne darui noua. Si deoarece toti

facem parte din acelasi suflet, 'a darui aproapelui' inseamna ca daruim noua insine.

Se poate imagina aceasta la o celula a corpului care funcționeaza pentru binele propriu si nu pentru binele intregului corp. Prin aceasta devine daunator, caci exploateaza resursele corpului (hrana si oxigen) pentru binele sau.

Legea Naturii doreste ca pentru ca viata sa supravietuiasca, celula trebuie sa ia pentru sine doar cat are nevoie si restul sa dea celorlalte celule. In masura in care celula nu actioneaza astfel, se creeaza tumoarea canceroasa care distruge pana la urma tot corpul.

Acest exemplu ilustreaza asemanarea dintre noi si celulele corpului. In mssura in care actionam pentru binele intregului corp (omenirea), noi imbunatatim existenta sa. In masura in care actionam pentru binele nostru, ne provocam criza asemanatoare cu aceea la care suntem martori acuma.

Sa facem o scurta recapitulare: Un vas corectat este o dorinta de care ne folosim cu intentia de a darui aproapelui, si vas stricat este dorinta de care ne folosim cu intentii egoiste. Cand ne folosim de vas intr-o forma corectata, si actionam din intentia de a darui aproapelui, ne folosim de dorinta in acelasi fel cum Creatorul actionează – Daruieste – si astfel ne echivalam cu El. Astfel invatam modul Lui de gandire.

Deci singura problema este de a schimba intentiile cu care ne folosim in dorintele noastre. Dar pentru ca aceasta sa se intample, avem nevoie de a cunoaste cum arata si cum simtim intentiile corectate. Astfel vom putea macar sa ne hotaram daca dorim asta sau nu. Cand nu vedem nici o alta cale de folosinta a dorintelor noastre, ramanem captivi in intentiile pe care le cunoastem. Dar intr-o astfel de situatie, cum putem totusi sa gasim alte intentii? Este oare vreo capcana, sau ne scapa aici ceva?

Nu ne scapa nimic. Aceasta este intr-adevar o capcana, dar nu este impas. Daca vom merge pe urmele Listelor noastre (reshimot – amintiri), exemple de alt fel de intentie vor apare de la sine. Deci sa vedem ce sunt Listele, si cum ne ajuta sa iesim din capcana.

Reshimot (Liste, amintiri, impresii) – reintoarcere la viitor

Dupa cum am vazut in capitolul precedent, in interiorul nostru exista Liste, care sunt toata istoria dezvoltarii noastre spirituale. Cu alte cuvinte, Listele sunt desfasurari ale amintirilor situatiilor trecute. Fiecare Reshima – Lista pe care sufletul o experimenteaza prin coborarea de la Lumea Spirituala la lumea noastra, este pastrata intr-o 'arhiva a cunostintelor' speciala.

Aceste Liste schiteaza cursul ascensiunii noastre de-a lungul Scarii Spirituale. Ele plutesc una cate una, si noi le experimentam din nou. Cu cat vom experimenta fiecare Lista mai repede, cu atat vom inainta mai repede la Lista urmatoare, care se afla totdeauna pe o treapta superioara a scarii.

Noi nu putem schimba ordinea Listelor, adica, ordinea graduala a scarii. Ea a fost determinata deja la momentul coborarii noastre. Dar noi putem, **si trebuie** sa hotaram ce sa facem cu Lista. Daca alegem a fi pesimisti si pur si simplu sa asteptam ca Lista sa treaca, aceasta nu se va intampla. Lista (care ni se dezvaluie prin lumea care ne inconjoara) ne va presa din ce in de mai mult, pana o vom lua in consideratie si vom infaptui corectarea necesara acelei trepte. De aceea cu cat vom zabovi mai mult in avansarea spirituala a noastra, vom simti presiuni si suferinte mai mari. Acesta este motivul pentru care atitudinea pesimista (neincrederea) se numeste "Dereh Isurim - Calea Suferintelor".

Pe de alta parte, putem sa alegem o atitudine activa, si sa incercam a lua in consideratae fiecare Lista ca pe 'inca o zi de scoala', adica, a incerca a intelege ce incearca Creatorul sa ne invete. Daca vom tine minte ca lumea aceasta este rezultatul desfasurarii spirituale, doar aceasta va accelera mult schimbarile Listelor. Aceasta atitudine activa (pozitiva) se numeste "Dereh haOr – Calea Luminii", caci eforturile noastre ne conecteaza la Lumina, la Creator.

De fapt, nu trebuie neaparat sa reusim in eforturile noastre; Este destul sa incercam. Prin aceasta marim dorinta noastra (vasul nostru) sa ne

asemanam cu Creatorul (iubitori, daruind aproapelui) urcandu-ne la situatii spirituale superioare.

Procesul avansarii noastre spirituale seamana mult cu progresul dezvoltarii copiilor, care este bazat in principiu pe imitatii. Cand copiii imita adultii, cu toate ca ei nu stiu ce fac, imitatia permanenta creeaza în ei **dorinta de** a sti. Adica, ceea ce le determina ‚cresterea' este, nu **ceea ce** ei doresc sa cunoasca, ci insusi faptul ca **doresc a sti**. Dorinta de a sti este destul pentru a trezi in ei Lista urmatoare, in care ei - deja - stiu.

La inceput, dorinta lor de a sti nu a rezultat din liberul arbitru, ci din faptul ca Lista actuala a lor s-a epuizat, si prin aceasta a provocat Lista urmatoare sa se ridice la suprafata. De aici reiese ca, de fapt noi nu invatam nimic nou in aceasta lume sau in Lumile Spirituale, ci simplu, ne cataram inapoi la viitor.

Daca dorim a fi mai iubitori, asemenea Creatorului, trebuie sa ne controlam neincetat, ca sa vedem daca suntem potriviti cu descrierea a ceea ce noi credem ca e spiritualitatea (iubirea aproapelui). Astfel, dorinta noastra de a iubi mai mult aproapele, ne va ajuta sa dezvoltam o conceptie mai exacta si mai amanuntita despre noi in relatie cu Creatorul.

Este important a retine ca este vorba doar de actiuni interne pe care omul le face in interiorul sau. Intelepciunea Kabbalah vorbeste totdeauna despre actiuni faptuite prin **dorinta**, si nu despre schimbari exterioare pe care omul incearca sa le faca în lumea fizica.

Dacă dorim sa nu fim egoisti, dorintele noastre trezesc Listele, care sa ne indrume cum sa iubim mai mult aproapele. De fiecare data, de cate ori hotaram a nu ne folosi de o anumita dorinta în felul ei egoist, aceasta inseamna ca Lista acelei situatii s-a epuizat, si ea elibereaza locul pentru urmatoarea. Aceasta este singura corectie pe care suntem solicitati s-o facem.

Astfel, simplu, cu ajutorul dorintei, trezim in interiorul nostru Listele dorintelor spirituale, care deja exista in interiorul nostru de pe timpul cand simteam conectarea dintre noi, in sufletul primului om. Aceste Liste ne corecteaza si ne transforma in a fi din ce in ce mai asemanatori Creatorului. De aceea dorinta (vasul) este si motorul schimbarii, cum am

spus in primul capitol, si mijloc de corectare. In final, noi nu trebuie sa ne suprimam dorintele, doar sa invatam cum sa lucram cu ele intr-o forma benefica noua si tuturor.

Putin din putin (Rezumat)

Cand eu percep ceva, il masor si hotarasc ce este corespunzator calitatilor vasului de evaluare care exista in interiorul meu. Daca vasele sunt defecte, atunci si conceptia mea va fi defecta, si de acea imaginea lumii mele va fi distorsionata şi incompleta.

Pentru a avea o perceptie corecta, noi trebuie sa delimitam trei hotare:

1. Exista patru nivele de perceptie: substanta, forma substantei, formatul abstract si esenta. Noi percepem doar primele doua.

2. Toate perceptia mea are loc in sufletul meu. Universul meu este reflectarea conditiei sufletului meu. Daca lumea este stricata in ochii mei, este fiindca eu sunt defect, si aceasta vad ca "realitate

3. Cea ce percep este doar al meu. Nu pot s-o transmit nimanui. Pot sa descriu experintele mele la altii, dar cand ei experimenteaza, ei o vor face in felul lor.

Acum, evaluam lumea prin cinci simturi. Dar pentru a o masura corect avem nevoie de sase simturi, si de acea nu putem sa conducem lumea intr-o forma benefica si placuta pentru toti.

De fapt, al saselea simt nu este un simt fizic, ci este **Intentia**. Ea are legatura cu felul in care ne folosim dorintele noastre. Daca ne vom folosi de ele cu intentia de a darui in loc de a primi, adica, daca ne vom folosi de ele in sensul iubirii aproapelui in loc de modul egoist, vom percepe o lume complet noua. De aceea intentia noua se numeste "al saselea simt".

Cand intentia de iubire pentru aproapele se "incarca", ia o forma deasupra dorintelor noastre, ea le schimba in asemanatoare cu dorintele Creatorului, care doreste si El, numai sa daruiasca. Aceasta asemanare intre creat si Creator se numeste "Ishtavut haTzura – Echivalenta Formei"

(potrivirea calitatilor) – ale creatului cu cele ale Creatorului. Cine detine aceasta Intentie, castiga perceperea si cunoasterea Creatorului. Acesta este motivul pentru care numai cu al saselea simt (intentia de a darui) putem sti cu adevarat cum sa ne conducem in aceasta lume.

Cand apare o dorinta noua, ea nu este cu adevarat noua. Ea este o dorinta care era deja in noi, si memoria ei se pastreaza in 'arhiva cunostintelor' sufletelor noastre – Listele. Lantul Listelor conduce direct la capatul scarii – Gandirea Creatiei – si cu cat urcam mai repede, ajungem la telul nostru intr-un fel mai rapid si mai placut.

Ritmul aparitiei Listelor este corespunzator cu dorinta noastra de implinire spirituala. Cand incercam a intelege ai a studia fiecare Lista, ea se epuizeaza mai repede, si situatia sa de epuizare, in acelasi timp, de tragere in sus (care exista deja) - apare. Atunci se iveste Lista urmatoare. Cand vom obtine toate Listele, vom ajunge la sfarsitul corectiei noastre.

Capitolul 6: Calea spre libertate

Se prea poate sa fiti surprinsi, dar stiti deja multe despre Intelepciunea Kabbalah. Iata o retrospectiva: Voi stiti ca Intelepciunea Kabbalah s-a descoperit inainte cu patru mii de ani in Mesopotamia (Irakul de astazi). Ea a fost dezvaluita atunci cand oamenii au inceput sa se intrebe despre telul vietii lor. Ei au descoperit ca toti ne nastem din cauza unui motiv – pentru a obtine placerea deplina prin asemanarea cu Creatorul. Cand au dezvaluit aceasta, au infiintat grupuri de studii si au inceput a raspandi ceea ce auzisera.

Acesti primi mekubalimi ne-au povestit cum suntem formati doar din dorinta de a primi, pe care au impartit-o in cinci grade – Domem - Neanimat, Tzomeah – Vegetativ (Plante), Hai - Animate, Medaber - Vorbitor si Ruhani - Spiritual. Dorinta de a primi este foarte importanta, caci ea este motorul din spatele a tot ceea ce facem in lumea aceasta. Cu alte cuvinte, fiecare pas si fiecare miscare a noastra provine doar din dorinta noastra de a primi placere, si cu cat avem mai multa, dorim mai multa. Ca rezultat, tot timpul noi ne dezvoltam si ne schimbam.

Am mai invatat despre faptul ca creatura a fost creeata in patru etape: haShoresh – Baza, Radacina (sinonim cu Lumina si Creatorul) a creat dorinta de a primi. Dorinta de a primi a dorit sa daruiasca, si de acea a hotarat sa gaseasca o metoda de a darui Creatorului. Pana la urma, din nou a dorit sa primeasca, doar ca, de data aceasta, a dorit a primi cunostinta (cunoastere) - cum sa fie ca Creatorul, Daruitorul.

Dupa patru etape, dorinta de a primi s-a impartit in cinci Lumi si un suflet, care se numeste "Adam haRishhon" (Primul Om). Primul om s-a 'spart' si s-a materializat in lumea noastra. Cu alte cuvinte, toti formam, de fapt, un singur suflet, conectati si dependenti unii de altii, exact ca celulele unui corp. Dar cand dorinta de a primi a crescut, am devenit mai concentrati in noi si nu am mai simtit ca suntem unul, un intreg. Ca rezultat, astazi ne simtim doar pe noi insine, si chiar daca luam in consideratie altii, o facem doar pentru faptul ca primim ceva placere prin asta pentru noi.

Aceasta situatie egoista se numeste "Neshhemat Adam Rishhon Shvura" – "Sufletul Primul Om Spart" si scopul nostru, ca parti din acest suflet, este a il corecta. Si pentru inceput, trebuie sa fim constienti ca noi nu putem sa simtim o placere adevarata in situatia noastra actuala, deoarece dorinta de a primi (ego-ul) o pozitioneaza in capcana: in clipa in care am primit ceea ce am dorit, am avut placerea, n-o mai dorim.

In aceste zile ego-ul omenirii ajunge la culmea dezvoltarii sale si o multime de oameni cauta calea de iesire din aceasta capcana.

Cautarea eliberarii de egoism conduce la trezirea a ceea ce numim Necuda she ba Lev – Punctul din inima, dorinta pentru spiritualitate. Punctul din inima, ca orice dorinta, creste si se schimba prin influenta mediului inconjurator. Daca dorim sa crestem dorinta noastra pentru spiritualitate, trebuie sa cautam, sa construim in jurul nostru un mediu care favorizeaza spiritualitatea. Ultimul capitol (si cel mai important) din cartea noastra va vorbi despre ce trebuie facut pentru a crea un mediu, teren favorabil spiritualitatii la nivel personal, societate si mondial.

(Totdeauna) este mai intuneric inainte zorilor

Timpul cel mai intunecos este clipa dinaintea ivirii zorilor.

In cartea Zohar sta scris de aproape doua mii de ani, ca in timpul cel mai "intunecos" al omenirii va sosi clipa dinaintea trezirii ei spirituale. Deja de pe timpul lui Rabi Itzhak Loria (Prea Cuviosul Hari, care a trait in sec. XVI, autorul cartii "Etz haHaim" – Copacul Vietii, mekubalimii au scris despre momentul de care vorbeste cartea Zohar, ca este la sfarsitul secolului XX. Ei au denumit acest timp "haDor haAharon" – Ultima Generatie.

In Intelepciunea Kabbalah "generatie" reprezinta o stare spirituala. "Ultima Generatie" este ultima situatie **si cea mai inalta** la care se poate ajunge. Si mekubalimii au spus ca la sfarsitul secolului XX va sosi vremea ca generatia sa se ridice spiritual.

Dar mekubalimii au mai scris ca pentru ca aceasta schimbare sa se intample, nu putem sa ne dezvoltam in felul cum ne-am dezvoltat pana

acum. Ei au scris ca pentru a creste trebuie sa alegem liberi si constienti calea noastra spirituala.

La fel ca orice inceput, aparitia ultimei generatii, generatia liberului arbitru, nu este un proces usor. Pana nu de mult, ne-am dezvoltat deja dorintele noastre inferioare, in gradele asemanatoare cu cea a vorbitorului, si lasand gradul spiritual, in afara lor. Dar acum listele spirituale, sau ‚ADN-ul spiritual', apare la milioane de oameni si pretinde realizarea lor.

Cand aceste liste apar in noi pentru prima data, ne lipseste inca sistemul potrivit a le face fata. Ele ne par ca o tehnologie complet noua pe care trebuie sa invatam cum s-o folosim. Cand incepem procesul, incercam sa intelegem noile liste cu ajutorul vechilor metode de gandire, care ne-au ajutat sa intelegem gradele inferioare. Dar aceste cai nu sunt potrivite pentru a lucra cu noile liste, si ne lasa in desertaciune si frustrati. Exact acestui scop este destinata Intelepciunea Kabbalah – sa ne ajute a ne confrunta cu aceste Liste spirituale.

Dar daca omul nu reuseste sa gaseasca solutia, el poate arunca, scufunda in multe si diferite dependente sau sa caute alte cai, pentru a suprima frustrarea si a evita confruntarea cu durerea incurabila.

La nivel personal, aceasta situatie este foarte dureroasa, insa nu este o problema destul de grava pentru a dezechilibra constructia sociala. Dar cand listele spirituale se trezesc in milioane de oameni deodata, si mai ales cand acest lucru se intampla in foarte multe state, se creeaza o criza mondiala, exact ca cea pe care o vedem astazi. Si criza mondiala are nevoie de o solutie generala.

Sa privim o clipa la domeniile in care apare criza: depresia se intinde in toata lumea in nenumarate forme, chiar fara precedent. Deja in 2001 Organizatia Mondiala a Sanatatii (OMS) a raportat: " Maladia depresiei este factorul principal a disfunctiilor si a handicapului, in Statele Unite ale Americii si in intreaga lume."

O alta problema agravanta in societatea moderna este folosirea pe scara tot mai larga, a stupefiantelor. Nu, ca stupefiantele ar fi ceva nou, ele sunt cunoscute de omenire de mii de ani, dar in timpurile trecute erau folosite,

preponderent in uz medical sauin diferite ceremonii si ritualuri, dar astazi sunt folosite de foarte multi si mai ales de la varste tot mai fragede, si mai ales pentru a usura vidul spiritual pe care il simt foarte multi tineri.

Un alt sector al crizei este nisa familială. Familia a fost totdeauna un simbol al stabilitatii, calduros si aparator, dar nu mai este asa. Centrul National de Statistica a Sanatatii din SUA, arata ca din doua perechi care se casatoresc, unul divorteaza. Numerele sunt asemanatoare in toata lumea occidentala si in Israel.

Si mai mult, perechile nu trec printr-o mare criza inainte de a hotari sa divorteze. Astazi, chiar perechi la varstele anilor cincizeci si saizeci, nu mai reusesc sa gaseasca motive pentru a ramane impreuna. Pana cu putin timp in urma, divortul la aceste varste era socotit de neconceput, dar astazi cuplurile simt ca in clipa cand copiii parasesc casa, nu mai exista nimic care sa-i lege, ca nu mai exista intre ei iubire.

Si acesta este adevaratul vid – lipsa de iubire. Dar daca vom tine minte ca toti am fost creati egoisti de catre puterea care doreste a darui, vom avea sansa de a face fata situatiei. Astfel vom sti cel putin unde sa incepem a cauta solutia.

Criza este unica nu numai datorita amplorii ei ci si din cauza multiplelor domenii, care o face sa fie mult mai generala si greu de solutionat. Criza are loc, de fapt, la toate nivelurile legate de om – personal, social, mondial, si intr-o uriasa diversitate de domenii – in economie, in stiinta, in medicina si in clima. Asa de pilda, pana acum cativa ani "vremea" era un subiect de evadare comoda intr-o conversatie cand nu era nimic intelectual de abordat in discutie. Astazi, pe de alta parte, in loc sa spunem ca este cald, trebuie sa explicam cum, efectul de sera produce incalzirea pamantului, si ca acesta este motivul vremii primavaratice si placute din mijlocul lui ianuarie.

Si aceasta se intampla si in economie; Daca odata, puteam, pur si simplu, se ne plangem de minusul din banca, astazi in fiecare convorbire, vinerea in salonul unei familii israeliene, trebuie explicat, ca din motiv de recesiune globala, cresterea preturilor de transport si lipsa increderii in si

dintre banci, au schimbat spuma de ciocolata cu tortul de marmura si espresso in cafea neagra, namol.

Dar vremea si economia nu sunt singurele dezastre care ne pandesc la usa. Criza Africana, sau cea Siriana, sau Iraniana, totdeauna stau gata sa ne aprovizioneze cu motive de ingrijorare, nu maivorbim de influenta pasarilor, terorism, SIDA, cancerul si alte grave maladii.

In concluzie: Un vechi proverb chinezesc spune, daca doresti sa strici ceva, sa-l urasti", sau „Sa-ti dea Dumnezeu sa traiesti in timpuri interesante!" Timpurile noastre sunt intr-adevar foarte interesante, dar nu este un proverb. Este exact cum ne-a promis cartea Zohar – intunericul dinaintea aparitiei zorilor. Acum, haideti sa aflam rezolvarea.

O lume noua in patru pasi

Avem nevoie doar de patru pasi pentru a schimba lumea:

1. A recunoaste existenta crizei
2. A descoperi motivul existentei ei
3. A hotari care este cea mai buna solutionare
4. A fauri un plan pentru rezolvarea crizei

Sa le examinam pe fiecare, in ordinea lor.

1. **A recunoaste existenta crizei**

Criza actuala, si nu este important s-o definim ca o criza economica, criza de incredere sau orice altfel de criza, nu a inceput in a doua jumatate a anului 2008. Dar cu prabusirea bursei din SUA si tragerea dupa ea a intregii economii globale, a devenit clar tuturor ca ne aflam intr-o criza globala. Din pacate, astazi aproape toti o simtim pe propia noastra piele intr-o masura sau alta.

Cu toate acestea este de specificat ca aceasta criza nu este ca nici o alta criza pe care omenirea a simtit-o vreodata. Am simtit deja recesiuni

economice, si am simtit deja crize de energie. Dar de data aceasta, cum a declarat presedintele ONU, Ban Ki Moon, lumea sufera de trei crize globale: criza economica, criza energetica si criza in alimentatie. Pe langa aceasta, globul Pamantesc sufera de criza climatica. Dar criza cea mai grava dintre toate este criza sectorului educatiei.

Deci catastrofele nu sunt un lucru nou, dar o criza care se intampla pe toate fronturile, in toate sectoarele vietii si de-a lungul si latul lumii dintr-o data – contradictorie – da, este.

2. **A descoperi motivul existentei ei**

Natura umana (ego-ul), a ajuns in zilele noastre la culme, si de aceea descoperim acum cat de mult este opus Naturii (Creatorului), intentiei de a iubi si daruirii. Aceasta este motivul pentru care atat de multi oameni simt astazi suferinta, depresie, nesiguranta si frustrare. Dupa cum am explicat deja, toate cele ce se intampla in lumea noastra fac parte din planul superior al Naturii. Pas cu pas, acest plan ne face sa recunoastem contradictia dintre ego-ul nostru si calitatea de a iubi, a darui. Si numai incepand de astazi, prin adevarata recunoastere a acestei distante, putem incepe urcarea noastra din nou spre varf, spre Uniunea constientei dintre noi insine si dintre noi si Natura.

Pe scurt, criza nu se intampla cu adevarat in afara noastra. Cu toate ca pare a ocupa un loc fizic, ea, de fapt, se intampla in interiorul nostru, in dorintele noastre (dupa cum am vazut în capitolul 5). Criza este o lupta a gigantilor din bine (iubire si daruire) si rau (ego-ul sau egoismul).

3. A hotari care este cea mai buna solutionare

Cu cat vom recunoaste motivul ascuns care se afla la baza crizei, adica ego-ul nostru, cu atat vom intelege mai repede ce trebuie sa se schimbe in interiorul nostru si in societatea noastra. Astfel vom putea opri criza si aduce societatea si echilibrul ecologic la o stare pozitiva si favorabila. Vom vorbi despre aceste schimbari in continuare, cand ne vom ocupa cu subiectul despre liberul arbitru.

4 A fauri un plan pentru rezolvarea crizei

Acum putem incepe a detalia planul. Dar si cel mai bun plan nu poate sa reuseasca fara sustinerea activa din partea organizatiilor internationale cunoscute si acreditate. Planul trebuie sa aiba o baza larga de sprijin international din partea oamenilor de stiinta, intelectualilor, politicienilor si ONU, ca si a telecomunicatiilor si organizatiilor sociale.

De fapt, deoarece noi ne dezvoltam de la un grad de dorinta la urmatorul, tot ceea ce se intampla acum, se intampla pentru prima data in gradul noii dezvoltari a dorintei (care pretinde satisfactie spirituala). Daca ne vom aminti ca ne gasim in acest grad, vom putea sa ne folosim de cunostintele celor care deja l-au atins, la fel cum ne folosim de actualele noastre cunostinte stiintifice.

Mekubalimii au experimentat deja acel grad de spiritualitate in fata caruia ne aflam acum. Ei cunosc foarte bine radacinele lumii noastre, vad Listele (originea spirituala) care produc aceasta situatie, si de aceea ne pot indruma cum sa iesim din problemele cu care ne confruntam si sa urcam la gradul in care sa experimentam dezvoltarea omenirii spre culmea ei. Astfel vom rezolva criza cu usurinta si repede, caci vom sti de ce se intampla lucrurile si ce e de facut in legatura cu ele. Ganditi-va la aceasta astfel: Daca ati sti ca exista oameni care pot sa prezica rezultatele tragerii de loto de maine, nu ati dori ca ele sa fie in mainile voastre cand completati formularele?

Nu exista aici nici o vraja, doar cunoasterea legilor jocului dictate de Lumile spirituale. In ochii mekubalului, care cuprinde intreaga imagine, noi nu ne aflam in criza, doar intr-o lipsa de orientare, usoara, si de aceea continuam a paria mereu pe numerele incorecte. Cand vom gasi directia, solutia crizei va sosi cu usurinta. La fel si castigul la loto. Si frumusetea in cunostintele Kabbalei, este ca nu pretinde drepturi de autor. Ea apartine tuturor.

In cuvinte simple, trebuie sa ne folosim de toate sistemele de comunicatie care le avem la indemana – televizor, internet, ziaristica scrisa, carti etc. – pentru a arata doua lucruri: 1). Adevarata criza este una spirituala si

originea ei este relatia dintre noi. Toate celelalte crize (economica, ecologica, sociala si altele) sunt doar 'efectele secundare' ale ei. 2). Solutia va sosi prin Intelepciunea Kabbalah, care ne invata cum sa corectam ruptura dintre noi – cum sa alipim cioburile sufletului primului om. Cand vom iesi din criza spirituala, toate celelalte crize se vor rezolva de la sine, caci ele sunt doar efecte secundare ale 'maladiei' deconectarii dintre noi.

Pentru libertate de alegere (liber arbitru) ne-am nascut

O rugaciune antica

„Dumnezeule, Da-mi puterea sa schimb ceea ce pot schimba, curaj sa accept ceea ce nu pot schimba, si intelepciune sa discern intre acestea”.

In ochii nostri, noi actionam independenti si liberi. Si mai mult, libertatea este socotita ca o valoare superioara in cele mai multe state dezvoltate. Dovada sunt sutele de ani în care omenirea le-a petrecut in razboaie, pentru a obtine putina libertate personala pe care o detinem astazi.

Noi nu suntem singurii care sufera cand ni se ia libertatea. Nu exista in Natura nici o fiinta care sa cada in capcana fara sa lupte. Aceasta este o inclinatie naturala, nativa, a te impotrivi la orice fel de constrangere sau subjugare. Cu toate acestea, chiar daca întelegem ca toate fapturile au dreptul la libertate, aceasta nu inseamna ca intelegem sensul **adevarat** al libertatii, sau daca are vreo legatura cu corectia ego-ului omenesc, si daca da -in ce fel.

Daca ne-am intreba ce anume stim despre libertate, e foarte posibil ca doar o parte din gandurile si parerile noastre actuale, vor fi aceleasi si cand vom termina analiza. Deci, inainte de-a incepe sa vorbim de libertate, trebuie sa intelegem adevaratul sens a expresiei "a fi liber". La inceput merita sa privim in interiorul nostru si sa analizam, daca putem infaptui chiar si, macar o singura actiune arbitrara si libera.

Deoarece dorinta noastra de a primi creste tot timpul, suntem impinsi totdeauna sa gasim cai mai bune si mai placute de trai. Si deoarece suntem captivi in aceasta goana infinita, nu avem nici un fel de

posibilitate de alegere in acest subiect. Dar daca dorinta noastra de a primi este motivul tuturor problemelor noastre, poate exista vreo cale de a le stapani. Daca vom gasi o astfel de cale, vom putea conduce toata cursa. Daca nu vom gasi, atunci este vorba de un joc pierdut in care nu avem nici o sansa de castig.

Dar daca noi pierdem, cine castiga? Cu cine concuram? Noi avem grija de toate, de parca cele ce se intampla depind de hotararile noastre, dar oare aceasta este situatia de fapt? Poate este mai bine sa renuntam la incercarile de a schimba viata noastra, si pur si simplu sa ne lasam dusi de val?

Pe de o parte, acum am spus ca Natura se impotriveste la orice fel de constrangere. Pe de alta parte, Natura nu ne arata care dintre actiunile noastre, sunt intr-adevar libere, si unde depindem de mainile nevazute ale papusarului care ne manuieste ca pe niste marionete si ne face doar sa credem ca suntem liberi.

Si mai mult decat atat, daca Natura functioneaza dupa un plan superior, se poate ca aceste intrebari si senzatiile de nesiguranta fac parte din planul general? Poate exista un motiv ascuns care ne face sa ne simtim pierduti si dezorientati? Poate ca atat dezorientarea cat si dezmortirea sunt caile urmarite de papusar ca sa ne spuna: "Hei, priviti unde mergeti, caci daca pe Mine Ma cautati, nu mergeti, deloc, in directie buna".

Putini vor nega ca intr-adevar au pierdut directia, dar pentru a hotari care trebuie sa fie directia noastra, trebuie sa stim unde incepem sa cautam, si ce anume cautam. Raspunsul poate sa ne scuteasca de ani de zile de eforturi zadarnice. Primul lucru pe care trebuie sa-l descoperim este: unde dispunem de liber arbitru, si unde nu. In clipa in care vom descoperi acest lucru, vom sti unde merita sa ne concentram eforturile.

Fraiele vietii

Intreaga Natura asculta doar de o singura lege, "Legea placerii si cea a durerii". Daca singura substanta din cCreatie este doar dorinta de a primi

placere, atunci este nevoie doar de un singur principiu de comportare pentru a o conduce – atragere la placere si respingere la durere.

Noi, oamenii, nu suntem iesiti din comun. Noi functionam pe baza unui program interior care ne dicteaza fiecare pas; Dorim sa primim cat mai mult, si sa investim cat mai putin. Si este preferabil pe gratis! De aceea, in tot ceea ce facem, chiar si cand suntem inconstienti de acest lucru, intotdeauna alegem placerea si ocolim durerea.

Chiar si cand ni se pare ca ne sacrificam, primim mai multa placere decat "sacrificiul" aceasta, decat orice alta posibilitate la care putem sa ne gandim in acel moment. Si motivul pentru care ne induce in eroare si ne face sa credem ca avem motive altruiste, este ca a ne induce in eroare este mai placut decat a ne povesti adevarul. Poeta panfletara, Agnes Rifleir, a concluzionat acest lucru cu cuvintele: "Sunt putine feluri de nuditati atat de contradictorii ca adevarul gol-golut".

In capitolul trei am spus, ca diferentierea B (Faza B)daruieste, cu toate ca este pusa in miscare de catre aceeasi dorinta de a primi, ca diferentierea A. Aceasta este baza oricarei actiuni de "daruirere" pe care o facem.

Orice facem provine din evaluarea castigului. De pilda, socotesc costul unui anumit lucru contra placerii din viitor, care ma asteapta de la acel lucru. Daca cred ca placerea (sau lipsa de durere) pe care o voi primi de la acel produs este mai mare decat pretul pe care trebuie sa-l platesc, eu spun "comerciantului meu interior": "Cumpara-l!"

Noi putem schimba ordinea preferintelor noastre, putem imbratisa diferite evaluari ale binelui si raului, si sa ne "antrenam" sa devenim fara de frica. Noi putem chiar face din asta un tel in viata atat de important in ochii nostri, incat orice greutate in calea atingerii telului sa devina fara nici o semnificatie, fara s-o simtim.

Daca, de pilda, doresc sa ajung la situatia sociala si economica a unui medic renumit, voi invata si voi „trage la jug” in anii Facultatii de Medicină, pe urma voi reusi inca cativa ani de nesomn cronic in timpul practicii, in speranta ca acest lucru va fi profitabil pana la urma, din punct de vedere al averii si al renumelui.

Cateodata evaluarea durerii imediate pentru un castig viitor este atat de naturala, incat nici macar nu observam ca o facem. De pilda, daca as fi foarte bolnav si as descoperi ca doar o anumita operatie poate sa-mi salveze viata, as trece aceasta operatie cu bucurie. Caci, cu toate ca operatia poate fi foarte neplacuta si chiar periculoasa, ea ma ameninta mult mai putin decat boala. In anumite cazuri poate ca as fi in stare sa platesc sume foarte mari (daca le am) pentru a face acest lucru.

A schimba societatea pentru a ma schimba

Natura, nu numai ne "condamna" la o goana permanenta de durere si o goana necontenita dupa placere, ea ne si opreste din posibilitatea de a hotari ce fel de placere sa dorim. Cu alte cuvinte, nu putem fi stapani pe ceea ce dorim; Dorintele se trezesc in interiorul nostru fara sa ne anunte in prealabil si fara nici o consideratie fata de parerea noastra.

Cu toate acestea, Natura nu numai ca a creat dorintele noastre, ea ne-a si dotat cu o cale **ocolitoare** de a le stapani. Daca vom retine ca toti facem parte din acelasi suflet, sufletul primului om, vom putea intelege cu usurinta ca, calea de a stapani dorintele noastre este prin influenta sufletului intreg, adica prin toata omenirea, sau macar printr-o mare parte din ea.

Haideti sa privim acest lucru astfel: daca o celula doreste sa mearga la stanga, dar tot restul corpului doreste sa mearga la dreapta, celula este silita sa mearga si ea la dreapta. Altfel, o face doar daca, ea va convinge tot corpul, sau macar cele mai multe celule a corpului, sau "guvernantul" corpului, ca este preferabil a merge la stanga.

Atunci, cu toate ca nu suntem in stare a ne stapani dorintele, societatea poate, si ea, intr-adevar, le conduce. Noi, din partea noastra, putem alege acea societate care sa ne influenteze intr-un mod pe care-l socotim cat mai favorabil pentru noi. Simplu, putem sa ne folosim de influente sociale pentru a stapani dorintele noastre. Si, prin stapanirea dorintelor noastre, vom putea stapani gandurile, si pana la urma, actiunile noastre.

Cartea Zohar a descris cu doua mii de ani in urma, importanta societatii, rolul ei fata de noi si rolul nostru fata de ea. Dar incepand cu secolul XX, cand a devenit evidenta dependenta noastra unul de celalalt, pentru a supravietui, folosirea corecta a acestei dependente a devenit necesara progresului spiritual. Importanta superioara a societatii este mesajul pe care Baal haSulam il transmite foarte clar in multe din articolele sale, si daca vom merge pe linia lui de gandire, vom intelege, in ce consta aceasta importanta.

Baal haSulam spune ca cea mai mare dorinta a omului, daca recunoaste sau nu, este de a fi iubit de ceilalti si a castiga acceptul lor. Nu numai ca acest lucru ne da o senzatie de siguranta, ci aceasta ne satisface si cea mai pretioasa avere – ego-ul nostru. Fara acordul societatii, simtim ca societatea, parca neaga insasi existenta noastra, si nu exista ego care sa fie in stare sa suporte o negatie. Acesta este motivul pentru care, sunt oameni care infaptuiesc fapte radicale pentru a atrage atentia celor din jur.

Si, deoarece, cea mai mare dorinta a noastra este de a primi aprobarea societatii, suntem obligati a ne potrivi la legile din jurul nostru si a le adopta. Aceste legi, nu numai ca hotarasc comportarea noastra, ci chiar modeleaza felul si relatia noastra in tot ceea ce facem si gandim.

Din cauza acestei situatii noi nu suntem in stare de a alege nimic – nici felul nostru de a trai, nici subiectele noastre de interes, nici felul in care ne petrecem timpul liber si nici macar mancarea pe care o mancam si imbracamintea pe care o purtam. Si mai mult decat atat, chiar cand ne revoltam fata de impunerea modei si ne îmbracam contrar ei, ne referim la un **anumit cod de imbracaminte** pe care nu noi l-am ales, ci societatea din jurul nostru.

Deci, singura cale de a ne schimba este de a schimba societatea din jurul nostru.

Patru factori

Dar daca suntem doar un produs al mediului nostru si nu exista nici un fel de liber arbitru adevarat in ceea ce facem, in ceea ce gandim si in ceea ce

dorim, putem sustine ca suntem responsabili de faptele noastre? Si daca nu suntem responsabili, cine este?

Pentru a raspunde la aceste intrebari, trebuie mai intai sa intelegem care sunt cei patru factori care ne compun si cum putem lucra cu ei pentru a obtine liberul arbitru.

Intelepciunea Kabbalah ne arata ca toti suntem condusi de patru factori:

1. Matza – Substanta Primara
2. Calitatile neschimbatoare ale Matza (Ale Substantei Primare).
3. Calitatile schimbate, de catre forte exterioare.
4. Schimbari in mediul exterior.

1. Matza - Substanta Primara

Esenta noastra neschimbatoare se numeste MATZA – Substanta Primara (fundamentala). Pot fi trist, vesel, ingandurat, suparat, singur sau cu altii, dar in orice stare de spirit si in orice societate **E-UL** meu de baza, niciodata nu se schimba.

Pentru a intelege principiul celor patru factori, sa ne gandim o clipa la procesul de incoltire si vestejire al plantelor. Ganditi-va la samanta de grau. Cand samanta de grau putrezeste, isi pierde complet forma. Dar, cu toate ca si-a pierdut complet forma, poate sa incolteasca din ea doar, tot un spic de grau, si nimic altceva, deoarece fundamentalul – Matza – Substanta Primara - nu s-a schimbat. Esenta samburelui a ramas esenta graului.

2. Calitatile invariabile ale Matza – ale Substantei Primare

La fel cum Matza nu se schimba, si din samanta graului, totdeauna va incolti grau, si felul in care semintele de grau se dezvolta este constanta. Pur si simplu, din samanta de grau poate sa incolteasca doar grau, si toate

plantele de grau se vor dezvolta totdeauna in acelasi fel din clipa incoltirii pana la vestejire.

Asemanator, si copiii se dezvolta pe un drum specific, de dezvoltare continua. De aceea noi stim (aproximativ) cand copilul ar trebui sa-si dezvolte anumite indemanari, cand poate sa inceapa a manca anumite mancaruri si asa mai departe. Si deoarece este vorba de un tipar constant, putem chiar, a schita linia grafica de crestere a sugarilor.

3. Calitatile schimbate de catre forte exterioare

Cu toate ca samanta ramane aceeasi samanta, expresia esentei sale, calitatea sa, se poate schimba ca rezultat al influentelor din jur cum sunt lumina soarelui, calitatea pamantului, ingrasaminte, umiditate si ploaie. Astfel reiese, ca desi planta ramane grau, "plicul", invelisul ei, calitatea ei, se poate schimba din cauza factorilor externi.

Asemanator, starea de spirit si actiunile noastre sunt schimbatoare in anturajul diferitilor oameni sau in diferite situatii, cu toate ca noi insine (substantele noastre) nu se schimba. Cateodata, cand suntem sub influenta unui anumit mediu, timp indelungat, el poate sa ne schimbe nu numai starea de spirit, ci chiar si caracterul nostru. Aceasta nu datorita faptului ca mediul creeaza in interiorul nostru calitati noi, ci prin faptul ca timpul petrecut in societatea anumitor oameni trezeste anumite laturi in felul nostru de a fi, mai puternic decat in trecut.

4.Schimbari in mediul extern

Mediul extern influenteaza dezvoltarea semintei, de acea schimbarea mediului extern – atmosfera, calitatea aerului, plante vecine etc. – vor duce la schimbare in dezvoltarea plantei. De aceea noi crestem plante in sere si ingrasam pamantul artificial – pentru a forma cel mai bun mediu de dezvoltare.

Diferenta dintre al treilea factor la al patrulea, in cazul graului, este ca in al patrulea factor ceea ce hotaraste este locul unde va fi semanata samanta. Daca va fi semanata intr-un loc umbrit, va avea putin din lumina

soarelui; daca va creste langa ea multe plante, va avea un acces mai redus la apa si minerale. De aceea plantele nu raman pasive la alegerea influentei mediului; ele cresc in directia soarelui si lupta cu celelalte plante si daunatoarele pentru resursele de hrana. Cu alte cuvinte, plantele incearca tot timpul sa-si imbunatateasca mediul, conditiile de viata

Si în societatea umana schimbam tot timpul mediul nostru: fabricam produse noi, alegem guverne, invatam in diferite scoli si petrecem timp cu prietenii. Plantele aleg instinctiv cel mai bun mediu pentru ele. Noi, contrar lor, pentru a influenta cresterea noastra, trebuie sa alegem **constient** oamenii cu care ne insotim, si ceea ce este si mai important, **oamenii pe care ii apreciem**, caci ei sunt cei care ne vor influenta cel mai puternic.

Prin schimbarile de mediu social putem modela esenta noastra, sa schimbam calitatile fundamentale si sa ne hotaram soarta. Mediul este singurul loc unde avem liber arbitru. Daca dorim a deveni corectati (iubitori de aproape) si sa incepem a simti realitatea spirituala, trebuie sa stim ce fel de schimbari sociale ne duc la progres in corectare, si sa incercam a le aplica.

Alegerea mediului corect

Cu toate ca nu putem hotari calitatile noastre esentiale, putem, totusi, intr-adevar, sa influentam viata noastra si soarta noastra prin alegerea mediului nostru social. Cu alte cuvinte, cum ne-a aratat al patrulea factor, putem sa ne hotaram viitorul prin construirea mediului care sa ne grabeasca atingerea telurilor pe care le urmarim.

Dupa ce mi-am ales directia si am construit un mediu care sa ma duca la tel, pot sa ma folosesc de societate ca de un catalizator care sa-mi accelereze progresul. Daca, de pilda, doresc bani, pot sa ma inconjor cu oameni care doresc bani, vorbesc despre bani si lucreaza din greu pentru a obtine bani. Acest lucru ma va umple cu vitalitate pentru a lucra din greu ca sa-i obtin, si-mi va transforma creierul intr-o fabrica de creare a planurilor de facut bani.

Un alt exemplu: daca doresc sa slabesc, calea cea mai usoara pentru aceasta este sa ma alatur oamenilor care gandesc, vorbesc si se incurajeaza unii pe altii ca sa slabeasca. De fapt, eu pot sa fac mai mult decat a ma inconjura cu oameni pentru a crea un mediu; pot sa intaresc influenta mediului asupra mea cu ajutorul cartilor, filmelor si revistelor. De fapt, orice mijloc care intareste si sustine dorinta mea de a slabi – va functiona.

Totul depinde de mediu. Centrele de dezalcolizare, centrele de dezintoxicare, institutiile de lupta contra obezitatii – toate acestea se folosesc de puterea mediului pentru a ajuta oamenii sa schimbe situatiile pe care nu le pot schimba prin propia lor putere. Daca ne vom folosi de mediul nostru corect, vom putea obtine lucruri pe care nici nu indraznim sa le visam. Si partea cea mai buna din aceasta poveste este, ca nici macar nu vom simti ca facem vreun efort ca sa le obtinem.

Dorinta pentru spiritualitate nu se deosebeste de aceasta. Daca doresc spiritualitate si doresc a-mi mari dorinta pentru spiritualitate, am nevoie numai de prieteni, de carti si filme corecte in jurul meu. Natura umana va face restul.

Atunci, de ce nu vedem in jurul nostru agitatie pentru spiritualitate?

Bun, caci exista aici o mica smecherie: **nu se poate simti spiritualitatea pana nu te afli in ea**. Si problema este, ca fara a vedea sau a simti scopul, este foarte greu sa-l doresti cu adevarat.

Ne putem gandi la asta astfel: toate dorintele noastre (in afara celor de baza) sunt rezultatul unei anumite influente externe, asupra noastra. Daca imi place sa beau bauturi gazoase fabricate, in principiu, din coloranti caustici si chimicale, este, deoarece prietenii, televizorul, afisele publicitare, sau cineva sau ceva, mi-au povestit sau au difuzat ca acestea sunt bun si gustoase. Daca doresc sa fiu avocat, este deoarece societatea a creat in mine impresia ca a fi avocat este profitabil intr-un anumit fel.

Dar unde, in societatea noastra pot sa gasesc ceva sau pe cineva sa-mi spuna ca a fi asemanator Creatorului este un lucru minunat? Si mai mult decat atat, daca o astfel de dorinta nu exista deloc in societate, cum de apare dintr-o data in mine? Oare ea s-a ivit dintr-o data de nicaieri?

Nu, nu de nicaieri. Din Liste. Acesta este amintirea viitorului. Sa explic: Mai inainte, in capitolul 4, am spus ca Listele sunt impresii, amintiri care au fost notate in interiorul nostru cand ne aflam mai sus pe scara spiritualitatii. Aceste liste se gasesc in subconstientul nostru si se ivesc una dupa alta, si fiecare dintre ele trezeste in noi dorinte mai noi, sau mai puternice decat situatiile anterioare. Si deoarece **toti** am fost mai sus pe scara spiritualitatii, **toti** vom simti trezirea dorintei de a ne reintoarce la acele situatii spirituale, cand va sosi timpul sa le experimentam. Si de aceea aceste liste sunt amintiri pentru situatiile noastre spirituale **viitoare**.

De aici, intrebarea nu trebuie sa fie: de ce am dorinta pentru ceva pe care societatea nu mi-a prezentat, ci, acum, cand aceasta dorinta exista în mine, cum pot sa scot din ea maximum? Si raspunsul este simplu: comportati-va cu ea exact in acelasi fel cum ati reactiona la orice altceva pe care doriti sa-l obtineti – ganditi-va la ea, vorbiti despre ea, cititi despre ea si cantati-i. Faceti tot ce va sta in putinta pentru a o transforma in ceva important, si avansarea se va accelera pe masura!

HAMISHNA (cap. Stramosi 6, 10) – care descrie Lumile Spirituale, exact ca si Kabbalah numai ca intr-un alt limbaj – prezinta o poveste inspirata despre un înțelept, Rabi Iosi Ben Kisma, care era cel mai mare mekubal din generatia sa.

Intr-o buna zi, un negustor bogat dintr-un orasel invecinat s-a apropiat de Rabi Iosi Ben Kisma si i-a propus sa vina sa locuiasca în oraselul lui (al bogatului) si sa deschida acolo o Scoala Superioară de Tora pentru oamenii orasului, care aveau sete de intelepciune. Negustorul a explicat ca in orasul lui nu locuiesc mekubalimi, si ca au nevoie de invatatori spirituali. Nu mai trebuie sa mentionam de promisiunea pentru Rabi Iosi, ca se va avea grija, ca toate nevoile personale si de studiu, sa-i fie indeplinite.

Spre marea deceptie a negustorului, Rabi Iosi a refuzat hotarat propunerea, si a spus ca nu exista nici o sansa ca el sa se mute unde, nu exista si alti mekubalimi. Dezamagit, negustorul a incercat sa-l convinga si a spus ca Rabi Iosi este cel mai mare mekubal din generatia sa, si ca nu trebuie sa invete de la nimeni.

Negustorul a adaugat: daca Rabi Iosi se va muta sa locuiasca si sa predea in orasul lor, aceasta va fi un mare serviciu spiritual, caci in orasul in care locuieste actual Rabi Iosi, exista deja multi intelepti, iar in oraselul lor, nu. De aceea acesta va fi un mare dar pentru spiritualitatea intregii generatii.

La aceste cuvinte, Rabi Iosi a raspuns: chiar si cel mai mare mekubal isi pierde repede nivelul spiritual, daca va fi intr-o societate de oameni lipsiti de intelepciune. Aceasta nu pentru ca Rabi Iosi nu ar fi dorit sa ajute pe oamenii orasului negustorului, ci, simplu stia ca fara un mediu care sa-i fie suport, el va pierde dublu – nici nu va putea preda elevilor sai, si isi va pierde si gradul de spiritualitate.

Sfarsitul inevitabil al ego-ului

"Iubirea de libertate este iubirea pentru altii, iubirea de putere si conducere este iubirea pentru noi insine".

(Wiliam Hezlit 1778 – 1830)

Haideti sa ne reamintim despre bazele Creatiei. Singurul lucru pe care Creatorul l-a creat este Dorinta noastra de a primi si pe ea "sta" ego-ul nostru – intentia noastra stricata, de a primi pentru noi. Daca vom invata cum sa "neutralizam" ego-ul nostru, vom reconstrui relatia noastra cu Creatorul, Natura, caci fara de egoism, vom recastiga Echivalenta Formei cu El, care exista in Lumile Spirituale. De aceea neutralizarea ego-ului nostru este inceputul reintoarcerii noastre urmand treptele scarii spirituale, inceputul procesului de Corectie.

Natura are un „accentuat simt al umorului”, care stabileste ca oamenii care sunt cufundati in placeri egoiste nu pot fii fericiti. Sunt doua motive pentru aceasta: Una, cum am explicat in cap. 1, ego-ul ne pune in fata o capcana: in clipa in care ai obtinut ceea ce ti-ai dorit, nu-l mai doresti. Al doilea, dorinta egoista are placere nu numai de implinirea oricaror rasfaturi ale sale, ci si de insfatisfactiile altora.

Dar diferentierea B – dorinta a acorda – ne sileste sa fim atenti la ceilalti, pentru a le putea darui. Si deoarece in sinele nostru, noi dorim doar a

primi, tot ceea ce vedem cand privim la ceilalti, este ca au tot felul de lucruri pe care noi, nu le avem. Din cauza diferentierii (faza) B, noi totdeauna ne vom compara cu ceilalti, iar din cauza dorintei de a primi a diferentierii A, noi, totdeauna dorim a fi deasupra lor. De aceea avem placere privind neajunsurile celorlalti.

Apropo, acesta este si motivul ca nivelul de saracie difera de la o tara la alta. Pe site-ul de internet al Knesetului este scris "O familie este socotita saraca nu cand nu poate sa cumpere o anumita cantitate de produse de baza care sunt necesare pentru existenta sa, ci atunci cand elementele vietii sunt reduse in mare masura fata de elementele obisnuite ale intregii societati." De aici reiese ca saracia este un lucru relativ, nu absolut. Daca sunt sarac, asta nu spune ca sunt flamand, ci ca am mai putin decat au cei din jurul meu.

De aici reiese ca, dacă toti oamenii din jurul meu ar avea ceea ce am eu, nu m-as simti sarac. Dar daca toti oamenii din jurul meu ar avea mai mult decat am eu, m-as simti ca omul cel mai sarac din lume. Cu alte cuvinte, normele sunt dictate de catre conbinatia dintre diferentierea A (cea ce dorim sa avem) si diferentierea B (care este determinata de catre ceea ce au altii).

De fapt, dorinta noastra de a darui (diferentierea B), prin care comunicam cu ceilalti, ar fi trebuit sa asigure o situatie prin care lumea noastra sa fie un loc bun de trait. In loc de asta - ea este motivul tot raului de pe pamant. Aceasta este esenta stricaciunii noastre. De aceea schimbarea intentiei de a primi pentru noi insine in intentia de a darui aproapelui, este tot ceea ce avem de corectat.

Medicamentul (Leacul, Solutia)

Dorinta sau calitatea nu sunt rele prin natura lor. Doar felul cum ne folosim de ele le transforma in rele. Hazal (Inteleptilor nostri sa le fie amintirea binecuvantata) a spus: "Gelozia, pofta si onoarea scot omul din lume" (Stramosi 4, 28), adica, ne scot din lumea pamanteana, indreptandu-ne spre Lumea Spirituala.

Cum se intampla acest lucru? Am vazut deja cum gelozia, ura, pizma, duce la concurenta, dar concurenta creeaza progres. Dar gelozia (pica pe

ce are celalalt, mai mult) duce la rezultate mai importante decat orice dezvoltare tehnologica.

In "Introducere la cartea Zohar" Baal haSulam scrie ca oamenii ii pot simti pe ceilalti si de aceea simt ca le lipseste ceea ce au ceilalti. Ca rezultat, ei se umplu de gelozie si doresc ceea ce au altii. Cu cat sunt mai gelosi, ei se simt mai goi, si cei mai gelosi doresc "a inghiti" toata lumea.

Pana la urma, gelozia ne duce la situatia ca nu suntem gata sa ne multumim cu nimic mai mult decat insusi Creatorul. Si aici apare inca o data ironia Naturii in imagine cu o "smecherie" speciala: Creatorul este dorinta de a darui, iubire completa. Cu toate ca de la inceput nu suntem constienti de aceasta, dorinta noastra de a ne aseza pe „scaunul soferului" si sa devenim Creatori, este de fapt, solicitarea de a deveni daruitori. Astfel, prin mijlocirea geloziei – calitatea cea mai distrugatoare a ego-ului nostru se preschimba in calitate de a darui si binevoie, si prin aceasta se sinucide.

Mekubalimii descriu ego-ul astfel: Ego-ul este ca un om cu o sabie la al carui capat este o picatura de otrava ucigatoare dar foarte gustoasa. Omul stie ca otrava este ucigatoare, dar ispita gustului este prea mare, si nu se poate abtine. El deschide gura, pune varful sabiei pe limba si inghite…

Din nou vedem importanta construirii in jurul nostru, a mediului social corect, caci daca trebuie sa fim gelosi, merita macar, sa fim gelosi **intr-o forma folositoare, adica,** in ceva care sa ne duca la corectie.

O societate dreapta si fericita nu se poate baza pe "egoism controlat". Noi putem sa incercam a frana ego-ul prin controlul legii, dar acest lucru va functiona doar pana ce imprejurarile (conditiile mediului, sociale) vor deveni mai grele, asemanator Germaniei, care a fost o democratie exemplara, pana cand a ales (tot) democratic, pe Adolf Hitler.

Noi putem incerca si a dirija ego-ul pentru binele societatii, dar si acest lucru s-a incercat in Rusia comunista, si a fost un esec dezastruos, devastator.

Chiar si America, pana nu de mult, tara posibilitatilor nelimitate si a capitalismului liber, nu a reusit sa transforme pe cetatenii ei in oameni

fericiti. Dupa revista medicala "New England Jurnal of medicine" – Revista Angliei Noi de Medicina, in fiecare an, mai mult de 46 de milioane de americani in varste de 15-54 sufera de sindromul depresiv. Si dupa publicatia OMS, Organizatiei de Sanatate a Americii, folosirea medicamentelor antidepresive puternice pentru tratarea copiilor si adolescentilor a crescut de mai mult de cinci ori, in ultimii ani.

Ego-ul uman „expediat" fara de frana a dus pana la surparea intregului sistem economic global, caci nici economistii nu mai au incredere unii in altii, si fara putina incredere reciproca, cum se pot face afaceri?

Pe scurt, atata timp cat mana ego-ului este in pozitie de suprematie, societatea va fi totdeauna nedreapta, si va produce rau membrilor sai, intr-un fel sau altul. Pana la urma, toate societatile bazate pe ego se vor ruina de la sine ca si ego-ul care le-a creat. Noi avem nevoie doar de a inlesni actiunea intr-o forma cat mai preventiva si usoara (simpla) cu putinta, spre binele tuturor.

Libertate de falsificare

Mekubalimii denumesc lipsa noastra de percepere a Creatorului "Ester panim shel haBore" – Ascunderea Fetei (obrazului) Creatorului. Aceasta ascundere creeaza o iluzie de libertate de alegere dintre lumea noastra (lumea fizica) si lumea Creatorului (Lumea Spirituala). Daca am putea vedea Creatorul, daca am putea, cu adevarat simti prerogativele iubirii aproapelui, desigur ca am prefera lumea Lui fata de lumea noastra, caci doar lumea Lui este o lume de daruire si placere.

Dar, deoarece noi **nu** simtim Creatorul (Natura iubirii si a daruirii), noi nu indeplinim legile Lui. De fapt, chiar daca am cunoaste Legile Naturii, dar n-am vedea suferinta pe care ne-o provocam prin incalcarea lor, tot ce ce se poate, am continua a le incalca, deoarece am crede ca este mult mai distractiv sa ramanem egoisti.

Mai devreme, in acest capitol, cand am vorbit despre "Fraiele vietii", am spus ca toata Natura asculta doar de o singura lege – legea placerii si a durerii. Adica, tot cea ce facem, gandim si planificam, este predestinat

sau sa micsoreze durerea noastra sau sa amplifice placerea noastra. Nu avem nici un fel de liber arbitru in legatura cu aceasta. Deoarece noi nu vedem ca suntem stapaniti de catre aceste doua forte, noi **credem** ca suntem liberi.

Pentru a fi liberi cu adevarat trebuie, ca in primul rand sa ne eliberam de fraiele legii placerii si a durerii. Dar ego-ul nostru este cel care ne dicteaza ce ne este placut si ce este dureros, de aceea pentru a fi liberi este necesar, in primul rand sa ne eliberam de ego.

Conditii pentru liber arbitru

Intr-un fel putin ironic, liberul arbitru adevarat este realizabil doar daca Creatorul este ascuns; aceasta din motivul in care ni se pare o anumita posibilitate preferabila, ego-ul nu ne permite nici un fel de optiune in afara de a "alege". In aceasta situatie, chiar daca am alege daruire, ar fi „a darui pentru a primi”, sau cu alte cuvinte, daruire egoista. Adica, pentru ca o actiune sa fie intr-adevar spirituala si din iubirea aproapelui, castigurile din ea trebuie sa fie ascunse de noi, caci altfel ar fi pentru a primi castig, rasplata.

Daca vom retine ca pana la urma scopul nostru este de a ne elibera de ego, actiunile noastre, intotdeauna vor fi indreptate corect – inspre Creator. De aceea doar daca avem in fata noastra doua posibilitati si nu vom sti din care va urma sa extragem mai multa placere (sau mai putina durere), atunci exista in fata noastra o ocazie adevarata pentru liber arbitru.

Noi putem sa fim sau egoisti sau iubitori de aproape, a gandi SAU la noi, SAU la altii. Nu exista alta posibilitate. Liberul arbitru este posibil doar cand cele doua posibilitati sunt vizibile in aceeasi masura si atrag (sau nu atrag) in aceeasi masura. Daca pot sa vad numai una dintre posibilitati, voi fi silit a o urma. De aceea pentru a alege liber, trebuie sa-mi vad natura proprie si natura Creatorului. Doar daca nu stiu care dintre ele este mai placuta, pot sa aleg liber, cu adevarat, si sa neutralizez ego-ul meu.

Practicarea liberului arbitru

Primul principiu in munca spirituala este "Emuna meal haDaat"- Credinta deasupra cunoasterii. Sa explicam in primul rand intelesul kabbalistic al cuvintelor "Credinta" si "Cunoastere".

Credinta

Aproape fiecare religie si sistem din lume, foloseste credinta ca mijloc in ideea de a compensa ceea ce nu putem vedea sau concepe clar. Cu alte cuvinte, deoarece nu-L putem vedea pe Creator, noi trebuie **sa credem** ca exista. Aceasta se numeste "Imuna Iveret" (Credinta oarba).

Dar credinta este folosita drept compensator nu numai in religie, ci de fapt, in tot ceea ce facem. Cum stim, de pilda, ca Pamantul este rotund? Oare am calatorit noi insine vreodata in spatiu pentru a observa singuri acest lucru? Noi credem oamenilor de stiinta care ne povestesc ca el este rotund, caci credem ca oamenii de stiinta sunt oameni in care putem avea incredere, daca ei ne spun ca au cercetat acest subiect. Deci si aceasta este o credința. O credinta oarba.

Asadar, in fiecare loc si in orice situatie in care nu putem noi insine a vedea, ne folosim de credinta pentru a completa partile care lipsesc din imagine. Dar aceasta nu este o informatie solida – este doar o credinta oarba.

In Intelepciunea Kabbalah, sensul cuvantului "Credinta" este complet invers. Credinta este conceptia Creatorului (a legii vietii, legii daruirii) intr-o forma corporala, clara, vitala, deplina si imposibil de spart si de contrazis. Sau intr-un singur cuvant, "HaAsaga" – Obtinerea (acestei Creadinte, in sens cabalistic).

De aceea singura cale de a dobandi credinta in Creator, a-L obtine, este de a ne preschimba exact asemenea Lui. Altfel cum vom sti, fara nici o indoiala cine este El exact, si daca El exista de fapt?

Cunoastere

Dictionarul nou al lui Even Shushan defineste termenul ‚constienta' - (in cunostinta de cauza), cunoastere, - ca "Cunoastere, Intelepciune, Inteligenta". Dar in contextul nostru, daca doresc a fi asemanator Creatorului, trebuie sa-L pun (legea daruirii) deasupra cunoasterii, intelepciunii, si inteligentei mele. De ce? Deoarece atata timp cat nu sunt corectat, cunoasterea, intelepciunea si inteligenta mea servesc doar intentiei mele de a primi, egoismului meu. Si daca doresc a ajunge la Creator, trebuie sa trec peste ele. De aceea legea de baza in progresul spiritual se numeste "Imuna meal haDaat" - Credinta peste cunoasterie, sau simplu, "Daruire peste, deasupra (mai important decat) a primi" .

Putin din puțin (Rezumat)

Tot ceea ce facem in viata este hotarat de principiul placere si durere: Fugim de durere si vanam placere.

Principiul placerii si al durerii este dictat de catre dorinta de a primi. Dorinta de a primi este dominanta in tot ceea ce facem, caci ea este esenta noastra. De aceea cu toata credinta noastra in a fi fapturi libere, suntem de fapt incatusati in doua fraie ale vietii (placerea si durerea) si suntem condusi de catre ego-ul nostru.

Patru factori hotarasc cine suntem: 1) Matza – Esenta Primordiala 2) Calitatile neschimbatoare ale Esentei 3) Calitatile schimbate, de catre factori externe 4) Schimbari in mediul extern. Noi putem influenta doar ultimul factor, dar el influenteaza toti ceilalti factori.

De aceea singura cale de a alege cine suntem este de a alege ultimul factor, si sa ne schimbam mediul social, caci prin schimbarea lui, ne schimbam pe noi. Daca dorim a ne elibera de ego, trebuie sa ne schimbam mediul extern la unul care sustine iubirea aproapelui si nu egoismul.

In clipa eliberarii de dorinta de a primi (de lanturile ego-ului), vom putea progresa in spiritualitate. Pentru a face acest lucru, trebuie sa realizam principiul Emuna meal ha Daat - "Credinta deasupra cunoasterii".

In Intelepciunea Kabbalah, "Credinta" inseamna perceptia noastra deplina asupra Creatorului – Hasaga - Obținere. Putem sa ‚obtinem, atingem' Creatorul prin dobandirea calitatilor, intentiilor si dorintelor Lui. Termenul "cunoastere" descrie creierul nostru, "directorul muncii" ego-ului nostru. Pentru a fi peste ea (deasupra cunoasterii), trebuie sa tranformam valoarea Echivalentei cu Creatorul, mult mai importanta decat orice fel de placere egoista pe care putem sa ne-o inchipuim.

La nivel personal, noi suprapunem in ochii nostri importanta Creatorului (iubirea aproapelui) prin folosirea cartilor (sau prin alte feluri de comunicare) si prieteni care ne arata cat de importanta este iubirea aproapelui. La nivel social, incercam mai mult sa adoptam valori de iubire a aproapelui, in societate.

Dar cu toate acestea, si acesta este un punct principal la reusita schimbarii, adoptarea valorilor altruiste **nu** trebuie facuta doar pentru a ne face viata mai agreabila in aceasta lume. Ea trebuie facuta pentru a ne egala cu Natura, adica cu legea unica a realitatii – legea iubirii si a daruirii – Creatorul.

Acesta este scopul Creatiei, si obtinerea ei va dezvalui un nivel nou de placere, care rezulta din completarea procesului dezvoltarii noastre, in care noi si Creatorul devenim Unul.

Sfarsit